

੬੬ ਅਪਨੀ ਮੁਰਖਤਾ ਮੇ ਉਸਮੇਂ ਖੜਾ ਰਹਿਤਾ ਹੈ
ਔਰ ਗਰਮੀ ਸੇ ਬਿਆਕੂਲ ਹੋਕਰ ਸਿਰ ਪਰ ਪਾ
ਨੀ ਛਾਲਤਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੀ ਕੀ ਪ੍ਰਕਿਤਿ ਨਿਵੇਲ ਹੋਤੀ
ਹੈ ਤੇ ਉਸੀ ਸਮਯ ਬੀ ਮਾਰ ਹੋ ਜਾਤਾ ਹੈ ਔਰ ਅੰਤ
ਮੇ ਉਸਕੇ ਗੀਟੀਆ ਗ੍ਰਸ ਲੇਤੀ ਹੈ ਫਿਰ ਜੋ ਪ੍ਰੇਮ ਪਰ
ਚੜਕਰ ਚਲੇ ਸੇ ਹਾਥ ਪਾਉ ਪਰ ਸੁਜਨ ਹੋ ਅਤੀ
ਹੈ ਔਸੇ ਗੀਟੀਆ ਕੇ ਵਾਸਤੀ ਯਹ ਦਵਾ ਦੇ॥

ਦਵਾ

ਬੇਦ ਅੰਜੀਰ ਕੇ ਪਤੇ - ਖੁਰਾਸਾਨੀ ਅਜਵਾਇਣ -
ਸੇਏ ਕੇ ਬੀਜ - ਟੇਸੁ ਕੇ ਫੂਲ ਵਾਇ ਵੜਿੰਗ ਯਹ ਦਵਾ
ਵਾਏ ਕਏ ਕਤੋਲਾ ਸੋਧਾ ਤੂੰ ਨ ਖਾਗੀ ਨੌਨ ਦੋਨੋ ਛੋ ਛੋ
ਮਾਸੇ ਇਨ ਸਥਕੇ ਪਾਨੀ ਮੇ ਚਿਟਾਕਰ ਉਫਾਰ ਦੇ
ਔਰ ਜੋ ਪਰ ਸੁਜਨ ਭੀ ਹੋਤੈ ਵਫਾਰੇ ਕੇ ਪੀਛੇ
ਯਹ ਅਖਧਿ ਮਲੇ॥

ਦਵਾ

ਛੂਨੇ ਮੂੰਗ ਕਾ ਆਟਾ - ਛੋਟੀ ਮਾਈ - ਬੜੀ ਮਾਈ ਦੋ
ਤੋਲੇ - ਕਾਲੀ ਜੀਰੀ - ਭਾਂਗ - ਸੌਂਠ - ਕਾਇਫਲ -
ਅਜਵਾਇਨ ਦੋਸੀ ਯਹ ਦਵਾ ਏਕ ਏਕ ਤੋਲਾ ਇਨ
ਸਥਕੇ ਮਹੀਨ ਪੀਸਕਰ ਮਲੇ ਜੋ ਮਨੁਖ ਮੁਗਰ
ਮਜਲ ਸੇ ਸਨਾਨ ਕਰਤੇ ਹੈ ਉਨਕੇ ਯਹ ਰੋਗ ਕ
ਮਹੋਤਾ ਹੈ ਔਰ ਯਹ ਰੋਗ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਸੇ ਭੀ ਹੋਤਾ
ਹੈ ਕਿ ਦੋ ਚਾਰ ਵਰਖ ਹੁਏ ਹੋ ਕਿ ਕੋਟ ਪਹਾੜ ਆਦਿ
ਸੇ ਨੀਚੇ ਗਿਰ ਪੜਾ ਹੈ ਔਰ ਸਮਯ ਪਾਕਰ ਸਰ
ਸੀ ਸੇਵਾ ਪੁਰਬ ਕੀ ਵਾਯੂ ਕੇ ਲਗਨੇ ਚੋਟ ਕਸਕ

ਆਵੇ ਅੰਰ ਵਰਦੀ ਕਰ ਗੀਠੀਆ ਹੈ ਜਾਵੇ ਤੇਉ ੬੭
ਸਕੇਵਾਸੰਤ ਯਹ ਦਵਾ ਦੇਵੇ॥

ਦਵਾ

ਏਕ ਅਰਿੰਡੀ ਨਿਤ ਜਪਤਿ ਖਾਇਆ ਕਰੈ ਅੰਰ
ਇਸ ਤੇਲ ਕੀ ਮਾਲਸ ਕੀਆ ਕਰੇ॥

ਤੇਲ ਕੀ ਵਿਧਿ

ਮਾਲ ਕੰਗਨੀ ਦੇ ਤੇਲੇ - ਕਾਇਫਲ - ਵਕਾਇਣ -
ਸੈਂਠ ਜਾਇਫਲ - ਅਕਰ ਕਰਾਹ - ਲੋਂਗ - ਆਵਾਂ
ਹਲਦੀ - ਸਮੁਦ੍ਰ ਖਾਰ - ਦਰਹਲਦੀ - ਕੁਚਲਾ -
ਬਾਦਾਮ ਕੀ ਮੀਂਗੀ - ਕੰਜਾ ਕੇ ਬੀਜ - ਕੁਲੀ ਜਨ
ਸਿਰਮੋਰ - ਕਾਲੇ ਧਤੂਰੇ ਕਾਰਜ - ਆਕ ਕਾ ਦੁਧ
ਸੁਹਾਵਨੇ ਕੀ ਛਾਲ ਕਾਰਜ - ਹਰੀ ਮਕੋਇ ਕਾਰ
ਸ ਇਮਲੀ ਕੀ ਛਾਲ - ਭੰਗਰੇ ਕਾਰਜ - ਯਹ ਸਬ
ਦਵਾ ਏਕ ਏਕ ਤੇਲ ਕੜਵਾ ਤੇਲ ਪੰਦ੍ਰਹ ਤੇਲੇ ਮੀਠ
ਤੇਲ ਪੰਦ੍ਰਹ ਤੇਲੇ - ਰੇਡੀ ਕਾ ਤੇਲ ਪੰਚ ਤੇਲੇ ਇਨ
ਸਬ ਕੋ ਮਿਲਾ ਕਰ ਅੰਗਾਵੇ ਜਬ ਤੇਲ ਮਾਤ੍ਰ ਰਹ ਜਾ
ਇਤ ਬਛਾਨ ਕਰ ਸੀਸੀ ਮੇਂ ਭਰ ਰਖੇ ਫਿਰ ਇਸ
ਤੇਲ ਕੀ ਮਾਲਿਸ ਕਰੇ ਤੇਰ ਰਾਜ ਤਾਰਹੇ॥

ਅਥ ਦਵਾ

ਪਹਿਲੇ ਤਿਲੋਂ ਕਾ ਤੇਲ ਪਾਵ ਜੇਰ ਗਰਮ ਕਰੈ ਫਿਰ
ਓਸ ਮੇਂ ਮੇਮ ਜੁਫੈਰ ਏਕ ਤੇਲ - ਵਤਕ ਕੀ ਚਰਬੀ
ਏ ਤੇਲ ਮਾਲ ਕੰਗਨੀ ਦੇ ਤੇਲੇ - ਜੁਫੈਰ ਸੀਖੀਆ
ਛੇ ਮਾਸੇ ਇਨ ਸਬ ਕੇ ਤੇਲ ਮੇਂ ਭਾਲ ਕਰ ਅੰਗਾਵੇ ਅੰ
ਰ ਖੁਬ ਰਗੜੇ ਫਿਰ ਬਛਾਨ ਕਰ ਜੇਵੇਂ ਪਰ ਮਾਲਿ -

੬੮ ਸਕਰੇ ਔਰ ਖਾਨੇ ਕੋ ਮੰਗ ਕੀ ਦਾਲ ਔਰ ਕਰਕ
ਕੀ ਰੋਟੀ ਦੇ ਔਰ ਮੁਸਲਮਾਨ ਰੋਟੀ ਖਵਾਵੇ॥
ਔਰ ਜੇ ਰੀ ੦, ੧, ੨ ਆਤ ਸਕ ਕੇ ਕਾਰਣ ਕਰਿ ਕੇ ਹੋ
ਗਈ ਹੋ ਤੇ ਪਹਿਲੇ ਵਿਰੋਧ ਕ ਦੇਵੇ ਫਿਰ ਯਹ ਤੇਲ
ਮਰਦਨ ਕਰੇ॥

ਤੇਲ ਕੀ ਵਿਧਿ -

ਮਦਰਾ ਦੇ ਸੇਰ - ਕਟ ਦੇ ਤੇਲੇ - ਤਜ ਦੇ ਤੇਲੇ - ਲੋਂਗ
ਦੋ ਮਾਸੇ ਕਾਲੀ ਮਿਰਚ ਪਾਂਚ ਮਾਸੇ - ਜਾਇਫਲ
ਏਕ ਮਾਸੇ - ਦਰਿਆਇ ਕਾ ਪਾਨੀ ਏਕ ਸੇਰ - ਇਸ
ਸਬਕੋ ਚਾਰ ਪਹਿਰ ਭਿਗੋਂਕਰ ਅੰਦਾਵੇ ਜਬ ਪਕਨੇ
ਘਰੀ ਤਬ ਉਸ ਮੇਂ ਏਕ ਸੇਰ ਕੜਵਾ ਤੇਲ ਮਿਲਾਵੇ
ਔਰ ਆਂਚ ਕਮ ਕਰ ਦੇਵੇ ਜਬ ਅੰਦੇ ਕਰ ਤੇਲ ਮਾਤ੍ਰ
ਰਹਿ ਜਾਇ - ਤਬ ਛਾਨ ਕਰ ਇਸ ਕੀ ਮਾਲਿਸ ਕਰੇ
ਔਰ ਖਾਨੇ ਕੋ ਯਹ ਦਵਾ ਦੇਵੇ॥

ਦਵਾ -

ਮੁਰਦਾਸੀਗ ਦੇ ਮਾਸੇ - ਕੰਜਾਕੀ ਮੀਂਗੀ ਸਾਤ ਮਾਸੇ
- ਪੀ ਦੇ ਮਾਸੇ - ਸੁਫੈਦ ਚੂਨ ਛੇ ਰਤੀ - ਇਨ ਸਬਕੋ
ਮਹੀਨ ਪੀਸ ਕਰ ਗੁੜ ਮੇਂ ਮਿਲਾ ਕਰ ਤੀਨ ਗੋ
ਲੀ ਆਂਬਨਾਲੇ ਪਹਿਲੇ ਇਨ ਏਕ ਗੋਲੀ ਖਿਲਾਵੇ -
ਔਰ ਭੂਨੇ ਗੋਹੁ ਕਾ ਪਥੂਜ ਦੇਵੇ ਦੁਸਰੇ ਦਿਨ ਦੋ ਗੋ
ਲੀ ਖਿਲਾਵੇ ਔਰ ਗੋਹੁ ਕੀ ਰੋਟੀ ਔਰ ਮੰਗ ਕੀ
ਦਾਲ ਤੇਜਨ ਕਰਾਵੇ ਇਸ ਕੇ ਸਿਵਾਇ ਔਰ ਕੁਛ ਨ
ਦੇਵੇ ਜੇ ਇਸ ਦਵਾ ਸੇ ਆਰਾਮ ਹੋ ਜਾਇ ਤੇ ਔਰ ਕੋਈ
ਪੁਸ਼ੀ ਕਾਰਕ ਮਾਤ੍ਰ ਨ ਬਨ ਕਰ ਖਿਲਾਵੇ ਔਰ ਇ

ਸਤੋਲਕ ਮਰਦਨ ਕਰਤੇ ਰਹੇ॥

ਤੋਲਕੀ ਵਿਧਿ

ਭਿਲਾਏ-ਸੋਠ-ਸੋਰੰਜਾਨ-ਕੜਵਾ-ਯਹ ਤੀਨੋ
ਦਵਾਰੈ ਦੇ ਮਾਸੇ ਇਨ ਸਬਕੇ ਆਧ ਪਾਏ ਮੀਠੇ ਤੋਲ
ਮੇਂ ਮਿਲਾ ਕਰ ਜਲਾਏ ਜਬ ਯਹ ਸਬ ਦਵਾ ਜਲ
ਜਾਏ ਤਬ ਤੋਲ ਕੇ ਛਾਨ ਕਰ ਕਾਚਕੀ ਸੀਸੀ ਮੇਂ ਭਰ
ਰਖੇ ਫਿਰ ਇਸ ਤੋਲਕਾ ਸੋਤੇ ਸਮਯ ਮਰਦਨ ਕਰ
ਵੇ ਉਪਰ ਸੇ ਧਤੂਰੇ ਕੇ ਪੁਤੇ ਗਰਮ ਕਰ ਕੇ ਥਾਂ ਧਰੇ
ਵੇ ਇਸੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸੇ ਸਾਤ ਰੋਜ ਤਕ ਸੇਵਨ ਕਰੇ ਤੋ
ਸਬ ਜੋੜੇ ਕਾ ਦਰਦ ਦੂਰ ਹੋਇ॥

ਦਵਾ

ਕੰਕੋਦਨ ਚਾਰ ਮਾਸੇ- ਨਕ ਛਿਕ ਨੀ ਚਾਰ ਮਾਸੇ-
ਅਫੀਮ ਤੀਨ ਮਾਸੇ- ਮੀਠਾ ਤੋਲ ਤੀਨ ਤੋਲੇ- ਇਨ
ਸਬਕੇ ਔਟਾ ਕਰ ਜਲਾਏ ਜਬ ਸਬ ਦਵਾ ਜਲੁ ਜ
ਇ ਔਰ ਤੋਲ ਮਾਤ੍ਰ ਰਹ ਜਾਇ ਤਬ ਛਾਨ ਕਰ ਜੋੜੇ
ਪਰ ਮਾਲਿਸ ਕਰਾਏ ਤੋ ਗੀਠੀ ਆ ਜਾਇ॥

ਦਵਾ

ਔਰ ਜੋੜੇ ਮੇਂ ਦਰਦ ਜਿ ਆਦਹ ਹੋ ਤੋ ਇਸ ਰੋਗ
ਕੇ ਦਾਸ ਤੋ ਦਸ ਤੋ ਕੇ ਦੁਰਾ ਨਿਕਾਲ ਨਾ ਚਾਹੀਏ॥

ਦਵਾ ਦਸ ਤੋ ਕੀ

ਸੋਰੰਜਾਨ-ਮੀਠ-ਵੂੰਜੀਦਾ-ਛੈਛੈ ਮਾਸੇ- ਸੁਫੇਦ
ਨਿਸੇਤ ਚੇਦਨ ਦਾਰ ਕੜਰ ਦੀ ਮੀਂਗੀ-ਸੋਠ-ਇ
ਵਾਇਣ ਕੇ ਫਲ-ਤੀਨ ਤੀਨ ਮਾਸੇ-ਮਜੀਠ-ਅਜ
ਮੇਂਦ ਅਨੇਸੂ ਇਨ ਸਬ ਦਵਾ ਚਿਕੋ ਸਾਤ ਸਾਤ ਮਾਸੇ

੧੦ ਲੇਇਨ ਸਬਕੇ ਅੰਟਾਕੇ ਉਸ ਮੇਂ ਏਕ ਤੋਲਾ ਬੁਰਾ ਲਾ
ਲਮਿਲਾਕਰ ਪੀਵੇ ਇਸ ਕੇ ਪੀਨੇ ਜੇ ਥੋੜੇ ਥੋੜੇ ਦ-
ਸਤ ਹੋਂਗੇ॥

ਅਥਵਾ

ਅੰਰ ਜਾਂ ਪਤਥਾ ਪੀਠ ਮੇਂ ਪੀੜਾ ਹੋਤੀ ਹੋਤੀ ਉਸ
ਕੋ ਘਹ ਦਵਾ ਦੇਨੀ ਚਾਹੀਏ॥

ਪਾਂਚ ਮਾਸੇ ਜੋਰੰਜਾਨ - ਚੀਤਾ ਪਾਂਚ ਮਾਸੇ - ਜੋਂਠ-
ਪਾਂਚ ਮਾਸੇ - ਬੁਜੀਦਾ ਪਾਂਚ ਮਾਸੇ - ਅਜਗਰ ਕੀ
ਜੜ੍ਹ ਚਾਰ ਮਾਸੇ - ਅਜਮੇਦ ਕੀ ਜੜ੍ਹ ਕਾ ਛਿਲਕਾ -
ਚਾਰ ਮਾਸੇ - ਮੁਨਕਾ ਦਸ ਮਾਸੇ - ਮੇਥੀ ਦਸ ਮਾਸੇ
ਇਨ ਸਬਕੇ ਅੰਟਾਕਰ ਇਸ ਮੇਂ ਨੌਂ ਮਾਸੇ ਅੰਡੀ ਕ
ਤੋਲਾ ਮਿਲਾਕਰ ਪੀਵੇ ਤੋ ਦਸਤ ਹੋਂਗੇ ਇਸ ਦਵਾ
ਕੇ ਕਰਨੇ ਜੇ ਦਰਦ ਮੇਂ ਬਹੁਤ ਜਲਦੀ ਆਰਾਮ ਹੋਂਗਾ॥

ਅਥਵਾ

ਜੋਰੰਜਾਨ ਜੋਂਠ - ਜੋਂਠ ਕੀ ਜੜ੍ਹ ਕਾ ਛਿਲਕਾ - ਅ-
ਜਮੇਦ - ਅਨੇਸੂ - ਯਹ ਸਬ ਦਵਾ ਪਾਂਚ ਪਾਂਚ -
ਮਾਸੇ - ਹੰਸਰਾਜ ਚਾਰ ਮਾਸੇ - ਗਾਜਵਾਂ ਚਾਰ ਮਾ-
ਸੇ - ਬਿਲੀ ਲੋਟਨ ਚਾਰ ਮਾਸੇ - ਗੁਲਾਬ ਕੇ ਫੂਲ
ਸਾਤ ਮਾਸੇ - ਵਡੀ ਹਰੜ ਛੇ ਮਾਸੇ - ਸਨਾਇ ਮਕੀ
ਸਾਤ ਮਾਸੇ - ਗੁਲਾਬ ਕੀ ਗੁਲ ਕੰਦ ਛੇ ਦੋ ਤੋਲਾ -
ਲੋਕਰ ਅੰਟਾਏ - ਫਿਰ ਇਸ ਕੋ ਛਾਨਕਰ ਇਸ ਮੇਂ
ਏਕ ਤੋਲਾ ਤੁਰੰਜਵੀਨ ਕੋ ਘੋਟਕਰ ਮਿਲਾਕੇ ਪੀਵੇ
ਤੋ ਦਸਤ ਹੋਂਗੇ - ਦਰਦ ਕਰਮ ਹੋਜਾਇਗਾ॥

ਅੰਰ ਜੇ ਕਿਸੀ ਮਨੁਖ ਮੇਂ ਕੁਹਲੇ ਕੀ ਹਡੀ ਕੀ ਜੜ੍ਹ

ਜੋਂਠ ਦੀ ਜੜ੍ਹ ਦਾ ਛਿਲਕਾ ਚਾਰ ਮਾਸੇ -

ਮੇਂ ਅੰਰ ਜਾਪ ਸੇ ਲੇ ਕਰਤ ਲੁਆ ਪਰ ਅੰਤ ਦਰਦ ੭੧
ਹੋ ਉਸ ਕੇ ਵਾਸਤੇ ਯਹ ਦਵਾ ਦੇਨੀ॥

ਦਵਾ

ਮਸਤੰਗੀ ਪਾਂਚ ਮਾਸੇ - ਅਨੇਸੁ ਪਾਂਚ ਮਾਸੇ - ਜੋ
ਡ ਤੀਨ ਮਾਸੇ - ਅਜਖਰ ਕੀ ਜੜ੍ਹ ਤੀਨ ਮਾਸੇ - ਮ
ਜੀਠ ੪ ਮਾਸੇ - ਚੀਤਾ ਚਾਰ ਮਾਸੇ - ਸੋਰੰਜਾਨ ਚਾਰ
ਮਾਸੇ - ਬੁਜੀਦਾ ੪ ਮਾਸੇ - ਅਜਮੇਦ ਚਾਰ ਮਾਸੇ -
ਮੇਥੀ ਚਾਰ ਮਾਸੇ - ਸੈਂਫ ਚਾਰ ਮਾਸੇ - ਮੁਨਕਾ ੧੫
ਦਾਨੇ ਇਨ ਸਬ ਕੇ ਅੰਟਾ ਕਰ ਏਕ ਤੋਲਾ ਚਿੰਡੀ ਕਾ ਤੋਲਾ
ਮਿਲਾ ਕਰ ਪਾਤਹ ਸਮਯ ਪੀਵੇ ਤੋ ਇਸ ਕੇ ਪੀਨੇ
ਸੇ ਦਸਤ ਹੋਰੇ ਅੰਰ ਪਥਜ ਵੈਦ ਅਪਨੀ ਮਤ ਕੇ
ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਵੇ॥

ਅੰਰ ਜੋ ਸਬ ਸਰੀਰ ਮੇਂ ਬਾਰੀ ਸੇ ਦਰਦ ਹੋਤਾ ਹੋਤਾ
ਯਹ ਦਵਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਏ॥

ਦਵਾ -

ਮਹੁਆ ਤੀਨ ਡਾਗ - ਖਾਨੇ ਕਾਤਮਾਖੁ ਏਕ ਡਾਗ -
ਇਨ ਦੋਨੋ ਕੇ ਪੀਸ ਕਰ - ਗਰਮ ਕਰ ਕੇ ਜਹਾਂ ਸ
ਰੀਰ ਮੇਂ ਦਰਦ ਹੋਤਾ ਹੈ ਇਸ ਕੇ ਸਾਧਾਰਣ ਬਾਰੀ
ਕਾ ਦਰਦ ਕਹਿਤੇ ਹੈ॥

ਅੰਰ ਗੀਠੀਆ ਕੇ ਵਾਸਤੇ ਜੋਗ ਰਾਜ ਗੁਗਲ ਬਹੁ
ਤ ਗੁਣ ਕਰਤਾ ਹੈ ਅੰਰ ਦੁਸਰੀ ਮਾਜੂਨ - ਰੋਖੇ ਚਿਕੀ
ਭੀ ਬਹੁਤ ਫਾਇਦਾ ਕਰਤੀ ਹੈ ਅੰਰ ਹਮਨੇ ਯਹ ਦੋ
ਨੋ ਨੁਕਸੇ ਇਸ ਵਾਸਤੇ ਨਹੀਂ ਲਿਖੇ ਕਿਉਂਕਿ ਯਹ ਦ
ਵਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਾਗਰ ਆਦਿ ਗ੍ਰੰਥ ਮੇਂ ਲਿਖੀ ਹੈ ਸੋ ਸ

ਜੇ ਦਰਦ ਬਾਏ ਯਹ ਦਰਦ ਗੀਠੀਆ ਕਾ ਨਹੀਂ ਹੋਤਾ

ਮਝਕਰ ਬਨ ਲੇਨ ਲੇਕਨ ਇਸ ਮੇਂ ਇਤ ਨੀ ਬਤ
ਕਰੁ ਨੀ ਚਾਹੀਏ ਕਿ ਜੋ ਗੀਠੀ ਆ ਥੋੜੇ ਦਿਨ ਕੀ ਹੋ
ਇਤ ਕੇਵਲ ਜੋ ਗੁਰਾਜ ਗੁਗਲ ਕੇ ਖਾਨੇ ਸੇ ਆਰਾਮ
ਹੋ ਜਾਇਗਾ ਅੰਰ ਜੋ ਬਹੁਤ ਦਿਨ ਕਾਰੋਗ ਹੋ ਤੋ ਉਸ
ਰੋਗੀ ਕੋ ਏਕ ਵਕਤ ਗੁਗਲ ਖਵਾਵੇ ਅੰਰ ਵਕਤ
ਮਾਜੂਨ ਚੋ ਬਚੀ ਨੀ ਖਵਾਵੇ ॥ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੇ ਇਲ
ਜ ਕਰਨੇ ਸੇ ਬਹੁਤ ਦਿਨ ਕੀ ਗੀਠੀ ਆ ਹੋ ਗੀ ਤੋ
ਭੀ ਬਹੁਤ ਸੀਪੁ ਆਰਾਮ ਹੋ ਜਾਇਗਾ ਅੰਰ ਬਹੁ
ਤ ਸੇ ਮੁਰਖ ਜਗਾਹਿ ਵ ਹਕੀਮ ਅਪਨੇ ਤਮੇ ਕੀ
ਖਾਤਰ ਰੋਗੀ ਕੋ ਭਿਲਾਇ ਆਦਿਕ ਕੀ ਗੋਲੀ ਖਿ
ਲਾ ਦੇਤੇ ਹੈਂ ਅੰਰ ਉਸ ਗੋਲੀ ਕੇ ਖਾਨੇ ਸੇ ਰੋਗੀ ਕੋ ਮੁ
ਹ ਆਜਾਤਾ ਹੈ ਉਸ ਵਕਤ ਵਹੁ ਰੋਗੀ ਬਡਾ ਦੁਖ
ਪਾਤਾ ਹੈ ਬਸ ਹਮਾਰਾ ਇਨ ਬੂਤੋਂ ਕੇ ਲਿਖਨੇ ਸੇ ਯਹ
ਪ੍ਰਯੋਜਨ ਹੈ ਕਿ ਇਨ ਗੋਲੀ ਓਕੇ ਦੇਨੇ ਸੇ ਆਰਾਮ ਤੋ
ਹੋ ਜਾਤਾ ਹੈ ਪਰੰਤੂ ਏਕ ਯਹ ਬਡੀ ਹਾਨੀ ਹੋਤੀ ਹੈ ਕਿ
ਉਸ ਰੋਗੀ ਕੇ ਦਾਂਤ ਕਿਸੀ ਕਾਮ ਕੇ ਨਹੀਂ ਰਹਤੇ ਅੰਰ
ਦਾਂਤ ਬਹੁਤ ਜਲਦੀ ਗਿਰ ਜਾਤੇ ਹੈਂ ਤੋ ਵਹੁ ਬਿਨ ਦਾਂਤੋਂ
ਕੇ ਜਨਮ ਭਰ ਦੁਖ ਪਾਤਾ ਹੈ ਅੰਰ ਉਸੇ ਕੋ ਸੁਤਾ ਹੈ
ਇਸ ਵਾਸਤੇ ਜਹਾਂ ਤਕ ਬਨੇ ਵਹਾਂ ਤਕ ਇਸ ਕੇ ਮੁਖ
ਆਨੇ ਕੀ ਦਵਾ ਨ ਦੇਨੀ ਨ ਚਾਹੀਏ
ਉਸੇ ਜਾਧਾਰਣ ਛਾਤੀ ਅੰਰ ਪੀਠ ਅੰਰ ਹਾਥ ਪੁ
ਵ ਮੇਂ ਵਾਯੁ ਕਾ ਦਰਦ ਹੋਨੇ ਲਗੇ ਤੋ ਉਨ ਕੇ ਵਾਸਤੇ ਦੋ
ਚਾਰ ਦਵਾ ਨੀ ਰੇ ਲਿਖਤੇ ਹੈਂ ਕਿ ਜਿਨ ਕੇ ਲਗਾਨੇ ਸੇ
ਯਹ ਦਰਦ ਬਹੁਤ ਜਲਦੀ ਆਰਾਮ ਹੋਤਾ ਹੈ ॥

ਦਵਾ

੭੩

ਵਨਪਸਾਕਾਤੇਲ-ਪਾਂਚਤੋਲੇ ਆਂਚਪਰ ਧਰਕੇ
ਉਸਮੇਂ ਸੁਫੈਦ ਮੋਮਦੋਤੋਲੇ-ਕਤੀਰਾਨੋ ਮਾਸੇ-ਮਿ
ਲਾਵੇ ਅੰਗ ਜਹਾਂ ਦਰਦਹੋਤਾ ਹੋ ਵਹਾਂ ਮਰਦਨਕਰ-
ਵੇਤੋ ਇਸਕੇ ਲਗਾਨੇਜੇ-ਬਹੁਤ ਜਲਦੀ ਫਾਇਦਾ
ਹੋਜਾਤਾ ਹੈ॥

ਦਵਾ-

ਵਨਪਸਾਕੇਪਤਾ-ਸੁਫੈਦਚੰਦਨ-ਖਤਮੀਕੇਬੀ-
ਜ-ਨੋਖੂਨ-ਜੋਕਾਚੂਨ-ਗੋਹੁੰ ਕੀਭੁੰਜੀ-ਯਹਸ-
ਬਦਵਾਬਰਾਬਰ-ਲੋਕੇਕੂਰਛਾਨਕਰ ਇਨਸਬ
ਕੋਮੋਮਰੋਗਨਮੇਂ ਅੰਗਬਨਸਮਾਕੇਤੇਲਮੇਂਤਥਾ
ਗੁਲਦੀਗਨਮੇਂ ਮਿਲਾਕਰ ਪਕਾਵੇਜਬਰੋਗਨਮਾ-
੩ ਰਹਜਾਏਤੋਬਉਤਾਰਕਰ ਇਸਕਾ ਮਰਦਨਦ-
ਰਦਕੇਮੁਕਾਮ ਪਰ ਲਗਾਵੇਤੋ ਦਰਦਬਹੁਤ ਜਲ
ਦੀਰਫਾਹੋਗਾ॥

ਅਥਵਾ

ਖਤਮੀਕੇਬੀਜ-ਅਲਸੀ-ਮਕੋਇਕੇ ਪੁੰਤੋਂਕਾ
ਰਸ ਅਮਲਤਾਜਕਾਗੂਦਾ-ਇਨਸਬਕੇ ਪੀਸ
ਕਰਛਾਤੀਪਰਭੋਪਕਰਨਾ॥

ਅਥਵਾ

ਮੀਠੇਤੇਲਮੇਂ ਬੋਝਾਮੋਮ ਅੰਟਾਕਰ ਉਸਕਾ ਲੇਖ
ਰਨਾ-॥੪॥

ਅਥਵਾ

ਬਾਰਾਹਸਿੰਘੇਕਾਸੀਂਗ-ਸੋਠ-ਅਰਿੰਡਕੀਜੜ-

੧੪ ਇਨਕੋਪਾਨੀਮੇਂ ਘਸਕਰ ਲਗਾਨ॥
ਅਥਵਾ ਮੀਠੇ ਤੇਲ ਮੇਂ ਅਫੀਮ ਔਂਦਾ ਕਰ ਮਲ
ਵਾਨਾ ਅਛਾ ਹੈ॥

ਅਥ ਜਾਨਨਾ ਚਾਹੀਏ ਕਿ ਇਨਰੋਗੇ ਕੇ ਵਾਸ
ਤੇ ਬਡੇ ਬਡੇ ਹਕੀਮੋਂ ਨੇ ਹਜ਼ਾਰੋਂ ਰੁਪਏ ਔਰ
ਲੇਪੁਆਦਿ ਲਿਖੇ ਪੈਂ ਜੋ ਸਬਕੋ ਹਮ ਲਿਖ
ਤੇ ਤੇ ਏਕੋ ਬਡਾ ਭਾਰੀ ਗੰਥ ਹੋ ਜਾਤਾ ਇਸ
ਵਾਸਤੇ ਜੇ ਦਵਾ ਹਮਾਰੀ ਅਜਮਾਈ ਪੈ
ਵਹੀ ਦਵਾ ਇਸ ਪੁਸਤਕ ਮੇਂ ਵਰਣਨ-
ਕੀ ਗਈ ਹੈ॥

ਔਰ ਅਥ ਸਾਰੇ ਸਰੀਰ ਕੇ ਫੋ-
ੜੇ ਔਰ ਘਾਵ ਤਥਾ ਜਸੜਾ-
ਦਿਕੋ ਕੇ ਪਾਟੇ ਕੀ ਚਿਕਿਤਸਾ.
ਮਯਤ ਸਵੀਰਿ ਕੇ ਇਸ
ਪੁਸਤਕ ਕੇ ਦੂਸਰੇ ਭਾਗ
ਮੇਂ ਵਿਸਤਾਰ ਪੂਰਬਕ-
ਲਿਖੇ ਗਏ ਪੈਂ ਔਰ
ਸਮਸਤ ਨੇੜੇ ਕੇ
ਯਤਨ ਇਸ
ਕੇ ਤੀਜਰੇ ਭਾ-
ਗ ਮੇਂ ਲਿ-
ਖੇ ਪੈਂ॥

॥ ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਜਗਦੀਪਕਾਰ ਨਾਮ ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਛਿਤ ਰੰਗ
ਲਾਲ ਸੰਗ੍ਰਹੀਤੇ ਪ੍ਰਥਮ ਭਾਗ ਸੰਪੂਰਣ॥

ਸੂਚੀਪਤਰ

੧੫

ਆਸਯ	ਸਫ	ਆਸਯ	ਸਫ
ਆਤਮਕਕਾਯਤਨ	੩	ਗੋਲੀ	੧੪
ਵਿਰੋਚਕ	੪	ਗੋਲੀ	੧੪
ਮੁੰਜਿਸ	੪	ਗੋਲੀ	੧੪
ਠੰਢਾਈ	੫	ਪ੍ਰਤ	੧੫
ਗੋਲੀ	੫	ਗੋਲੀ	੧੫
ਨੁਖਸਾਮਲਮ	੫	ਗੋਲੀ	੧੫
ਗੋਲੀ	੬	ਅਰਕ	੧੬
ਨੁਖਸਾ	੭	ਅਰਕ	੧੬
ਨੁਖਸਾ	੭	ਗੋਲੀ	੧੬
ਮਲਹਮ	੮	ਚਿਲਮ ਮੇਂ ਪੀਨੇ ਕੀ	੧੭
ਗੋਲੀ	੮	ਗੋਲੀ	੧੭
ਗੋਲੀ	੮	ਗੋਲੀ	੧੮
ਗੋਲੀ	੧੦	ਪੁਕਿਆ	੧੮
ਵਫਾਰਾ	੧੧	ਜੁਲਾਬ	੧੮
ਵਫਾਰਾ	੧੧	ਵਿਰੋਚਕ	੧੮
ਕੁਲੇਕੀਦਵਾ	੧੧	ਠੰਢਾਈ	੧੮
ਕੁਲੇਕੀਦਵਾ	੧੨	ਗੋਲੀ	੧੮
ਸੂਨੀ	੧੨	ਗੋਲੀ	੨੦
ਸੂਨੀ	੧੨	ਮੁੰਜਿਸ	੨੦
ਗੋਲੀ	੧੩	ਜੁਲਾਬ	੨੦
ਗੋਲੀ	੧੩	ਅਰਕ	੨੧

੧੬ ਤਥਾ	੨੨ ਤਥਾ	੩੨
ਤਥਾ ਗੋਲੀ	੨੨ ਤਥਾ	੩੨
ਹੁਕੇ ਮੇਂ ਪੀਨੇ ਕੀ	੨੩ ਤਥਾ	੩੨
ਇਤਿ ਆਤਮਕ	੨੪ ਤਥਾ	੩੩
ਜੋਜਕ ਕਾ ਯਤਨ	੨੫ ਤਥਾ	੩੩
ਸੁਪਨ ਮੇਂ ਬੀਰਯ ਨਿਕ	੨੫ ਤਥਾ	੩੩
ਠਨੇ ਕੇ ਜੋਜਕ ਕਾ	ਤਥਾ	੩੩
ਯਤਨ	ਤਥਾ	੩੩
ਤਥਾ ੧	੨੫ ਤਥਾ	੩੩
ਤਥਾ ੨	੨੫ ਤਥਾ	੩੪
ਤਥਾ ੩	੨੬ ਤਥਾ	੩੪
ਤਥਾ ੪	੨੬ ਅਥ ਜ਼ਿਰਿਆਨ ਕਾ	੩੪
ਟੇਸ਼ ਪ੍ਰਸੰਗ ਕੇ ਜੋਜ	੨੬ ਪਤਲੇ ਬੀਰਯ ਕਾ ਯ	੪੧
ਕ ਕਾ ਯਤਨ	ਨਪ੍ਰਸੰਗ ਕਾ ਯਤਨ	੪੫
ਤਥਾ	੨੭ ਬੰਧੇਜ ਕਾ ਇਲਾਜ	੫੭
ਤਥਾ	੨੭ ਗੀਠੀਆ ਕਾ ਇਲਾਜ	੬੪
ਦਵਾ ਪਿਸਕਾਰੀ	੨੮ ਇਤਿ ਗ੍ਰੰਥ ਸਪੂਰਨ	੭੪
ਤਥਾ	੨੯ ਇਹ ਕਿਤਾਬ ਬਾਲਕ ਰਾ	
ਇੰਦ੍ਰੀਯ ਲਾਬ	੨੯ ਮਜੀ ਨੇ ਸੋਧੀ ਅਤੇ ਮਲ	
ਤਥਾ	੩੦ ਕਹੀਰੋ ਤਾਜ ਕੁਤਬ ਦੀਆ	
ਤਥਾ	੩੦ ਗੁਆ ਸੇਛਾ ਪੀਗਈ ਹੈ॥	
ਤਥਾ	੩੦ ਦਾਸ ਅਨੁਦਾਸ ਬਿਜਲਾਣ	
ਤਥਾ	੩੧ ਮਾਨਕਟਹਲਾ ਨੇ ਲਿਖੀ ਹੈ	
ਤਥਾ	੩੧ ਅਸਲ ਮੁਤਾਬਿਕ ਨਕਲ ਹੈ	

द्विगुणपत्र

ਵਾਜਿਆ ਹੋ ਕਿ ਇਸ ਦੁਕਾਨ ਮੇਂ ਹਰ ਏਕ ਕਿਸਮ ਕੀ ਕਿਤਬੋ
ਅੰਗ੍ਰੇਜੀ ਫਾਰਸੀ ਸਾਜ਼ੀ ਗੁਰਮੁਖੀ ਨਾਗਰੀ ਅਰਬੀ
ਵੈਦਿਕ ਵੈਦਾਂਤ ਅੰਗ੍ਰੇਜੀ ਵਰਗੀ ਮੰਜੂਰ ਹੈ ਜਿਨਸਾ-
ਹਿਬੋ ਕੋ ਕਿਸੀ ਕਿਤਾਬ . ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੋ ਤੋਂ ਵਹ ਨਕਦ
ਕੀਮਤ ਭੇਜਕਰ ਮੰਗਵਾਂ ਲੇ ਯਾ ਵੈਲਯੁਪਏਬਲ -
(ਕੀਮਤ ਤਲਬ) ਪੈਕਟ ਡਾਕਖਾਨੇ ਕੋ ਬਜਰੀਏ ਸੇ ਮੰ-
ਗਵਾ ਸਕਤੋ ਹੈਂ।

ਐਰਫਪਾਈਕਾਕਾਮਡੀਇਸ ਪ੍ਰੇਸ ਮੇਂ ਬਨਿਸਬਿਤ ਐਰ
ਪ੍ਰੇਸ ਕੋ ਬਹੁਤ ਉਮਦਾ ਐਰ ਸਜਤਾ ਛਪਤਾ ਹੈ॥

ਤਾਰੀਖ

३१ दैसाध १८४८
रतुधुषिजललक.

लेखक

ਮਲਕ ਹੀਰਾਤਾਜਰ ਕੁਤਬ
ਕਸ਼ਮੀਰੀ ਬਾਜਾਰ
ਲਾਹੌਰ

ਪਥੀਜਰਾਹੀ

مُصْطَفَا رَسُوْلِ اللهِ ﷺ وَنَتْمِ مَطْبَعِ مُصْطَفَا لَاهُورِ

ਹਸਬਫੁਰਮਾਇਸਹਾਫਜਮ
ਹਮਦਵੀਨਤਾਜਾਫੁਤਬਲੋਹ
ਮਤਬੇਮਸਤਫਾਈਮਫੁਪੀ

مُصْطَفَا رَسُوْلِ اللهِ ﷺ وَنَتْمِ مَطْبَعِ مُصْطَفَا لَاهُورِ

ਰਸਾਲਾਜਾਹੀਪ੍ਰਕਰਕਾ।

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਮੰਗਲਾਚਰਣ॥ ਦੋਹਰਾ॥ ॥ਸ੍ਰੀਧਨ੍ਰਿਤਕੇਚਰਣ
ਰਜਨਿਜਮਸਤਕਧਾਰ॥ ਜਹਾਹੀਪ੍ਰਕਾਰਯੋਗਰਚਮੇਰੀਬ
ਸੁਖਕਾਰ॥ ਪੁਨਿਗੁਰੂਚਰਣਸਰੋਜਰਮਸਤਕਤਿਲਕਚ
ਛਾਇ॥ ਰੋਗਨਕੇਉਪ੍ਰਕਾਰਹਿਤਪੂਰਣਕੀਓਬਨਾਇ॥੨॥
ਨਾਨਾਰੀਬਨਕੋਰਣਨਅਰੁਨਿਜਮਤਅਨੁਸਾਰ॥ ਲਿਖੀਚ
ਕਿਤਸਾਦੋਹਕੀਸੁਖਪਾਵੈਸੀਸਾਰ॥੩॥ ਅਥਮਸਤਕਕੇ
ਠੇਕੇਕਾਯਤਨਲਿਖਮਤੇ॥ ਜਾਨਨਾਚਾਹੀਏਕਿਏਕੋ
ਰੂਸਿਕੇਤਲਾਪ੍ਰੋਤਾ॥ ਸੁਰਤਉਸਕੀਯੋਹੋ॥ ਕਿਪੋਸਤਕੇ
ਦਾਨੇਕੀਬਰਾਬਰਹੋਤਾ॥ ਅਉਰਉਸਕੇਆਸਪਾਸਹਥ
ਲੀਕੇਬਰਾਬਰਸਿਆਹੀਹੋਤੀ॥ ਅਉਰਵੇਹੁਸਿਆਹੀ
ਵਾਕੇਬਰਾਬਰਹੋਤੀ॥ ਅਉਰਜਹਰਬਾਦਕੇਜਾਬਸੀ
ਨਬਿਧਰਖਤੀ॥ ਯਹਤਕਯੋਹਸਿਆਹੀਠੇਲਤੀ॥ ਕਿ
ਸਾਰਾਸ੍ਰੀਰਹੀਕਾਲਾਹੋਜਾਤਾ॥ ਅਉਰਵੇਹੋਰਹੀਚਾਰਪਾ
ਰਯਾਅਠਪਾਰਕੇਪੀਢੇਮਿਤਾਨਕੇਪਾਸਪਰਚਜਾਤਾ॥
ਪ੍ਰਤਪ੍ਰਮੇਸ੍ਵਰਕੀਕ੍ਰਿਪਾਸੋਕੇਈਅਛਾਜਰਾਦੁਵਾਈਕਰ
ਨੇਵਾਲਾਮਿਲਜਾਤਾ॥ ਤੁਨਿਰਸਿਵੇਹਆਰਾਮਹੋਜਾਤਾ॥
ਅਉਰਦੁਵਾਈਕਰਨੇਵਾਲੇਕੋਚਾਹੀਏਜੇਇਹਸਿਆਹੀਗਾ
ਸੇਨੀਚਉਤਰਗਈ॥ ਤੇਦੁਵਾਈਕੋਕਰੇ॥ ਆਰਾਮਹੋਜਾ
ਵੇਗਾਕੈਠਸੇਨੀਚਉਤਰਨੇਸੇਪਹਿਲੇਪਹਿਲੇਦੁਵਾਈਠੇ

ਇਦਾਕਰੇਗੀ ਜੇਸਿਆਹੀਕੰਠਸੇਨੀਚੇਬਹੁਤਉਤਰਾ
ਈਹੋਤੋਇਲਾਜਨਾਕਰਨਾਹੀਏਅਉਰਇਸਫੇਰੇਕ

ਨਿਸ਼ਾਨਨੀ
ਤਸਵੀਰਮੇ
ਸਤਸ੍ਵੀਰਕੇ
ਹੀਅੰਗਸਿ
ਸਾਨਹੋਫੇਰੇ
ਸਿਆਹੀਸਮ

ਚੇਲਿਖੀ
ਵੇਖਲੈਨਇ
ਮਾਥੇਮੇਫੇਰੇ
ਯਾਹੀਕਾਨਿ
ਕੋਆਸਪਾਸ
ਸੁਨੀਚਾਹੀਏ

ਅੰਗਰੇਜ਼ੀਕਤਸਾਕਰੇਤੋਇਸਪ੍ਰਕਾਰਕਰੇਕਿਪਹਿਲੇਸ
ਏਰੋਨਾਕੁਕੀਠਸਦਕਰੇਅੰਗਰੇਜ਼ੀਤੋਲੇਰੁਧਗਨਿਕ
ਲੇਅੰਗਰੇਜ਼ੀਠਸਦਕੇਬਾਦਬਾਮਨਕੁਕਰਾਵੈਕਿਉਕਿਯੇ
ਰੋਗਵਿਲਾਅਰਬਾਤਹਿਰਦੈਕਾਹਨਕਰਨੇਵਾਲਾਹੋਤਾ
ਮੇਸਾਨਹੋਕਿਯੇਰੋਗਨੀਚੇਉਤਰਾਵੈਇਸਸਬਬ
ਸੇਬਾਮਨਕਰਨਾਉਚਿਤਹੈ॥ ੨ ॥ ਬਾਮਨਕਰਨੇਕੇਦੁਸਰੇ
ਨਕਸਾਸਿਕਾਦਸਤੋਲੇਲਾਲਬੁਰਾਦੋਤੋਲੇਮੇਨਫਲ
ਛੋਮੇਇਨਸਰੁਹੀਜੇਕੋਮਿਲਾਕੈਦੋਸੇਰਪਾਨੀਮੇਉਬਾਲੇ
ਜਬਆਧਾਪਾਨੀਰਹਜਾਇਤਬਠੰਦਾਕਰਕੇਰਖੇਫਿਰਦੇ
ਤਿਨਵਾਹੀਕਰਪਿਲਾਵੈਤੋਬਾਮਨਹੋਵੇਅਰਬਾਤਉਕਲੇ
ਦੋਹੋਵੇਗੀਅੰਗਰੇਜ਼ੀਪਤਬਾਉਸਾਸਿਆਹੀਪ੍ਰਤੋਜਾ
ਬਲਗਾਵੈ। ਤਬਪਲਸਤੁਰਕਖੇਜਬਛਾਲਾਪਰ
ਜਾਵੈਤਉਦੁਸਰੇਵਿਨਪ੍ਰਤੁਰਕਲਕੇਸਮਮਕਾਟਰਾ
ਥੋਪੀਛੋਅੰਸਮਲਗਮਲਗਾਵੈਕਿਜਿਸਸੇਘਾਵਰੁ
ਰਜਾਵੈਅਉਰਖੂਬਮੁਢਾਦਨਿਕਲਜਾਵੈ। ਨਮ
ਖਾਮਲਾਮਕਾ॥ ੧ ॥ ਨੀਲਬੋਥਤੋਲਾਜੀਗਲਤੋਲਾ

ਤਬਕੀਆਹਤਾਲਛੇਮਾਸੇਇਨਸਰੂਦਵਾਈਓਕੋਪੀਸਕਰ ੩
ਜੁਹਗਾਦੀਕੀਯਾਦੋਤੋਲੇਬਿਹਜਾਚਾਰਤੋਲੇਫਟਕਰੀਤੇ
ਲਾਆਵਾਹਲੀਇਕਤੋਲਾਇਨਸਰੂਕੋਪੀਸਕਰਫਿਰਸ
ਭੁਕੇਬਿਰੇਜੇਮੇਮਿਲਾਵੈਗੋਕਾਘਿਉਚਾਰਤੋਲੇਬੋਰਾਬੋਰਾਕ
ਰਕੇਮਿਲਾਵੈਫਿਰਬਰਾਂਡੀਸਾਬਤਬਾਤੇਜਸਿਕੇਸੇਇਸ
ਮਲਹਮਕੇਖੁਬਘਰਿਕਰਕੇਧੋਵੈਘਾਵਪੁਲਗਾਵੈਜਬ
ਘਾਵਸੁਰਖੀਪਾਘਾਵੈਤਬਯੇਹਦੁਸਰੀਮਲਹਮਲਗਾ
ਨਾਚਾਹੀਏ॥ ॥ਨੁਸਖਾਦੁਸਰੀਮਲਹਮਕਾ॥

ਕਾਲੇਤਿਲਾਕਾਤੋਲਾਅਧਸੇਰਲੈਕਰਗਮਕਰੈਫਿਰਆ
ਦਮੀਕੇਸਿਰਕੀਹੰਡੀਦੋਤੋਲੇਨਿਮਿਕਪਤੇਦੋਤੋਲੇਇਨਦੋਨੇ
ਕੋਤਿਲੇਕੋਤੋਲੇਮੇਰਾਕਰਜਲਾਵੈਤੇਨਿਕਾਲਤੁਲੈ
ਛੋਦੋਤੋਲੇਮੇਮਿਲਾਵੈਔਰਮੁਰਦਾਸੇਗਛੇਮਾਸੇਸੁਠੇ
ਦਕਾਸਕਾਰੀਏਮਾਸੇਦੋਨੇਕੋਜੁਦਾਜੁਦਾਹੀਉਸਤੋਲੇਮੇਰਾ
ਲੇਆਚਮੀਦੀਕਰਕੇਪਕਾਵੈਜਬਚਾਸਨੀਮਲਹਮਕੀਖੁ
ਬਹੋਜਾਵੈਜਬਉਸਚਾਸਨੀਕੀਤਾਰਬੰਧਜਾਵੈਉਸਮੇਏਮਾ
ਸੇਹਠੀਮਿਲਾਵੈਤਬਉਤਾਰਕੇਠੰਢੀਕਰੇਰਖਛੋਰੇਇ
ਸਮਲਮਕੇਉਸਘਾਵਪੁਲਗਾਵੈਅਰਦੇਖੇਕਿਉਸਘਾ
ਵਕੇਆਸਪਾਸਕਿਸੀਪਾਸੇਸੇਜਤੇਨਹੀਹੈ॥ਅਉਰਜੈਸੇ
ਜਨਹੋਵੈਤੇਉਸਘਾਵਕੇਜੁਜਨਪੁਲੇਪਇਹਲਗਾਵੈ॥

ਬਿਧਲਾਪਕੇਬਨਾਨਕੀ॥ ॥ਸੁਰੰਜਾਕੋਹੀਯਾ
ਛੇਮਾਸੇਨਾਖੁਨਇਕਤੋਲਾਅੰਬਲਤਾਸਗਵਾਰਤੇ
ਲਾਬਖਾਨਕੇਫੁਲਤੋਲਾਹਿਠੀਮਦੇਮਾਸੇਇਨ
ਸਰੂਚੀਜੈਕੇਹਠੀਮਕੇਕੇਸਰਮੇਪੀਸਕਰਗਨਗਨਕਰਕੇ
ਲਗਾਵੈਫਿਰਦੋਚਾਰਇਨਕੋਪੀਛੇਉਸਕਦੇਖੇਕਿਉਸਘ

੨ ਮੇਸੇਪੀਵ ਨਿਕਲਤੀ ਯਾਪਾਨੀ ਨਿਕਲਤੀ ਜੇਪਨੀ
ਨਿਕਲਤੀ ਤੇਯੇਹਮਲਮਲਗਾਨਾਚਾਹੀਏ।

ਮਲਹਮਕੀਬਿਧਾ। ॥ ਪਹਿਲੇਗੁਲਾਬਕੋਟੇ
ਲੋਕਾਤੇਲਾ ਰਾਮਕਰੇਬਾਰਾਤੇਲੇਐਰਪੀਲਾਮੋਮਦੋਤੇਲੇ
ਇਸਮੇਭੁਲਕਰਪਿਘਲਾਵੈ ਫਿਰਸੇਲਕਤੀ ੨ ਮਾਸੇਰਸ
ਕਪੂਰਦੇਮਾਸੇਸੁਫੇਦਾਕਾਸਕਾਰੀਦੇਮਾਸੇਮੁਰਦਾਸਿਗਦੇਮਾ
ਸੇਮੁਰਗੀਕੇਅੰਤੂਛਲਾਕੇਕੀਕੁਸਮਤਿਨਮਾਸੇਨੀਲਾਬੋ
ਬਾਜਲਾਹੁਆਦੇਰਤੀਇਸਸਰੀਕੋਪੀਸਛੁਨਕਰਉਸ
ਤੇਲਮੇਮਿਲਾਵੈਜਬਥੋਤੀਸੀਚਾਸਨੀਹੋਜਾਵੈਤੋਨੀਚੋਉ
ਤਾਰਲੇਵੈਐਰਠੰਡਾਕਰਕੇਘਾਵਪੁਲਗਾਵੈਐਰਜੇ
ਕਰਯੇਹਟੇਨਮੁਸਲਮਾਨਕੇਮਾਬੋਪੁਹੈਤੋਉਸਕੋ
ਹਲਵਨਕੇਮਾਸਕਸੇਰਵਅਰਰਟੀਖਿਲਾਨਚਾਹੀ
ਏਐਰਹਿਦਕੇਮੁੰਗਕਾਦਾਲਰਟੀਖਿਲਾਵੈਐਰਖਟਾ
ਈਲਾਲਮਿਰਚਵਹੋਰਾਸਰੁਸੇਪੁਹੋਜਕਰਨਚਾਹੀਏ
ਐਰਜੇਇਸਦਵਕੇਲਗਨੇਸੇਪਾਨੀਨਿਕਲਨਬੰਦਨ
ਹੈਤੋਇਸਕੀਦਵਾਈਕਰਨੀਛੁੜਦੇਨੀਐਰਯੇਹਹੀ
ਜਾਨਨਾਕਿਯੇਹਟੇਨਜਹਰਬਾਦਕਾਪੀਅਉਰਜੇਆਛਾ
ਮੇਛਾਲਾਪੁਗਟਹੈਤੋਉਸਮੇਚੀਰਾਵੈਵੈਐਰਦੋਤਿਨਦਿ
ਨਤਕਨਿਮਕੇਪਤੇਬਾਂਧੋਮਲਹਮਲਗਾਵੈ। ਮਲਹ
ਮਕੀਬਿਧਾ। ॥ ਹਿਲੇਯਾਗਾਤੇਲੇਗੁਲਾਬਕੋਟੇਲੇ
ਕਾਤੇਲਾ ਰਾਮਕਰੇਫਿਰਉਸਮੇਨਿਮਕੇਪਤਰਘੋਟੋਕੋਰਸ
ਚਾਰਮਾਸੇਐਰਬਕਾਇਨਕੇਪਤਰੇਕਾਰਸਚਾਰਮਾਸੇਵ
ਹੈਕੇਪਤੇਕਾਰਸਚਾਰਮਾਸੇਅੰਬਲਤਾਸਕੇਪਤੇਕਾਰਸ
੨ ਮਾਸੇਹਰੇਆਵਲੇਕਾਰਸ੪ ਮਾਸੇਇਨਸਰੁਰਸੇਕੋਉ

ਤੇਲੇਮੇਮਿਲਾਵੈਜਬਸਰੁਰਸਤੇਲੇਮੇਜਲਜਾਵੈਬਾਕੀਤੇ
 ਲਹੀਰਹਜਾਵੈਫਿਰਪੀਲਾਮੇਮਰਤੇਲੇਡਾਲੇਫਿਰਸੁਫੇ
 ਦਾਤਤੇਲੇਮੁਰਦਾਸੀਗਯਾਸੇਵੈਬਲਮਖਵੈਨਯਾਸੇ
 ਨੀਲਾਬੋਥਾਰਤੀਇਨਸਰੁਕੋਮਹੀਨਪੀਸਕਰਉਸਤੇਲ
 ਮੇਮਿਲਾਵੈਜਬਚਾਸਨੀਕੀਤਰਹੋਜਾਵੈਤੋਉਤਾਰਲੇਫਿ
 ਰਉਸੀਘਾਦਪੁਲਗਾਵੈਪਮੇਸਰਕੀਕ੍ਰਿਪਸੇਹਛਾਂਹੋਵੈ।

॥ ਅਗੇਐਰਏਕਫੇਰੁਮਥੇਪਤਬਕਟਪਟੀਪਤਬਹੁ
 ਦੀਪਮੇਸੇਹੋਤੈਕਿਉਸਮੇਕਛੁੰਨਹੀਹਿਤਯਾਤੋਵੇਰਾਮਪ
 ਹੀਫੁਟਕਰਮਛਾਂਹੋਜਾਤੈਯਾਚੀਰਨੇਸੇਯਾਮਲਹਮਲ
 ਗਾਨਸੇਅਛੇਹੋਤੈਮੇਸੇਰਸਰੁਤਰਾਕਫੇਰੁਕੇਵਾਸਤੇਬ
 ਹੁੰਤਹੁੰਦੀਹੁੰਦੀਰ-ਯਤਰਾਕੀਮਲਹਮਇਸਰੀਥਾਮਤਮੇ
 ਲਿਖੇਗੇਜੇਸਰੁਤਰਾਕਫੇਰੁਅਰਘਾਵਕੇਬਹੁਤਜਲਦੀ
 ਹਛੁਕਰਦੇਤਾਹੀ। ਐਰਰੋਗਸਿਮੇਯੇਹੋਤਾਹੀਕਿਬਹੁ
 ਤਸੀਛੇਟੀਛੇਟੀਛਨਸੀਸਿਮੇਹੋਜਾਤੈਐਰਉਨੇਮੇਸੇਪ
 ਨੀਨਿਕਲਤਾਹੀਐਰਜਹਾਵੇਹਪਾਨੀਲਗਾਜਾਤਾਹੀਤਬਸਰੁ
 ਛੁਨਸੀਓਕੀਧਰਤਏਕਜੀਸੀਹੋਜਾਤੀ। ਅਰਥਾਤ ਵਤਸਾਹੇ
 ਜਾਤਾਹੀਅਰੋਵੇਹਪਾਨੀਦੀਪਦਾਰਹੀਦਕੇਪਾਨੀਕੇਸਦਰ
 ਸਹੋਜਾਤਾਹੀ।

ਓਕਾਅਸਥ
 ਇਖੀਤਸੁ
 ਨਾਉਪਇਖ
 ਯੇਹੈਇਸ

ਇਨਛੁਨਸੀ
 ਨਇਸਨੀਚੇ
 ਹਮੇਸਮਝੁਏ
 ਕਾਨਿਜਾਨ
 ਤਸੁਏਕੇਮ

ਬੇਮੇਵੇਖਕਰਸਮਝੁਏਨਾਚਾਹੀਏਯੇਹਛੁਨਸੀ
 ਕੇਦਾਨੇਚੇਟੀਬੇਦੀਮਲਗਕਰਸਾਰੇਤਲੁਕੇ

੬
੫ ਘੋਰਲੇਤੋਂ। ਇਸਰੋਗਕੀਵਦਾਈਇਸਤਰਾਕਰ
ਨੀਚਾਹੀਏਨੀਚੇਲਿਖੀਮਲਹਮਕੋਲਗਾਨਾ।

।।ਬਿਧਮਲਮਕੀ।। ।।ਗੋਕਾਘਭਿ

ਧੋਤਾਹਮਾਅਧਪਾਭਿਕਵੇਲਾਛੇਮਾਸੇਕਾਣੀਮਿਰ
ਦੇਮਾਸੇਮਾਸਸਿਗਫਇਨਸਭਕੋਪੀਸਛਨਕ
ਰਉਸਘੀਭਿਮੇਮਿਲਾਵੈਫਿਰਉਸਘੀਭਿਕੋਏਕ
ਰਾਤਕੁਰਓਸਮੇਧਰੇਦੂਸਰੇਇਨਉਨਫੁਨਸੀਓਪ
ਲਗਾਵੈਪ੍ਰੰਤੂਇਸਦੁਵਾਈਕੋਲਗਾਨੇਸੇਪਹਿਲੇ
ਉਸਮਾਸਾਨਕੋਰਮਪਾਨੀਸੇਸਾਂਕੁਰਲੁਣਮਿਲ
ਇਕਰਧੇਗੁਲੇਫਿਰਉਸਮਲਹਮਕੋਲਗਾਵੈ
ਇਸਤਰਹਸਤਦਿਨਕਰੇਮਲਮਲਗਾਵੈਧੋਵੈ
ਆਰਾਮਹੋਜਾਇਗਾਅਰਜੇਇਸਸੇਆਰਾਮਨਾਹੋਤੇ
ਪਾਰਛੇਮਾਸੇਅਜਵਾਇਨਪੁਰਸਾਨੀਬੀਗਾਲੇਛ
ਪਾਨਮਸਾਲੇਸਮੇਤਓਨਗਅਭਿਰਪਹਿਲੇਮਲਹ
ਮਕੀਦੁਵਾਈਯਾਓਸਮੇਮਿਲਾਵੈਫਿਰਸਾਂਕੁਰਲੁ
ਣਅਰਗਮਪਾਨੀਸੇਧੋਇਕਰਯੇਹੀਮਲਮਲਗਾ
ਵੈ। ਅਰਯੇਹੀਐਧੀਪਿਲਾਵੈ। ।।ਕੁ

ਸਖਾਪੀਨੇਕਾ। ਗੁਲਾਬਕੇਫੁਲਚਾਹਮਾਸੇਮ
ਨਕਸਤਦਾਨੇਬਿਨਖਸਾਕੇਫੁਲਵੈਮਾਸੇਸੁਕੀਮ
ਕੋਵੈਮਾਸੇਇਨਸਭਦੁਵਾਈਕਉਰਾਤਕੁਰਪਾਨੀ
ਮੇਰਿਗੋਵੈਅਰਸਵੇਰਕੋਕਰਕੋਫੁਲਨਲੇਫਿਰ
ਏਕਤੋਲਮਿਸੀਮਿਲਾਇਕੋਪੀਵੈਚੁੰਬੇਇਨਯੋ
ਦੁਵਾਈਵੇਵੈ। ਨਸਖਾਦੂਸਾ। ਹੋਵਦਚੀਨੀਕ
ਸਤੁਮਾਸੇਲਕਰਏਕਤੋਲਗੁਲਾਕੀਵਮੇਮਿਲਾਇ

ਕੇ ਖੁਲਾਵੈ ਇਸ ਕੇ ਪੀਨੇ ਸੇ ਬਮਨ ਹੋਵੇਗੀ ਉਤਰ १
ਅਵਨਗੀਯਾ ਅਭਿਰ ਦਸਤਰੀਆਵਨਗੇਦੇਖ
ਹਰਕੇ ਪੀਛੇ ਮੈਸਾ ਕੁਜਨ ਕਰੇਜੇ ਅਵਗਨ ਨਾਕ
ਹੇ ਫਿਰਤ ਸਰਦਿਨ ਯਹ ਦਵਾਈ ਦੇਵੇ ਬੀਹਵਾਣਾ
ਸੇ ਸਾਖਤ ਮੀ ਚਾਰ ਮਾਸੇ ਮਿਸਰੀ १ ਤੇਲਾ ਇਨਕ ਸਬਤ
ਤਬ ਲਵ ਬਬਨਾ ਇਕਰ ਪਿਲਾਵੈ ਜਬ ਸੁਵਾਦ ਨਿਕ
ਲ ਜਾਵੇਗਾ ਆਰਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ॥ ਗਲੇ ਕੋ ਫੇ
ਕੈਕ ਇਲਾਜ ॥ ਏਕੁ ਫਨੁ ਗਲੇ ਪਹਿਤਾ ਸਰ
ਤ ਉਸ ਕੀ ਯੇਹੋ ਕਿ ਪਹਲੇ ਤੇ ਸੁਜਨ ਸੀ ਮਾਲਿ ਮਹਿਤੀ
ਪੈ ਉਸ ਵਕਤ ਉਸ ਕੇ ਘਰ ਕੇ ਲੋਕ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਤਬ ਅ
ਉਰ ਇਸ ਤਰੀ ਪੁਰਖ ਅਪਨੀ ਮਤ ਕੇ ਅਨਸਾਰ ਸੁਨੀ ਸੁ
ਨਾਈ ਤਬ ਸੇਕੁ ਆਇਕ ਕਰਤੇ १ ਜਬ ਯੋਹ ਚਾਰ ਪਾਰ
ਵਿਨਕ ਸੁਜਨ ਹੋ ਜਾਵੇ १ ਤਬ ਉਸ ਮੇ ਪੀਨਾ ਸੈਰ ਜਲ
ਨ ਪੇਵਾ ਹੋਤੀ १ ਤਬ ਹਕੀਮ ਕੇ ਪੁਸ ਏ ਜਾਤੈ १ ਜਬ ਉ
ਸ ਪੀਨਾ ਕ ਕਾਰਣ ਕਰਕੇ ਤਪਹੋ ਜਾਤੈ १ ਤਬ ਬਹੁਤ
ਸੇ ਮੁਰਖ ਹਕੀਮ ਉਸ ਕੇ ਅਮਲ ਦੇਤੇ १ ਜਬ ਉਸ
ਸੇ ਕੁਛ ਨਹੀ ਹੋਤਾ ਤਬ ਜਰਾ ਕੇ ਬੁਲਾਤੇ १ ਅਰੋਕਈ
ਕੋਈ ਜਰਾਭੀ ਮੈਸਾ ਮੁਰਖ ਹੋਤਾ १ ਉਸ ਸੁਜਨ ਪਰ
ਤੇ ਜਲੇ ਪਲਗਾ ਦੇਤੈ १ ਤਬ ਉਸ ਸੇਰੀ ਰੋਗੀ ਕੋਕ
ਸੁਪਹੁਰਤਾ १ ਅਭਿਰ ਜਬ ਯੇਹ ਸੁਜਨ ਪੇਵਾ ਹੋਤੀ १
ਉਸ ਵਕਤ ਇਸ ਕੀ ਸੁਰਤ ਕਛੁ ਏ ਕੀਸੀ ਹੋ ਜਾਤੀ
१ ਫਿਰਕਿ ਤੁਕੇ ਛੁਤੇ ਕੇ ਸਮਾਨ ਅਰਬਾਤ ਤੇ ਤੁਕੀ
ਖਖਰ १ ਇਸ ਕਾ ਨਿਸਾਨ ਇਸ ਨੀਚੇ ਕੀ ਲਿਖੀ
ਤਸਵੀਰ ਮੈਸਾ ਮੁਲੈਣਾ ॥ ਇਸ ਤਸਵੀਰ ਕੇਗਾ

੬ ਲੋਮੋ ਟੋਰੂਏ ਮੋਗਇਹੋ ਟੋਰੂ ਪਹਿਸਜਨ ਜੈਸਾ ਸੋਜ
 ਪਈਹੋਈ ਮਾਲਿ ਮੋਤੀਏ ਫਿਰਗੀ ਫੁਜੈਸਾ ਹੋਇਕਰ
 ਟੋਰੂ ਹੋਜਾਤਾਏ ਇਸਸੇ ਟੋਰੂ ਕੋਹੋਨੇਸੇ ਕੋਈਦਿ
 ਨਪੀਛੋਰੀ ਫਿਜੈਸੀਸ
 ਕਲਹੋਜਾਤੀ ਏਫਿਰਓ
 ਸਮੇਜਲਨ ਗੁੀਹੋਤੀਏ
 ਬਹੁਤੀਹ ਜੀਰਨਾਮ
 ਇਸਰਗਕ ਇਸਮੁਲ
 ਕਮੇਯਾ ॥ ॥ ॥ ॥

ਇਸਰਗਪੁ ਮੇਸਾਏ ਪਲਗਨਚਾਹੀਏ ਜੋਇਸਸੁ
 ਜਨਕਨਗਮਕਰੇ ਮੋਗਇਸਕੋ ਟੋਰੂ ਕਰਮੁਵਾਦਕੋਨਿ
 ਕਲੇ ਵੇਹੁਦੁਵਾਈਯੋਹੋਏ ॥ ਨਸਖਾ ਏਯ
 ਕਾ ॥ ॥ ਵਲਛੁਰੂ ਤੋਲਾ ਨਗਮੇਥਾਏਮਸੇ
 ਰੇਵਦਖਤਾਈ ਏਮਸੇਨਖਨ ਏਮਸੇਉਸਕਰਮੀਏਮ
 ਸੇ ਅੰਬਲਤਾਸਕਗੁੰਦਾਏ ਤੋਲੇਇਨਸਕੁਕੋਹਗੀਮ
 ਕੋਕੋਰਸਮੇਪੀਸਕਰਗੁਨ ਗਨਾਏਪਕਰੇਅੰਰ ਸਰੇ
 ਰੋਨਸਕੀਠਸਦਖੇਲੇਜਬਉਸਟੋਰੂਕੀਸੁਰਤਬਦ
 ਲਜਾਵੈਤਬਵੇਹਮਲਹਮਲਗਾਵੈ ਜੋਪਹਲੇਹੀਕ
 ਹਿਰਖੀਏਮੋਰਘਾਵੇਪਯੋਹਦਵਾਈਲਗਾਵੈ ॥ ਨ
 ਸਖਾ ॥ ਨਨਾਪਾਵਕਗੁਦਾਪ ਤੋਲੇਲੇਕਰਬਕ
 ਹੀਕੋਦਧਮੇਭਿਗੋਵੈ ਫਿਰਉਸਕੋਨਿਚੋਰੂਕਰਪਲ
 ਕਰੇਅੰਰਉਸਮੇਵੇਬਲਾਅਖਵੈਨਕੇਸਅੰਜੁਰਤਹ
 ਠੀਮਯੋਹਸਭਦੁਵਾਈ ਫੇਛੋਮਸੇਲੋਕਰੇਅੰਰਸ
 ਹਤਏ ਤੋਲੇਮੁਰਗੀਕੋਅੰਰੁਕੀਜਰਦੀ ਤਿਨਨਗ

ਇਨਸਰੁਕੋਇਕਤਕਰਖਰਲਕਰੇਅੰਰਜਹਤਕਫੇ
 ਕ੍ਰੋਧੇਲੇਪਕਰੇਜਹਤਕਫੇਲਾਵਫੇਨ੍ਰਿਯੋਕਰੇਵੇਤ
 ਹਤਕਲੇਪਕਰਨਜਿਤਨਾਤਫੇਨ੍ਰਿਯੋਇਉਤਨਾਹੀਫੇ
 ਹਿਆਬਨਾਇਕਰਉਸਪ੍ਰਦਵਾਈਯੇਹਲਗਾਇਕ
 ਰਫੇਕੋਫੇਨ੍ਰਪਲਗਾਵੇਜਬਉਸਮੇਛਿਛੁਨ੍ਰੇਦੀ
 ਪਤੋਕਾਟਕਰਨਿਕਾਲਦੇਵੇਜਬਫੇਨ੍ਰਲਾਲਾਹੇਜਾਵੇ
 ਅੰਰਉਸਮੇਸੇਦੁਰਹੀਧਨਹੀਆਵੇਤਬਇਸਦਵਾਈਕੋ
 ਬਿਦਕਰੇਅੰਰਯੇਹਮਲਹਮਲਗਾਨਾਸੁਰਕਰੇ। ਮ
 ਲਾਹਮਕੀਬਿਧ। ॥ਗੁਲਾਬਕੇਫੇਲੇਕਾਤਲਗਮ
 ਕਰਕੇਉਸਮੇਰਤਨਜੋਤਤਲੇਰੁਲੇਜਬਉਸਕਰੇਗਲ
 ਬਤਰਕੇਲੇਹੁਜੋਸਹੇਜਾਵੇਤਬਉਸਕੇਛੁਨੇਵੇਫਿਰ
 ਉਸਮੇਤਲੇਨੀਲਾਬੋਥਾਹਤੀਮਿਲਾਵੇਅੰਰਜਤਨਕ
 ਤੇਲਾਤੇਲਾਮਿਲਾਵੇਫਿਰਰਖਫੇਨ੍ਰਅਉਰਘਾਵੇਪਲ
 ਗਾਵੇਇਸਰੇਗਵੇਲੇਮਨਖਕੇਮੰਗੀਕੀਵਾਲਧੇਇਕਰ
 ਅੰਰਰੇਟੀਖਿਲਾਨਾਚਾਹੀਏਫਿਰਏਕਸੇਰਪਾਨੀਕੋਸੀਟ
 ਵੇਜਬਆਪਾਪਾਨੀਰਹਜਾਵੇਜਲਕੇਤਬਠੰਫਕਰਕੇ
 ਖਛੇਨ੍ਰਫਿਰਪਿਆਸਲਗੇਜਬਇਸਪਾਨੀਕੋਪੀਵੇਕ
 ਚਪਾਨੀਨਹੀਪੀਵੇ॥ ਆਗੇਕਾਨਕੇਲੇਕਾਜਤਨ।

॥ਏਕਫੇਨ੍ਰਕਾਨਕੇਲੇਕੇਨੀਚੇਹੇਤਾਹੇਯੇਹਫੇਨ੍ਰ
 ਪਹਿਲੇਮਾਲਿਮਨਹੀਹੇਤਾਕੇਵਲਸੁਜਨਕੀਗਾਂਠਜੋਸਾ
 ਹੇਤਾਹੀਪੀਵੇਪਕਕਰਫੇਨ੍ਰਹੇਜਾਤਾਹੇਇਸਫੇਨ੍ਰਕਾਨਿਸਾ
 ਨਨੀਚੇਕੀਲਿਖੀਤਸਵੀਰਮੇਸਮਸੁਨਾਚਾਹੀਏਇਸ
 ਤਸਵੀਰਕੇਕਾਨਕੀਲੇਕੇਨੀਚੇਫੇਨ੍ਰਹੇਅੰਰਇਸਕੇ
 ਚਾਹੇਓਰਕੀਸਿਜਾਹੀਕਾਨਿਸਾਨਹੇਉਸਸੇਜਜਨਜ

੧੦
੧

ਨੇਠੇਕੀ ਜਾਰੇ
ਹੀ ਇਸ ਠੇਕੇ
ਸਤੁਰਾ ਕਰਨੀ
ਪਹਿਲੇ ਇਸ ਪ
ਦਾਈਲ ਗਾਵੈ
ਹੋਠ ਨਾਨ ਗਮੇ

ਤਰਠਮਿ
ਦਵਈਇ
ਚਾਈਏ ਕਿ
ਰਮੀਸੀਦ
ਜਿਸਮੇਯ
ਜਾਵੈ ਕਿਉ

ਕਿਜੇ ਇਸ ਕੰਢੇ ਠੇਕੇ ਮੇਰੀ ਰਾਨ ਹੀ ਦੇਵੇ। ਜੇਕਰ ਕੰਢੇ
ਠੇਕੇ ਚੀਰ ਦੇਵੇਗਾ ਅਤੇ ਰੋਗ ਵਧ ਜਾਵੇਗਾ ਇਸ ਲਈ
ਪਹਿਲੇ ਦਵਾਈ ਲਗਾਵੈ ਚਾਰ ਦਿਨ ਕੀ ਦੇਹੀ ਹੋਵੇ ਤਾਂ
ਛੁੱਟੇ ਛੋਟੀ ਰਾਜੀ ਹੋਵੇਗਾ ਕਸ਼ਟ ਰੂਰਨ ਹੀ ਠੇਕਾ ਪਕ ਜਾਵੈ
ਨਗਮਾਈ ਪਕ ਜੇ ਤੋਰੀ ਰਾ ਦੇਨਾ ਭੁਲਾ ਹੈ ਰੋਗ ਛੋਟੀ ਦੁਰ ਹੋ
ਵੇਗਾ ਅੰਗ ਪਹਲੇ ਲਗਾਨੇ ਕੀ ਦਵਾਈ ਯੇਹੋ ਜੋ ਲੇਖ
ਤੋਹੀ। ॥ ਨੁਸਖਾ ॥ ॥ ਸਤੁਤ ਕੇ ਪਤੇ ੨ ਤੇਲੇ ਨਿੰਮ
ਕੇ ਪਤੇ ੨ ਤੇਲੇ ਸੁਫੇ ਦਧਿਆਜ ੧ ਤੇਲਾ ਸਾਭੁ ਰਲਿ ੬ ਮ
ਸੇ ਇਸ ਦਵਾਈ ਕੋ ਪੀਸੇਗਾ ਮਕਰ ਕੇ ਲਗਾਵੈ ਇਸ ਦਵਾ
ਈ ਕੇ ਲਗਾਨੇ ਸੇ ਛੁਟ ਜਾਵੈ ਤੇ ਬਹੁਤ ਹ ਛੁੱਟੇ ਨ ਹੀ ਤੋਇ
ਸਕੇ ਨ ਸਤ ਰਸੇ ਚੀਰਾ ਦੇਓ ਅਥਵਾ ਜੈਸਾ ਸਮਾਪ ਹਛ
ਜਾਨੈ ਵੈਸਾ ਸਮਾਯ ਕ ਕਰੋ ਫਿਰ ਪੀਛੇ ਯੇਹ ਮਲਾਮਲਾ ਗਾ
ਨ ਰਾਜੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਮਲਾਮ ਕੀ ਬਿਧ ਸਰਸੇ ਕਾ ਤੇਲ ੨
ਤੇਲੇ ਲੈਕਰ ਅਗਨੀ ਪ੍ਰਗਮ ਕਰੋ ਫਿਰ ਉਸ ਮੇ ਪੀਲਾ ਮੇ
ਮ ੧ ਤੇਲਾ ਖਪਰੀ ਯਾ ੨ ਤੇਲੇ ਉਨ੍ਹ ਦਕਾ ਆਟਾ ੨ ਤੇ
ਲੇ ਇਨ ਸਕੋ ਉਸ ਤੇਲਾ ਮੇ ਮਿਲਾ ਕਰ ਖੁਬਰ ਗੜਕੇ
ਠੰਢਾ ਕਰੋ ਠੇਕੇ ਪੁਲਾਗਾਵੈ ਅੰਗ ਜੇ ਇਸ ਮਲਾਮਸੇ
ਆਰਾਮ ਨਾ ਆਵੈ ਤੋਵੇਹੁ ਮਲਾਮ ਕੇ ਲਗਾਓ ਜਿਸ ਮੇਲ

ਨਜਤਮਿਲੀਓ ਅੰਗਇਸਪੋਥੀਨਾਵੇਸਫੇਪੁਲਿਖੀਓ १
 ਈਮਲਮਬਨਾਇਲਾਵੈਜਬਇਸਫੇਨੇਕੇਪਾਵਕਾ ॥
 ਮਾਸਬਾਬੁਹੋਜਾਵੈਤੋਯੇਹਕਾਲੀ ਮਲਮਬਨਾਇਕੇਲ
 ਗਾਵੈ। ਆਗੇਕਾਲਮਲਮਕੀਬਿਧ। ਕਰੂਦਤੇ
 ਲਦਸਤੋਲੇਸਿਧੁਰਚਾਰਤੋਲੇਇਨਦੇਨੇਕੇਲੋਹੇਕੀਕ
 ਰਾਜੀਮੇਪਾਇਕੋਗੋਰਕਰਕੁਬਹੁਤਾਧਿਆਨਦੇਕੇਅ
 ਗਨੀਪਧਕੇਪਕਾਵੈਨਿਮਕੇਸੇਟੇਮਰਗਰੂਤਹੈਜਬ
 ਇਸਕੀਤਾਰਬੰਧਨੇਪਾਅਵੈਤਬਓਤਾਰਕਰਠੰਢਕੋਰ
 ਰਖਛੋਡੇਫਿਰਸਮਮਪੁਲਗਾਵੈਅੰਗਇਸਫੇਨੇਮੇਰ
 ਰਾਵੇਵੇਕਿਓਕਿਕਮਚੀਰਾਵੇਨੇਸੇਇਸਮੇਚੋਰਹਹਜਾ
 ਤਾਹੈ। ਲੋਹਪਾਕਕਮੁਵਦਜਮਾਰਹੈਗਾਤੋਫਿਰਖਰਬ
 ਕਰੇਗਾਦੁਖਦੇਵੇਗਾਇਸਵਾਸਤੇਖੁਲਾਸਾਚੀਰਾਵੇਵੇ
 ਤੇਅਛੀਤਰਹਮਾਰਮਦੇਗਾ। ਆਗੇਅਖੀਯਾਕੋਫੇ
 ਵੇਕਾਯਤਨਾਏਕਫੇਰਾਅਖੀਯਾਕੇਕੋਵੇਮੇਰਤਾਹੈਅੰਗ
 ਯੇਹਆਪਹੀਫੁਟਜਾਤਾਹੈਇਸਫੇਨੇਕਾਨਿਸਾਨਾਇਸਤ
 ਸਦੀਰਮੇਵੇਖਾਇਸਤਸਦੀਰਕੀਆਖਕੇਕੋਨੇਮੇਸਿ
 ਯਾਹੀਕੀਬੁਦੈਵਹੀਫੇਰੇਕਾਨਿਸਾਨਾਹੈਅੰਗਇਸਫੇ

ਵੇਕੀਵਦੁ
 ਪਹਿਲੇਤੋ
 ਲਗਾਵੈ
 ਲਾਬੋਥਾਮ
 ਪਰ੍ਹਾਹੈਇ
 ਪੀਛੇਲਿਖ

ਈਯੇਹਤਾ।
 ਯੇਹਮਲਮ
 ਜਿਸਮੇਨੀ
 ਰਜੀਗਾਲ
 ਸਮਲਮਕੇ
 ਆਏਹੈਜ

ਬਇਸਫੇਨੇਕਾਮੁਵਦਮੇਲਾਨਿਕਲਜਾਵੈਤਬਯੇਹ

ਮਲਮਲਗਾਨੀ। ਬਿਧਮਲਮਕੀ। ਉਠਕੇਸਜੇ
ਗੋਰੇ ਕੀਹਤੀ ੨ ਤੇਲੇਪਿਉਮੈਜਲਾਇਕੇਨਿਕਾਲਰਾ
ਲੇਅਰਮੇਮਸੁਫੇਦ ਨੇਮਾਸੇਸਿਧੁਰਗਜਰਾਤੀ ੪ ਮਾਸੇ
ਮਿਲਾਇਕਰਖੁਬ ਰਗਰੇ ਐਰਲਗਾਵੈ ਐਰਨਕ
ਵਿਗਇਹੁਵਦਾਏਸੁਘਾਵੈ। ਨੁਸਖਾ। ਨਕਛਿ
ਕਨੀ ੧ ਤੇਲਾਸੁਕਾਤਮਾਕੁੰਮਾਸੇਕਾਲੀਮਿਰਚਤਮਾ
ਸੇ ਸਕੁਕੇਪੀਸਕਰਸੁਘਾਵੈ ਕਿਉਕਿ ਮਾਦਾਉਪਕੀਓਰ
ਕੇਸੁਕਜਾਏਗਾ ਤੇਸੀਪ੍ਰੀਆਰਾਮਹੋਜਾਇੰਗਾ ਕਿਸਦੁ
ਸਤੋਕਿਯੇਹਾਅਬਾਨ ਨਾਸੁਰਵਾਸਤੋਰੀਨੋ ਨਾਸੁਰਕੀਕੀ
ਯੇਹੀਜਗਾਏ ਐਰਜਇਸਦੁਈਸੇਆਰਮਨਹੀਤੋ
ਵੇਤੋਦਾਹਿਨੇਗੋਰੇਕੇਹਤੀ ਬਾਸੀਪਾਨੀਮਿਘਸਕਰਉਸ
ਕੀਬਤੀਰਖੇ ਐਰਉਸੀਕਾਫਹਿਅਬਨਾਇਕਰ ਰਖੇ
ਕਿਉਕਿਯੇਹ ਦੁਵਾਈਹੀਨਸੁਰਕੀਏ ਐਰਯੇਹਫੇਰਾ
ਭੀਨਾਸੁਰਹੀਕੇਰੇਦਮੀਯਾਨਾਸੁਰਕੀਇਸੀਮੈ ਮੇਤੋਜ
ਤਾਏ ਐਰਦੁਸਰੇਉਪਾਇਕਰਨਸੇ ਥੋਰਾ ਆਰਾਮਹੋਤਾ
ਏਅਖੀਯਾਵੈਦਾਫਨੀ। ਅਰਬਾਤ ਅਰਬਾਤ ਅਖੀਯ
ਦੇਪਰਦੇ ਜਿਨਾਪਰਦਿਯਾਸੇ ਆਖਮੀਟਨਾਬੋਲਨਾ
ਹੋਤਾਏ। ਏਕਰੇਗਾਅਬਕੇਪਲਕੇਮੇਹੋਤਾਏ ਕਿਵੇਹ
ਰੋਗਪਲਕੇਕੇਵਾਏਕੇਉਰਾਵੇਤਾਏ ਐਰਪਲਕਾਲਾ
ਲਾਹੋਜਾਤੀਏਇਸਰੋਗਕ ਇਲਾਜਇਸਤਰਾਕਰੇ।
ਨੁਸਖਾ। ॥ ਤਿਲਾਕਾਤੇਲ ਪੋਣੇਛੇ ਛੰਟਾਕਲੈਕੇ
ਮਤਬਾਨਮੇਪਾਵੈ ਉਸਮੇਗੁਲਾਬਕੇਫੁਲਛੇ ਤੇਲੇਤ
ਜੇਮਿਲਾਇਕਰਚਾਲੀਦਿਨਤਕਸੁਪਮੇਧਰ ਰਖੇ।
ਜੇਕਵਾਚਿਤਤਾਜੇਫੁਲ ਨਹੀਮਿਲੇਸਕੇਤੇ ਸੁਕੇਹੋ

ਇ ਠਲਾ ੨ ਸੇਰ ਪਾਣੀ ਮੇ ਉਬਾਲ ਕੇ ਜਬ ਪਈ ਅਧਾਰ ੧੩
 ਹਜ਼ਾਰ ਵੇ ਤੇ ਛਾਨ ਲੇਵੇ ਠਿਰਾ ਸੇਰ ਤਿਲਾਵਾ ਤੇ ਲਪਾਇ ੧੪
 ਕਰ ਕਾਤ੍ਰੇ ਪਾਨੀ ਜਲਾ ਜਾਇ ਆਰ ਤੇ ਲਮਾਤ੍ਰ ਰਹ ਜਾਵੇ ਤੇ
 ਦੁਕਰ ਕੇ ਸੀਜੀ ਮੇ ਭਰ ਰਖੇ ਇਸ ਤੇ ਲਕੇ ਹਕੀਮ ਲੇਗ
 ਗੁਲਾ ਰੋਗ ਨ ਬੋਲ ਤੇ ਪੈ ਅਕਸ਼ ਬਨ ਬਨ ਯਾ ਅਤਾ ਰੇ
 ਕੋਕੀ ਦੁਕਾਨੇ ਸੇ ਮਿਲਤਾ ਪੈ ਐਸਾ ਗੁਲ ਰੋਗ ਨ ਵੇ ਆਸੇ
 ਮਰਗੀ ਕੇ ਅੰਤ੍ਰੇ ਕੇ ਸੁਫੇ ਦੀ ਵੇ ਆਸੇ ਕੁਲ ਦੇ ਕੇ ਪਤੇ ਦੇ ਮਾ
 ਸੇ ਦਿਨ ਸਭ ਕੇ ਮਿਲਾਇ ਕਰ ਪਲਕ ਉਪਲੇ ਪਕੇ
 ਦੁਸ਼ਨ ਸਖਾ। ਬਾਵਾ ਮਕੀ ਗਿਰੀ ਅਉਰ ਤਕੇ ਦੁਧ
 ਮੇ ਘੋਸ ਕਰ ਲਗਾ ਯਾ ਕਰੇ ਅਬਦ ਅਜਮੇਦ ਕਰੇ ਮੁ
 ਰਗੀ ਕੇ ਅੰਤ੍ਰੇ ਕੀ ਸੁਫੇ ਦੀ ਮੇ ਘੋਸ ਕਰ ਲਗਾ ਯਾ ਕਰੇ
 ਅਬਦ ਧੁਤਰੇ ਕੇ ਪਤੇ ਕਾ ਅਰਕ ਆਰ ਭੁੰਗ ਕੇ ਕੇ ਪਤੇ
 ਕਾ ਅਰਕ ਇਨ ਦੋਨੋ ਕੇ ਮਿਲਾਇ ਕਰ ਗਇਨੇ ਕੇ ਸੁਫੇ ਦ
 ਕ ਪਕਾ ਭਿਜੇ ਇਕਰ ਸੁਖਾ ਲੈਨ ਆਰ ਰੋ ਕੇ ਪਾ ਮੇ ਉਸਕ
 ਪਨ੍ਰੇ ਕੀ ਬਤੀ ਬਨਾਇ ਕਰ ਜਲਾਵੇ ਉਪਮਟੀ ਕ ਬਰ
 ਤਨ ਰਖ ਕੇ ਕਚੀ ਚ ਪਾਨੀ ਰਖੇ ਅਰਕਾ ਜਲ ਉਸ ਮੇ ਲ
 ਗੇ ਤਿਸ ਕੇ ਉਤਾਰ ਕਰ ਨਿਤ ਹੀ ਆਖੋ ਕੀ ਪਲਕ ਪਲ
 ਗਾਵੇ ਸਭ ਤਰਕੇ ਰੋਗ ਪਲਕ ਕੇ ਦੁਰ ਹੋਵੇ ਅਸਲੀ
 ਸੁਰਤ ਪਪਾਏ ਕ ਆਜਾਵੇ ਹੀ ਰਾਜੀ ਹੋਵੇ ਗਾ ਆਰ
 ਦੁਸਰ ਰੋਗ ਯੇਹੋ ਅਖੀਓ ਕੀ ਉਪਰ ਕੀ ਪਲਕ
 ਮੇ ਖਪਕਾਸ ਪਨ ਜਾਤਾ ਪੈ ਉਸ ਰੋਗ ਕੇ ਹੋਨੇ ਸੇ ਪਲ
 ਕ ਕੁਰੀ ਹੋ ਜਾਤੀ ਹੈ ਆਰ ਕੁਰੀ ਆਵਮੀ ਕੀ ਤਰਹ ਦੇ
 ਖਨੇ ਲਗਤਾ ਪੈ ਉਸ ਕੀ ਦੁਵਾਈ ਯੇਹ ਕਰੇ ਇਸ ਰੋ
 ਗ ਦੁਲੇ ਕੀ ਅਖੀਓ ਮੇ ਸਲਾਈ ਕਾਫੇ ਹਨ ਬਹੁਤ ਹੁ

੧੪
੧੫

ਟਕਰਤਾਏ ਅਖੀਯਾ ਕੇ ਕੋਟੇ ਵਿਚ ਮਾਸ ਵਧ ਜਾਵਾ
ਪਤਲਾ ਜੈਸਾ॥ ਅਖੀਯਾ ਦੇ ਨਸਰਦਾ ਇਲਾ

ਜਾ॥ ੧੭ ਇਕ ਫੇਰ ਅਖੀਯਾ ਦੇ ਕੋਟੇ ਵਿਚ ਹਿੰਦਾ
ਏ॥ ਜਿਸ ਜਗਾ ਮੇਂ ਗਿਰੂ ਨਿਕਲਤੀ ਹੈ ਉਸ ਮੁਕਾਮ ਪ੍ਰ
ਤੋਂ ਤਾਹੋਂ ਅਤੇ ਪਰੀਖਿਆ ਇਸ ਫੇਰ ਕੀ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿ
ਲੇ ਤੇ ਇਸ ਕੀ ਰੰਗਤ ਸੁਰਖੀ ਹੋਵੇ॥ ਫਿਰ ਮੁਖ ਫੇਰ
ਫਿਮਣੀਕ ਚਿਟ ਸੁਫੇਰ ਹੋ ਜਾਤਾ ਹੈ ਫਿਰ ਪਕ ਕ੍ਰਮ
ਵੇ ਹੋ ਜਾਤਾ ਹੈ ਜਬ ਘਾਵੇ ਹੋ ਜਾਵੇ ਤਾ ਅਖੀਯਾ ਨੂੰ ਬਣਾ ਦਿ
ਖਦਾਈ ਹੋਵਾ ਹੈ ਇਸ ਨੂੰ ਪਹਿਲੇ ਹਕੀਮਾਨੇ ਨਾਸਰ ਵਰ
ਨ ਨਕੀਯਾ ਹੈ ਐਹ ਇਸ ਫੇਰ ਮੇਂ ਐਹ ਪਹਲੇ ਹੀ ਅਖ
ਕੋ ਫੇਰ ਮੇਂ ਜੇ ਵਰਨ ਨਕਰਾ ਆਏ॥ ਉਤਨ ਭੇਦ ਹੈ ਇਸ
ਕਾ ਮੁਖ ਸੁਫੇਰ ਵੇ ਤਾਹੋਂ ਐਹ ਪਹਲੇ ਫੇਰ ਕਾ ਮਖਲਾ
ਲੋਹਤਾ ਹੈ ਇਸ ਰੰਗ ਕਾ ਨਿਸਾਨ ਨੀਚੇ ਲਿਖੀ ਤਸਵੀ

ਰਮੇ ਸਮਝ ਲੇਨਾ
ਸਵੀਰ ਕੀ ਅਖ
ਜੈ ਸਿੰਘੀ ਕੀ ਬੁ
ਮਹੇਤੀ ਹੈ॥ ਨਾਸਰ
ਨਾਚਾ ਹੀਏ ਇੰ
ਹਮ ਕਾ ਮਬੂਤ

ਇਸਤ
ਕੇ ਕੋਲੇ
ਦਮੁਲੀ
ਰਸਮਤੁ
ਸਕੇਯੇ
ਨਾਜਕ

ਹੋਤਾ ਹੈ ਬੜੀ ਸੋਹਲ ਬਾਉ ਹੋਤੀ ਹੈ ਯੇਹ ਫੇਰ ਕਬੀਤੇ
ਰਿਸਨੇ ਲਗਤਾ ਹੈ ਐਹ ਕਬੀਤਿ ਫਿਰ ਕੁਰਾ ਆਤਾ ਹੈ ਇ
ਸ ਕੀ ਵਦਾਈ ਯੇਹ ਹੈ॥ ਇਲਾਜ॥ ਅਸਲੀ
ਐਹ ਮੇਖੀਕਾ ਲੁਆਬ ਨਿਕਲ ਕਰਾ ਆਖੋ ਮੇਟ ਪਕ
ਨੇ ਸੇਯੇ ਹੋਰ ਹਟ ਜਾਵੇ ਹੈ ਅਲੀਤੇ ਮੇਖੀ ਨੂੰ ਜੁਦਾ

ਜੁਦਾ ਪੀਸਕੇ ਗਾਫਾ ਪਾਨੀ ਪੁਨਕੇ ਏਕ ਏਕ ਤੁਬਕ
ਅਖੋ ਮੇ ਪਾਵੈ ਰਾਜੀ ਹੋਵੈ ॥ ਅਥਵਾ ਮੁਰਗੀ ਕੁਕਰੀ
ਕੇ ਅਠੈ ਕੀ ਜਰਦੀ ਐਰ ਕੇਸ਼ ਇਨ ਦੋਨੋ ਕੇ ਪੀਸਕੇ
ਨਸੁਰਕੇ ਘਾਵੁ ਪੁਲਗਾਵੈ ॥ ਅਥਵਾ ਹਠੀਮ
ਕੇਸ਼ ਇਨ ਦੋਨੋ ਕੇ ਪੀਸਕੇ ਅਖੀਯਾ ਕੇ ਉਪੁਲਗਾਉ
॥ ੩ ॥ ਜੇਕਰ ਦਾਚਿਤ ਯੇ ਹੋਗ ਬਹੁਤ ਹੀ ਦੁਖ ਦੇਵੈ ਤੇ
ਕੁਤੈ ਕੀ ਜੀਕੁ ਕੇ ਜਾਲ ਕਰ ਉਸੇ ਮਨੁਖ ਕੀ ਲਾਰ ਯਾਨੇ
ਮਨੁਖ ਦੀ ਬੁਕਵਿਚ ਘਸਾ ਕਰ ਅਖੀਯਾ ਉਪੁਲਗਾ
ਵੈ ਇਸ ਜਤਨ ਕੇ ਕਰਨੇ ਸੇ ਅਖੀਯਾ ਕਾਨ ਬੁਰ ਬਹੁਤ
ਜਲ ਦੀ ਹਛਾ ਹੀ ਦਾਹੈ ਅਰਪਹਿ ਲੇਜੇ ਅਖੀ ਕੇ ਕੋਨੇ
ਕੇ ਠੇਕੇ ਕੇ ਇਲਾਜ ਹਮਲਿਖਾ ਆਏ ਹੈ ਵੇਹੁ ਗੁੰ ਇਸਰੇ
ਗ ਕੋਠਾਇਦਾ ਕਰਤੇ ਹੈ ॥ ਅਥਵਾ ਮੇਲੁਆ ਲੋਹ ਬਾ
ਨ ਅਨਾਰ ਕੇ ਫੁਲ ਸੇ ਹਨ ਮਾਖ ਦੀ ਬੁਲਾ ਅਖਵੈਨ ਜੇ
ਖੁਨ ਜਾਉਸ ਕਾਨ ਮਕਹਿ ਤੇ ਹੈ ਸੁਰਮਾ ਫਟ ਕਰੀ ਯੇ
ਹਸਰੁ ਦੁਵਾਈ ਤੀਨ ਤੀਨ ਮਾਸੇ ਲੈਕੇ ਐਰ ਇਸਸ
ਬਦਵਾਈ ਕੇ ਲੈਕੇ ਜੁਦਾ ਜੁਦਾ ਪੀਸਕਰ ਬਰੀਕ ਗੁ
ਲਾਬ ਕੇ ਪਾਨੀ ਮੇ ਮਿਲਾਇ ਕਰ ਲਿਬੀ ਗੋਲੀ ਬਨ
ਇਕੇ ਰਖੇ ਫਿਰਨ ਸੁਰਕੇ ਮੰਗੇ ਪੁੰਜ ਕਰ ਹਛੀਤ
ਰ ਕਪੜੇ ਸੇ ਪੁੰਝੇ ਅਗਇ ਸਲਿਬੀ ਗੋਲੀ ਕੇ ਨਸੁ
ਰਕੇ ਮੰਗ ਪਾਵੈ ਸਤੁ ਇਨ ਕੇ ਪੀਛੇ ਆਰਾਮ ਹੋਵੈ
॥ ਬਿਲਕੁਲ ਰਾਜੀ ਹੋਵੇਗਾ ॥ ਨੇਤਰੋ ਕੇ ਘਾ
ਵੁ ਕਾਜ ਤਨਾ ॥ ਇਕ ਠੇਕਾ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕਾ ਹੋਤ
ਹੈ ਜੇ ਨੀਚੇ ਅਖੀਯਾ ਕੇ ਗੋਰ ਕਨਕ ਜੇਸੇ ਆਕਾਰ ਜੇ
ਸਾ ਘਾਉ ਹੋਜਾਵਾ ਹੈ ਇਸ ਕਾ ਨਿਸਾਨ ਨੀਚੇ ਕੀ ਤ

?

੧੬
੫

ਸਦੀਰਮੇਸਮਸੁਲੈਨਾ ਇਸਤਸਦੀਰਕੇ ਨੀਚੇਕੇਪ
ਲਕਸੇ ਅਰਥਾਤ ਜਿਸੇ ਪਰ੍ਹਦਾ ਕਰਦੇਹੈ।
ਉਸਕੇ ਨੀਚੇਸਿਆਹੀਕਾ ਚਿਹਨਦਖਾਈਵੇਤਾਹੈ
ਹੀਘਾਵਕਾਨਿਸਨਜਾਨੇ ਇਸਘਾਵਕੇਚਾਰਓਰ

ਤੋ ਸੁਰਖੀ
ਤੋ ਘਾਵਜੇ
ਸਰੋਗਕੀ
ਇਸਫੰਗ
ਚਾਹੀਏ।

ਤੋਤੀਹੈਅ
ਤੋਤਾਹੈਇ
ਦਵਾਈ
ਸਕਰੀ

ਨੁਸਖਾ।

ਜੇਨਾਮਖੀਕੋ ਗਈਕੇਵਧਮੇ ਆਠ ਪਹਰਕਿਗੋਵੇ
ਟਿਰਛੁਯਾਮੇਸੁਖਾਵੈ ਅਉਰਹਠੀਮਸਾਢੇ ਤਿਨ
ਮਾਸੇਐਰਕਤੀਰ ਗੀਦ ਸਾਢੇ ਤਿਨਮਾਸੇਦਰਯਾਈ
ਪੌਣੇ ਦੋਮਾਸੇਕੁੰਦਰੁਦ ਪਉਣੇ ਦੋਮਾਸੇਸੁਠੈਦਾਦੇ
ਤੋਲੇਬੀਬੁਲਕਾਗੀਦ ਚਾਰਮਾਸੇ ਚੌਦਾਮਾਸੇ ਸਕੁੰਕੇ
ਕੁੰਦਰੁਦਨਮੁਰਗੀਕੇਅੰਭੁਕੀਸੁਠੈਦੀਮੇ ਮਿਲਾਇਕ
ਰਏਕ ਗੋਲੀਬਨਾਦੇਐਰਏਕਗੋਲਕਪਾਨੀਮੇਘ
ਜਾਇਕਰਨਿਤ ਆਖਮੇਲਗਾਵੈ ਤੋਯੇਹਘਾਵਤੁਰ
ਤਹਛਾਹੋਜਾਵੇਗਾ। ਆਗੇਪਲਕੇਕੀਜੁਜਨਕ
ਯਤਨ ਏਕਰਗਯੇਹਮੇਸਾਹੇਤੁਹੈਕਿਅਖਾਵੇ
ਕਿਨਾਰਿਯਾਉਪਜੁਜਨਹੋਤਾਹੈ। ਅਖਾਵੇਅਸ
ਪਾਸਤੁਵਾਲੇਤੋਜੁਜਜਾਦੀਯਾਹੈਨਇਸਰੋਗਦੀਦੁ
ਵਾਈਯਾਹੈ ਨੁਸਖਾ। ਮੇਮਨੀਗਮਕਰਕੇਲਗਾਵੈ ਅਖ
ਵਾਕਿਸਮਸਕੋਚੀਫਕਰ ਉਸਕੋਗੁਨਗੁਨੀਕਰਕੇਅਰਥ

ਮਿਲਾਇ ਕੇ ਸੋਜ ਉਪਲਗਾਵੇ ਅਥਵ ਬਡੀ ਕੋਡੀ ਪ
ਨੀਸੇਪੀਸ ਕਰ ਪਲਕਾ ਅਖੀਯਾਵੇ ਛਪ ਉਪਲਗਾ
ਵਨ ਸੋਜ ਹਟ ਜਾਵੇਗੀ ॥੩॥ ਅਥਵ ਮਖੀਕੇ ਸਿਰੇ
ਕਾਟ ਕਰ ਅਖੀਯਾਵੇ ਉਪਮਲੈ ਤੇ ਸੁਜਨ ਹਟ ਜਾਵੇਗੀ
॥ ਅਥਵ ਰਸਿਤ ਕੋਪਾਨੀ ਮੇ ਘਸਾਰੇ ਪਲਕਾਵੇ
ਸੋਜ ਉਪਲਗਾਵੇ ਤੇ ਸੋਜ ਅਖੀਯਾਵੇ ਹਟ ਜਾਵੇ
ਪਗਟ ਹੋਇ ਨੇੜੇ ਕੇ ਰੋਗ ਤਬ ਹੁਤ ਹੀਐ ਇਸ ਪੋਈ ਮੇ
ਘਾਵੁ ਅਰਥਾਤ ਜਖਮ ਔਰ ਫੇਰੇ ਕਾ ਇਲਾਜ ਲਿ
ਖਾਏ ॥ ਨਕਦੇ ਫੇਰੇ ਯਾਦਾ ਜਤਨਾ ॥ ਇ
ਕਫੇ ਨਕਮੇ ਹੋਤਾ ॥ ਇਸ ਕੇ ਨਕਰਾ ਕਹਤਾ ॥ ਇ
ਤੇ ਇਸ ਫੇਰੇ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨੀਚੇ ਲਿਖੀ ਤਸਵੀਰ ਮੇਂ ਦੇ
ਖਲੈ ਨਾ ॥ ਇਸ ਤਸਵੀਰ ਕੀ ਨਾਕਮੇ ਫੇਰਾ ॥ ਔਰ ਯੇ

ਹਫੇਰਾ ਨ
ਕੋਪਾਸ ਹੀ
ਰੋਗ ਤਬ
ਲ ਹੋਤਾ ॥
ਕੁਤੇ ਏਕ
ਹੁਤ ਹੀ ਦੁਖ

ਕਈ ਹਡੀ
ਦਾ ॥ ਔਰ
ਫੇਰੇ ਕੀਲ
ਔਰ ਯੇ ਹਫੇ
ਜਾਗਾ ਮੇਂ ਬ
ਦੇਤਾ ॥ ਇ

ਜਫੇਰੇ ਕੋ ਰੋਗ ਕੀ ਚਕਿਤਸ ਯੇਹੋ ਪਹਿਲੇ ਤੇ ਯੇਹੀ
ਘੁੰਨੀ ਸਿਘਾਵੇ ॥ ਸਿਘਨੀ ਕੀ ਬਿਧਾ ॥ ਸੇਧਾਂ ਲੈ
ਣ ਕੋ ਕੀਯਾ ਸੁਹਾਗਾ ਫੇਰ ਕਰੀ ਕਚੀ ਜੀਗਲ ਜਲੈ
ਹੁਆ ਇਨ ਸਭ ਅਭਿਧੀਯੋ ਕੇ ਬਰਾਬਰ ਦੁਜਨ ਲੈ
ਕੋਰ ਮਹੀਨ ਪੀਸ ਕਰ ਕਪੜੇ ਮੇ ਛੁੰਨ ਫਿਰੇ ਖਨਾ ਸਵ
ਰਲੇ ਦੇ ਜਬ ਯੇਹ ਫੇਰਾ ਚਾਰ ਤਰਫ ਸੇ ਨ ਕੱਕੀ ਤੁਰ

ਅਰਥਾਤ ਖਲਾਹੀ ਕੇ ਚੋਰੁ ਦੇਵੇ ਤੇ ਉਸ ਬਰੇ ਮਾਸ ਫੇਰੇ
ਕੇ ਸੁਈ ਸਿਛੇ ਨੂੰ ਦੇਵੇ ਵਿਚੋ ਪਾਕ ਲੇਹੁ ਕਾ ਮੁਵਾਦ ਨਿਕ
ਲ ਜਾਵੇ ਫਿਰ ਯੇਹ ਮਲਾਹਮ ਲਗਾਵੇ। ਮਲਾ
ਹਮ ਕੀ ਬਿਧ। ਗੋਕਾਘਿਉ ਦੇ ਤੇਲੇ ਨੀਲਾ ਬੇ
ਬਾ ਦੇ ਮਾਸੇ ਜੀਗਾਲ ਦੇ ਮਾਸੇ ਪੀਲੀ ਗਾਲ ਦੇ ਮਾਸੇ ਇ
ਨ ਸਕੁ ਕੇ ਮਹੀਨ ਪੀਸ ਕਰ ਉਸ ਘਿਉ ਵਿਚ ਮਿਲਾਇ
ਕਰ ਪਾਨੀ ਸੇ ਖੁਬ ਧੋਇ ਕਰ ਲਗਾਵੇ ਤਈ ਸੂਰਕੀ
ਕ੍ਰਿਪਾ ਸੇ ਬਹੁ ਤੇ ਜਲਾਵੀ ਆਰਾਮ ਹੋਵੇਗਾ ਅਬਦੁ
ਨਾ ਕਕੇ ਕ੍ਰੀਤਰ ਘਾਵੁ ਹੋਵੇ ਤੇ ਯੇਹ ਦੁਵਾਈ ਲਗਾਨ
ਹਾਈਏ। ਮੇਮਪੀਲਾ ੧ ਤੇਲਾ ਗੁਲ ਰੋਗ ਨ ਤਿਨ
ਤੇਲੇ ਲੈ ਕਰ ਮੇਮਕੇ ਗੁਲ ਰੋਗ ਨ ਮੇਮਿਲਾਵੇ ਫਿਰ
ਉਸ ਮੇਮ ਰਵਾ ਸਿਗੇ ਦੇ ਮਾਸੇ ਫੇਰੇ ਮਾਸੇ ਯੇਹ ਸਕੁ ਦੁ
ਵਾਈ ਮਿਲਾਇ ਕੇ ਨਾਕ ਮੇ ਜਾਘਾਵੇ ਉਸ ਪੁਲ ਗਾਵੇ
ਨਾਕ ਕੇ ਅੰਦਰ ਇਸ ਦੁਵਾਈ ਕੇ ਲਗਾਨੇ ਸੇਛੇ ਤੀ
ਹੀ ਆਰਾਮ ਹੋਵੇਗਾ ਅਬਦੁ ਬਨ ਸਮਾਕੇ ਫੁਲਨੇ
ਮਾਸੇ ਦਹਿ ਦਾਨੇ ਏ ਮਾਸੇ ਇਨ ਦੋਨੋ ਕੋ ਬੋਰੇ ਸੇ ਪਾਨੀ ਮੇਕ
ਵੇ ਫਿਰ ਹਬ ਸੇਮ ਲੇ ਛਾਨ ਲੇ ਫਿਰ ਇਸ ਕੋ ੨ ਤੇਲੇ
ਗੁਲ ਰੋਗ ਨ ਮੇਮਿਲਾਇ ਕੇ ਅਗਨੀ ਪਧਰੇ ਇਕ ਤੇ
ਲਾ ਖੁਫੇ ਦਸ ਮੇਮਿਲਾਵੇ ਮਲਾਹਮ ਬਨਾਇ ਕੇ ਘਾਵੁ
ਪੁਲ ਗਾਵੇ ਦਈ ਦੁਵਿਪਾ ਸੇ ਰਾਜੀ ਹੋਵੇ। ਨਾਕ ਕੇ
ਦਸ ਰੇ ਘਾਵੁ ਕਾਸਤ ਨ ਏ ਕਾ ਘਾਵੁ ਨਾਕ ਕੇ ਕ੍ਰੀਤਰ ਮੇ
ਜਾ ਹੋਵੇ ਕਿਉ ਸਮੇਸੇ ਕਬੀਤਰ ਧਨਿਕ ਲੇਨੇ ਲਗ
ਪੜਤੀ ਕਬੀ ਬੀਵੇ ਜਾਤੀ ਇਸ ਘਾਵੁ ਕੇ ਦਸ ਤੇ
ਸੇਹ ਦੁਵਾਈ ਬਹੁਤ ਹੋਛੀ ਫਾਇਦਾ ਮਿਦੈ 14

ਦੁਵਾਈਯੋਹੈ॥ ਅਮਰਗੋ ਕੀਚਰਬੀਐਰਮੋ
 ਮਇਨਦੋਨੋਕੋ ਬਰਾਬਰਲੋਕਹਘਉਮੋਪਕਾਵੈ ਕ
 ਬਠੰਦੁਹੋਜਾਵੈ ਕਬਠਿਸਮੇ ਸੁਫੇਦਕਪੜੇਕੀ ਬਤੀ
 ਬਨਾਇਕੋਓਸਬਤੀਕੋ ਨਕਕੇ ਸੁਰਾਖਮੇਰਖੇ ਰਜੀ
 ਹੋਵੈ ਅਥਵਾ ਸੁਫੇਦਕਥਾਅਰਮੁਰਹੀਕੀਚ
 ਰਬੀਇਨਦੋਨੋਕੋਪੀਸਕਰਨਕਕੇਗੁੰਤਰਲੇਪਕ
 ਰੇ ਅਥਵਾ ਮੁਰਦਾਸਿਗਭ੍ਰੂਸਕੇ ਸਿਗਕ ਗੁਦਮ
 ਰਗੇਕੀਚਰਬੀਇਨਕੇ ਗਲਰੇਗਨਮੇਪਕਾਵੈ
 ਮਰਹਮ ਬਨਾਵੈ ਠੰਦਾਕਰੇ ਫਿਰਰੁਈਕੀ ਬਤੀਬ
 ਨਾਇਕੇ ਫਿਰਗੋਵੈਓਸਦੁਵਾਈਕੋ ਫਿਰਨਾਕਮੇਰ
 ਖੇਈਸੁਰਕੀਕਿਪਾਸੇਰਜੀਹੋਵੈ॥ ਅਥਵਾ
 ਮੋਮਕਪੂਰੀਜਾਨੂੰ ਤਿਨਮਾਸੇਸੁਫੇਦਪਉਣੇਦੋਤ
 ਲੇ ਗਲਰੇਗਨ੧੪ਮਾਸੇਪਹਲਗਲਰੇਗਨਕੋ
 ਗਮਕਰਕੇ ਫਿਰਓਸਮੇਮੋਮਕੋਮਿਲਾਵੈ ਅਤੇਸੁ
 ਫੇਦਨੀਪਾਨੀਮੇਧੋਇਕਰਮਿਲਾਵੈ ਫਿਰਓਸੇਗਮ
 ਕਰੇਖੂਬ ਘੁਟੇ ਜਦਮਲਮਕੇਸਦਰਸਹੋਜਾਵੈ ਤ
 ਬਰਖਛੋਡੇ ਫਿਰਓਸਘਾਵਕੇਦੇਖੇਜੇਘਾਵਨਾਕ
 ਸੇਬਹੁਤੀਅੰਦਰਕੀਤਰਫਕੋਹੋਵੈ ਤੇਇਸਕੀਬ
 ਤੀਬੁਨਾਵੈ ਨਾਕਕੇਘਾਵਕੇਗੁੰਤਰਰਖੇਮੋਰਜੇਘਾਵ

੧੫
੧੯

ਪਾਸਹੋਇ
 ਲਾਗਾਵੈਇ
 ਨਿਸਾਨਾਇ
 ਸਦੀਗਮੇਦੇ
 ਬੁਲੇਨਾਚ

ਤੇਵੈਸੇਹੀ
 ਨਘਾਵੈਕ
 ਸਲਿਖੀਤ
 ਖਕੇਸਮ
 ਹੀਏਦਿਨ

ਵੈਨ ਵੈਨ ਘਾਵੈ ਕਾਇਲਾਜ ਏ ਕਹੀਓ ਐ ਰਏ ਕਹੀਮਰ
 ਜਸੇ ਪੈਦਾ ਹੋਤੇ। ਐ ਰਏ ਹਘਾਵ ਜਾਤ ਨਾ ਕੇ ਕੀਤਰਲੀ
 ਹਥੀ ਮਿਹੀਤੀ। ਐ ਰਏ ਨਾ ਕੇ ਨਬਨੇ ਕੀ ਖਲਮੇ ਹੋਤ
 ਹੈ ਐ ਰਏ ਰਗਤ ਇਨ ਘਾਵੈ ਕੀ ਸੁਠੇ ਵਹੀਤੀ। ਨਕ
 ਸੀਰ ਕੀ ਚਕਿਤ ਸਾ। ਜੇ ਨਕ ਵਿਚੋਲੇ ਹੁਵ ਗਦ
 ਹੈ ਉਸ ਕੇ ਨਕ ਸੀਰ ਕਹੀਤੇ। ਐ ਹੋਵੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕਹੀਤੇ
 ਏ ਕਤੇ ਬਹੁਰਾਨ ਸੇ ਵੂਸਰਾ ਖੂਨ ਕੀ ਗੁਮੀ ਸੇ ਪਹਲੇ
 ਜੇ ਨਕ ਸੀਰ ਬਹੁਰਾਨੇ ਕੀ ਕਾਰਨ ਹੋਤੀ ਹੈ ਤੇ ਉਸ ਕੇ ਲਖ
 ਨਾਜੇ ਹੋ ਪਹਲੇ ਤੇ ਚੋਥੇ ਠੇਰ ਸਤਵੇ ਠੇਰ ਨਾਵੇ ਠੇਰ ਯਾ
 ਹਰਵੇ ਠੇਰ ਚੋਥਵੇ ਦਿਨ ਗੁਮੀ ਕਿ ਦਿਨੇ ਮੇ ਉਤ ਪਨੀ ਹੋਤੀ
 ਹੈ ਇਨ ਵੈਨੇ ਮੇ ਨਕ ਸੀਰ ਚਲੇ ਤੇ ਬੰਦ ਨਾ ਕਰੇ ਕਿਉਂਕਿ
 ਉਸ ਕੇ ਬੰਦ ਕਰਨੇ ਸੇ ਜਾਨ ਕਾ ਕੁਝ ਹੈ ਜੇ ਵੇਹੁ ਬੋਰਾਨ ਕੇ
 ਕਾਰਨ ਸੇ ਨਾ ਹੋਤੇ ਕੀ ਦੂਰ ਹੁੰਦੇ ਕੇ ਦੁਵਾਰਾ ਬੰਦ ਕਰੇ।
 ਬਿਧ । ਕਿੰਦਰ ਗੋਦ ਕੇ ਮਹੀਨ ਪਾਸਿ ਕੇ ਨਸਵ ਰਲੇਵੇ
 ਅਥਵਾ ਧਨੀਏ ਕੇ ਸੀਰੇ ਮੇ ਕੀ ਦੂਰ ਗੋਦ ਕੇ ਪੀਸ ਕਰਮਿ
 ਲਾਵੇ ਐ ਰਧਨੀਏ ਸੀਰੇ ਮੇ ਮਿਲਾਇ ਕਰਨਾ ਕੇ ਮੇ ਮਲਾ
 ਵੇ ਅਥਵਾ ਇਸ ਦੁਵਾਈ ਕੀ ਬਤੀ ਬਨਾਇ ਕੇ ਨਕ ਮੇ
 ਰਖ ਲੇਵੇ ਅਥਵਾ ਜਟਾ ਹਟੀ ਮ ਕਿੰਦਰ ਗੋਦ ਕਾਹੀ ਮ
 ਸ਼ਰ ਅਨਾਰ ਕੇ ਢਲੇ ਬੀਬੁਲ ਕੇ ਪਤ ਮੇ ਕਾ ਸਤ ਬੀਬੁ
 ਲ ਕੇ ਪਤੇ ਪੀਸੇ ਕਰ ਲਲਾਵ ਪਤ ਬਾ ਕਨ ਪਟੀ ਉਪ
 ਲੇਪ ਕਰੇ ਮਥੇ ਉਪ ਪੁਨ ਪੁਨੀ ਉਪ ਲੇਪ ਚੇਵੇ ਪਮੇ ਸੁਹ
 ਰਾਜੀ ਕਰੇ। ਐ ਗੋਦ ਸਗੀਨ ਕਸੀਰ ਕਾਇਲਾਜ।
 ਵੂਸਰੀਨ ਕਸੀਰ ਐ ਸੀ ਹੋਤੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਖੂਨ
 ਬੰਦ ਨਹੀ ਹੋਤਾ ਇਸ ਰੋਗ ਸੇ ਮਾਨੁਖ ਮਿਤ ਮੁਕੇ ਸਮੀ

੫੫ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਮਰਨ ਪੁੰਨ ਤੋਂ ਜਾਤਾ ਹੈ। ਜਗ
 ਹੋਕੇ ਚਾਹੀਏ ਇਸਰੋ ਗਵਾਲੇ ਮਾਨਖ ਕੋ ਸਰੋ ਨਾਨੀ
 ਜਿਸ ਨਾਨਕੇ ਰਸਤੇ ਸਿਕੀਤ ਰਫ ਲੋਹਾ ਆਵੈ ਹੈ ਅਰ
 ਦਸਰੀ ਨਾਨਕ ਬਾਸ ਲੀਕ ਨਾਨਕ ਇਸ ਨਾਨਕੀ ਸੇ ਅੰਦਰ ਕਾ
 ਲੋਹਾ ਸਾਰੇ ਜੁਸੇ ਕਾ ਆਵਦਾ ਹੈ ਇਨ ਦੋਨੋ ਨਾਨਕੀ ਓਕ ਫਸ
 ਦ ਕਰੇ ਲੋਹਾ ਨਿਕਾਲੇ ਨਿਸਤਰੇ ਸੇ ਹਵਾਸ ਕਾ ਇਮਕਰ
 ਕੇਲਾਵੈ ਹੋਰ ਦੂਸੀ ਨਾਨਕੀ ਕੋ ਬਰਾਵੈ ਜਿਸ ਨਾਨਕੇ ਚਾਹੀਏ
 ਫਸ ਦ ਕਰਨਾ ਉਸ ਕਾ ਲੋਹਾ ਨਿਕਾਲੇ ਨਕਸੀਰ ਵਾਲੇ ਕਾ
 ਅਤੇ ਦੁਵਾਈ ਇਹੁ ਪਿਲਾਵੈ। ਨਸਖਾ ਦੁਵਾਈ ਕਾ
 ਮੰਤ੍ਰੀ ੬ ਮਾਸੇ ਸੁਕਾ ਹੋਯਾ ਧਨੀਯਾ ੬ ਮਾਸੇ ਗਾਜ ਦਰੇ ਮਾ
 ਸੇ ਸੁਫੈਦ ਚੰਦਨ ੪ ਮਾਸੇ ਇਨ ਸਭੁ ਕੋ ਰਾਤ ਮੇ ਪਾਨੀ ਕੇ
 ਬੀਚ ਰਿਹੋ ਗਵੈ ਸਵੇਰੇ ਮਲ ਕੇ ਛਾਨ ਕੇ ਉਸ ਮੇ ਅਨਾਰ
 ਸਰਬਤ ਮਿਲਾਇ ਕਰ ਪੀਵੈ ਅਰਨਾ ਕਮੇ ਯੇਹ ਦੁਵਾ
 ਈ ਸੁਖੋ। ਦੁਵਾਈ ਅਰਨੇ ਕੀ ਰੋਕੀ ਰੁਸਮ ਅੰਤ੍ਰੇ ਕੇ
 ਛਿਲ ਕੇ ਕੀ ਰੁਸਮ ਜੰਗਾਲ ਜਲਾਹੁ ਆਇਨ ਸਭੁ ਕੋ
 ਪੀਸ ਕਰ ਸੁਖਾਵੈ ਨਸਵਾਰ ਲੇਵੈ ਜੋ ਇਸ ਸੇ ਰੁਲੇਹੁ ਨ
 ਕਸੀਰ ਕਾ ਬੰਦਨ ਹੀ ਹੋਵੈ ਤੋ ਅੰਗ ਨਸਖਾ ਹੈ। ਜਗ
 ਮਹਾਰਾਖਤਾਈ ਬੀਸ ਲੋਚਨ ਸੁਫੈਦ ਕਥਾ ਬਹੀ ਇਲ
 ਚੀਕੇ ਬੀਜ ਸੇਲਾਖਰੀ ਇਨ ਸਭੁ ਦੁਵਾਈ ਕੋ ਬਰਾਬਰ
 ਵਜਨ ਲੈ ਕੇ ਪੀਸ ਕਰ ਪੁਰੀਯਾ ਮੇ ਧਰੇ ਨਸਵਾਰ ਲੇਵੈ
 ਮਥੇ ਓਪਲ ਗਾਵੇ ਤਬਾ ਕੰਨ ਪਟੀ ਪੁਰੂ ਪੁਰੀ ਪਰ ਗੁਲ
 ਗਾਵੈ ਈਸ ਦਰ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇਗਾ। ਅੰਗ ਨਸਖਾ ਬੀ
 ਬਰਕੀ ਫਲੀ ੧ ਤੋਲਾ ਬੀਬਰ ਕੇ ਪਤੇ ੧ ਤੋਲਾ ਹਰੀਮ
 ਹੋਈ ੧ ਤੋਲਾ ਸੂਕੇ ਆਵਲੇ ੧ ਤੋਲਾ ਸੁਫੈਦ ਚੰਦਨ ਇ

ਕਤੇਬਾ ਇਨਸਕੁਦਵਾਈ ਓਕਉ ਪੀਸਕੇ ਬਰਾਬਰ ਵਜਾ
 ਨਮਥੇ ਪੁਲਗਾਵੈ ਜੇ ਇਸਦੁਵਾਈ ਕੇ ਲਾਗਾਵਨੇ ਸੇ ਲੋ
 ਬੰਦਨ ਹੋਵੈ ਤੇ ਯੇਹ ਦੁਵਾਈ ਹੋਰ ਲਗਾਵੈ ਨੁਸਖਾ ॥ ਨਿ
 ਯਾ ਜਬੋ ਜਕੇ ਬੀਜ ਸੁਫੇਰੇ ਵਨ ਇਕ ਇਕ ਤੇ ਲਾ ਕਪੂ
 ਰਵੀ ਮਾਸੇ ਇਨਕੇ ਮਹੀਨ ਪੀਸਕਰ ਹਰੇਧਨੀਏ ਅਰਕ ਮੇ
 ਮਿਲਾਇਕੇ ਮਾਥੇ ਪਰਲੇ ਪਕਰੇ ਈਸਵਰ ਕਰੇ ਆਰਾ
 ਮ ਹੋਵੇਗਾ ॥ ਯੇਹ ਦੁਵਾਈ ਯਾਦ ਰਖਨੇ ਕੇ ਯੋਗ ਹੈ
 ॥ ਆਗੇ ਪੀਨ ਸਕੀ ਦੁਵਾਈ ॥ ਐਹ ਇਕ
 ਯੇਹ ਦੁਸਰਾ ਰੋਗ ਭੀ ਨਾਸਕ ਮੇ ਹੋਤਾ ਹੈ ਇਸ ਰੋਗ ਕਾ ਨਾ
 ਮ ਪੀਨ ਸਕਰ ਕੇ ਕਹਤ ਹੈ ਯੇਹ ਰੋਗ ਉਪਦੇਸ ਰੋਗ ਕੇ ਸ
 ਬ ਸਿਨ ਬਿਧ ਰਖਤਾ ਹੈ ਜੇਹਨੂੰ ਰੋਗੀ ਉਪਦੇਸ ਰੋਗ ਦੁਲ
 ਾਇਸ ਰੋਗ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਨਹੀ ਕਰੇ ਅਤੇ ਕਹਾਵੇ ਵੇ ਮੰਨੀ ਉ
 ਪਦੇਸ ਰੋਗ ਨਹੀ ਹੁਆ ਹੈ ਤੇ ਉਸ ਕੇ ਕਹਨੇ ਪ੍ਰਕਬੀ ਬਿ
 ਸਵਾਸ ਨਾ ਕਰੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਪਦੇਸ ਰੋਗ ਕੀ ਤਾਸੀਰ ਬਖ
 ਦਾਵੇ ਸੇ ਕੁਹੀ ਹੁਆ ਕਰਤੀ ਹੈ ਐਹ ਬਹੁਤ ਸੇਹ ਕੀ ਮਾਅਤੋ ਨ
 ਕਟਰ ਹੁੰਨ ਪੈਥੀਯਾ ਕਿਤਾ ਬਾਇਚ ਲਿਖ ਰਖੇ ਹੈ ਅਤੇ ਕੇ
 ਈ ਕੋਈ ਹਕੀਮ ਸਿਆਨੇ ਕਹਿ ਦੇ ਹੈ ਨ ਜੋ ਪੀਨ ਸਰੋਗ ਹੁ
 ਮੀ ਕੇ ਨਜਲੇ ਸੇ ਕੁਹੀ ਹੋਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਨੀ ਆਖੋ ਸੇ ਕੁਹੀ
 ਦੇਖਾ ਹੈ ਸੁਰਤ ਉਸ ਕੀ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲੇ ਤੇ ਸੁਰੀਧ ਕ
 ਛੁਨਤੀ ਜਾਨੀ ਜਾਤੀ ਫਿਰ ਮਾਥੇ ਮੇ ਸਿਰ ਮੇ ਵਰਦ ਹੁ
 ਆ ਕਰਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਨੀ ਬੋਲਨੇ ਮੇ ਕੁਹੀ ਕਛੁਕ ਵਿਖੇ
 ਪਹੋ ਜਾਤਾ ਹੈ ਉਸ ਕੀ ਦੁਵਾਈ ਯੇਹ ਹੈ ਉਸ ਰੋਗ ਕੇ ਜ
 ਲਾਬ ਦੇਨ ਚਾਹੀਏ ਅਰਮਸਤ ਕਪੋਲੇ ਵਬਨ ਕ
 ਰਾਵੈ ਉਤਾਨ ਉਕਲੇ ਵ ਕਰਾਵੈ ॥

ਠਿਰਪੀਛੇ ਯੋਗ ਨਸਵਰ ਸੁਘਾਏ। ਨਸਵਰ
 ਕੀ ਬਿਧ। ਪਲਾਸਪਾਪਨ ਕੰਜਾ ਕੀ ਮੀਰੀ ਕੋਲ
 ਤੋਰੇ ਕੀ ਗਿਰੀ ਲਾਲ ਫਟ ਕਰੀ ਨਕਸ਼ਿ ਕਨੀ ਸੁਕਾ
 ਤਮਾਕੂ ਸਿਖਲੇ ਗੋਕੇ ਵਾਸਤੇ ਬਨਾਏ ਦੁਵਾਈ ਤੇਤਮਾ
 ਕੁਨਹੀ ਪਾਵਨ ਸਰੁਕੇ ਬਰਾਬਰ ਵਜਨ ਲੈ ਕੇ ਪੀਸ ਛਾਨ
 ਕੋਰ ਇਕੱਤਰ ਰਖੇ ਨਸਵਰ ਸੁਘਾਏ ਛਿਕਾ ਬਹੁਤ ਆਵਨ
 ਤੇ ਆਰਾਮ ਸੀਘਰੀ ਤੋਏ ਗਾਨਹੀ ਤੇ ਨਕਦੀ ਵਿਚਲੀ
 ਹਤੀ ਦੁਰੋਜਾਈਏ ਯੋਗ ਫਸਾਦ ਸਰੁ ਬਾਦਕਾਏ ਜਿਸੇ
 ਬਾਦ ਫਰੰਗ ਕਾਤੇ ਨਕਦੀ ਹਤੀ ਕੇ ਵਾਸਤੇ ਦੇਵਦਾਰ
 ਕਾਤੇਲ ਅਤੇ ਤਰਪੀਨ ਕਾਤੇਲ ਅੰਗੋਜੀ ਬਹੁਤ ਗੁਣ
 ਕਰਤਾ ਹੈ ਫਾਇਦਾ ਦੇਤਾ ਹੈ ਅਥਵਾ ਕਵਕਾਤੇਲ ਵਕਾ
 ਰੂਕਾਤੇਲ ਵਪੇਠੇ ਕੇ ਬੀਜੇ ਕਾਤੇਲ ਗੁੰਗਾਣ ਕਰਤਾ ਹੈ
 ਅਰਜੇ ਸਾਮਰਥ ਹੋਤਾ ਹੈ ਤੇ ਰੋਬ ਹੀਨੀਕਾਯਾ ਰੋਬ ਹੀ
 ਨੀ ਮਾਜਨ ਕਾ ਸੇਵਨ ਕਰੇ ਪੀਨਸ ਰੋਗ ਵਾਲਾ ਅੰਤ ਕੇ
 ਹਤੀ ਨਿਕਲ ਜਾਤੀ ਹੈ ਨਕ ਬੈਠ ਜਾਤਾ ਹੈ ਐਰ ਬੋਲ
 ਨੇਚਾਲ ਨੇਮੇ ਬਾਣੀ ਗੁੰਬਦਲ ਜਾਤੀ ਹੈ ਐਸੀ ਦਵਾ
 ਈ ਓਸੇ ਘਾਵ ਹੁਛਾ ਹੋ ਜਾਤਾ ਹੈ ਪਰੰਤੂ ਰੂਪ ਤੇ ਬਿੰਗ
 ਰੂਜਾਤਾ ਹੈ ਐਰ ਜੋ ਯੋਗ ਰੋਗ ਉਪਦੇਸ ਬਾਦ ਫਰੰਗ
 ਕੇ ਕਾਰਨ ਹੋਏ ਤੇ ਉਸਕੀ ਦੁਵਾਈ ਇਸਤਰ ਕਰੇ ਬਿ
 ਧਿ ਯੋਗ ਹੈ ਪਾਹਲੇ ਤੇ ਜਮਾਲ ਗੋਟੇ ਕਾ ਜਲਾ ਬਦੇਏ
 ਪੀਛੇ ਵੇ ਗੋਲੀਯਾ ਖਿਲਾਏ ਜੋ ਉਪਦੇਸ ਬਾਦ ਫ
 ਰੰਗ ਕੀ ਦੁਵਾਈ ਜਾਵਿਰ ਲਿਖੀ ਹੈ ਐਰ ਯੋਗ ਹੀ ਗੋ
 ਲੀਯਾ ਦੇਵੇ। ਗੋਲੀਯਾ। ਕਾਲੀਯਾ
 ਮਿਛਾ ਬਤੀ ਪਿਪਲੀ ਸੁਕੇ ਆਵਲੇ ਇਕਰ ਤੇਲਾ

ਸੋਹ ਦੁਵਾਈ ਲੋਕੇ ਇਨ ਦੁਵਾਈ ਕੇ ਕੁਟ ਛਾਨਕੇ
 ਸਤ ਬਰਸ ਕਾ ਪੁਰਾਣ ਗੁਰੂ ਲੋਕੇ ਉਸ ਮੇਂ ਮਿਲਾ
 ਇਕਰ ਜੀਗਲੀ ਬੇਰ ਜੇਤੂ ਗੋਲੀ ਬਨਾਵੈ ਵਰੀਸ
 ਵੇਰ ਉਠਕੇ ਇਕ ਗੋਲੀ ਮਿਲਾਈ ਮੇਂ ਰਖ ਕਰਖਾ
 ਵੈ ਉਪਰ ਵਹੀਕ ਤੇਰੂ ਪਿਲਾਵੈ ਗਿਜਾ ਵਾਲ ਮੰਗੀ
 ਕੀ ਧੋਇਕਰ ਕਨਕ ਕੀ ਰੋਟੀ ਖਾਵੈ ਪਾਨੀ ਪੀਵੈ ਤੇ ਕਾ
 ਰੂਕੇ ਇਸ ਗੋਲੀ ਕੇ ਸੇਵਨ ਕਰਨੇ ਸੇਨ ਕਦੇ ਰੋਗ ਕ
 ਈ ਪਕਾਰ ਕੇ ਦੁਰ ਹੋਵੇ ਹਾਜੀ ਹੋਵੈ। ॥ ਆਠੇ ਨਕ
 ਕੀ ਨੇਕ ਕੇ ਛੋੜ ਕਾਇਲਾਜਾ। ॥ ਏਕ ਛੋੜ ਨਾਕ
 ਕੀ ਨੇਕ ਪ੍ਰਭੂ ਤਾਏ ਅਉਰ ਰੀਗਤ ਉਸ ਕੀ ਕਾਲੀ ਸੀ
 ਹੋਤੀ ਹੈ ਅਉਰ ਵੇਰ ਜੇਕ ਕੇ ਸਦਰਸ ਹੋਜਾ ਤਾਏ ਵਧ ਜਾ
 ਤਾਏ ਜੇਕ ਦੀ ਤਰਾ ਪਰੰਤੂ ਉਸ ਕਾ ਕਾਟ ਨਾ ਬਹੁਤ ਅਉ
 ਖਾਏ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਕੇ ਕਾਟ ਨੇ ਸੇ ਲੋਹੁ ਬੰਦ ਨਹੀ ਹੋਤਾ ਐ
 ਰਯੋਰੇ ਗਏ ਕ ਬਾਰ ਏਕ ਮਾਨ ਖਕੋ ਦੇਖਾਏ ਉਸ ਕੀ
 ਚਕਿਤਸਾ ਗੁੀ ਦੇਖੀ ਹੈ ਅਉਰ ਅਪਨੇ ਹਥ ਸੇ ਕਰੀ
 ਪਰੰਤੂ ਠੀਕ ਠੀਕ ਨਹੀ ਬਨੀ ਅੰਤ ਕੇ ਮੇਨੇ ਗੁੀ ਅਤੇ
 ਮੇਰੇ ਮਿਤਰ ਰੂਕਟ ਰਸਾਹਿਬ ਬਾਬੁ ਸਾਹਿਬ ਕੁੰਊ ਉ
 ਜੜੀ ਮਾਰ ਕੇ ਸਿਨ ਬੀਧੀ ਓਸੇ ਮੁਆਠੇ ਮਾਂਗ ਕੇ ਖਾਮ
 ਕਰਾਈ ਫਿਰ ਉਸ ਕੀ ਚਕਿਤਸਾ ਕੀਤੀ ਬਹੁਤ ਯਤ
 ਨ ਕੀਏ ਆਪਨੇ ॥ ਕਲਾਮਾਠਿ ਕਾਇਲਾਜ ਅਨੇ
 ਕਾ ਹੀ ਕੀਤੇ ਪਰ ਕੁਛ ਬਨਾ ਚਲਾ ਯੋਹ
 ਬਾਤੇ ਇਸ ਵਾਸਤੇ ਲਿਖੀ ਹੈ। ਜਦੀ ਕੋਈ ਸਜ
 ਨ ਮਾਨਖ ਇਸ ਛੋੜ ਕੇ ਦੇਖ ਕੇ ਯਕਾਯਤ ਇਸ ਕੀ ਦੁ
 ਖਾਈ ਕਾਪ ਯਤਨ ਨਾ ਕਰੇ ਕਿਉਂਕਿ ਯੋਹ ਮਰਜ ਅ

ਸਾਧਕਾ ਮੇਰੀ ਅਕਲ ਬਧੀ ਨੇ ਨਹੀ ਇਸਕਾ ਕੁਦਪਾ
 ਯਾ ਯੋਗ ਅਸਾਧ ਮਰਜਾ ਸੁਰਤ ਇਸਕੀ ਇਸਤਸ

੩੪
੧੦

ਵੀਰਮੇ ਦੇਖ
 ਨਾਇਸਤਸ
 ਕਕੀ ਨੈਕਪ
 ਸਕਲ ਜੋਕ
 ਸਹਾਮਕਪ
 ਲੇ ਯੋਗਸੇ

ਕੇਸਮਸੁਲੇ
 ਵੀਰਕੀਨ
 ਯੋਗੇਠਨੈਕੀ
 ਕੀਤਰਹਮ
 ਰੂਤਾਧਪ
 ਸਰਹੋਕੇਦਾ

ਨੇ ਜੋਸੀਫਨਸੀ ਰੋਤੀਏ ਇਸਕੇ ਜੋਰ ਨਾਲ ਸਾਰਾ ਨਕ
 ਲਾਲ ਹੋਤਾਏ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਸੁਜ ਜਾਵਾਏ ਅਤੇ ਸਰੂਨ
 ਭੀ ਬਹੁਤ ਹੋਵੀਏ ਯੋਗ ਭੀ ਬਹੁਤ ਕਠਨਤਾ ਸੇ ਹਛਾਏ
 ਤਾਏ ਫਿਰ ਪੀਛੇ ਬਹੁਤ ਵਧਕੇ ਜੋਕ ਕੀਤਰਹ ਲਮ
 ਕਪਰੂਤਾਏ ਆਏ ਏਕ ਠੇਕਾ ਮੁਖਕੇ ਭੀਤਰ ਨਾਕਕੇਪ
 ਸਹੋਤਾਏ ਉਸਕੇ ਖੁਨਾਕ ਕਹਾਤੇਏ ਉਸਕੀ ਚਕਿਤਸਾ
 ਯੋਗਏ ਪਹਲੇ ਤੇ ਸਹੋਰੇ ਨਾਹੀ ਕੀ ਫਸਦ ਖੋਲਨੀ ਚਾ
 ਹੀਏ ਫਿਰ ਯੋਗ ਜੁਲਾਬ ਦੇਨ ਚਾਹੀਏ। ਕਰਲੇ
 ਕਰਾਨੇਕੀ ਬਿਧਾ। ਸਹਤੁਤ ਕੇਪਤੇ ਚਾਰਨਗਕੇ
 ਕਨਾਗ ਭੀ ਚਾਰਨਗ ਈਸ ਬੰਦ ਏਕ ਤੇਲਾ ਸਾਬਤ
 ਮਸਦੇ ਤੇਲੇ ਇਨਸਕੇ ਦੋਸੇਰ ਪਾਨੀ ਮੇਕ ਰੂਜਬ ਆ
 ਧਾਪਾਨੀ ਬਾਕੀ ਰਹੇਤ ਬਇਸਕੇ ਕਰਲੇ ਕਰਾਵੇ ਜੋਇ
 ਸਬਾਤ ਕੇ ਕਰਨੇਸੇ ਆਰਾਮ ਨਹੀ ਹੋਵੇ ਤੇ ਯੋਗ ਐਸਪੀ
 ਕਰੇ। ਨੁਸਖਾ। ਗੋਰੂਕੀ ਰੂਸੀਛੇ ਮਾਸੇ ਨਾਖੁਨ
 ੧ ਤੇਲਾ ਖਤ ਮੀਕੇ ਫੁਲ ੧ ਤੇਲਾ ਤੇ ਭੂਰ ੧ ਤੇਲਾ ਸੁਕਾ
 ਇਆਹੋਯਾ ਜੁਫਾ ੧ ਤੇਲਾ ਸੇਧ ਲੂਣ ੬ ਮਾਸੇ ਇਨਸਕੇ

੨੬
੧੫

ਕੋਇਨੇ ਸੇਰ ਪਾਨੀ ਮਿ ਪਾਇ ਕਰ ਕਾਨ੍ਹੇ ਜਦ ॥ ਸੇਰ ਪਾਨੀ
ਸਾਹਜਾਵੈ ਤਬ ਕਰ ਲੇ ਕਰੇ ॥ ਅੰਗੇ ਜੇ ਇਸ
ਦੁਵਾਈ ਕੇ ਕਰਨੇ ਸੇਠ ਨ ਛੁਟ ਜਾਵੈ ਤੇ ਉਤਮੀ ਨ
ਜੀ ਤੇ ਯੇਹ ਤੇ ਜਾ ਬਕੇ ਕਰ ਲੇ ਕਰਾਵੈ ॥ ਬਿ
ਧਿ ਤੇ ਜਾ ਬਕੀ ॥ ਅਨਾਰ ਕੀ ਛਿਲ ਏ ਮਾਸੇ ਮੁਲੀ
ਕੇ ਬੀਜ ਏ ਮਾਸੇ ਸੁਠੈ ਦ ਜਾਜ ਏ ਮਾਸੇ ਨੀ ਸਾਦਰ ਰਮਾ
ਸੇਇ ਨ ਸਰੁ ਕੇ ਅਧ ਸੇਰ ਸਿਕੇ ਤੇ ਜ ਵਿਚ ਕਾਨ੍ਹੇ ਠੇਰ ਕ
ਰ ਲੇ ਕਰੇ ॥ ਜਬ ਠੇਰ ਛੁਟ ਜਾਵੈ ਤੇ ਪਿਆਨ ਰਖੇ
ਕਿ ਘਾਵ ਠੇਰੇ ਕਾਹੇ ਯਾ ਮਿਲਾ ਰਾਮਾ ਜੇ ਮਿਲ ਜਾਵੈ
ਘਾਵ ਤੇ ਯੇਹ ਦੁਵਾਈ ਕਰੇ ॥ ਨੁਸਖਾ ॥ ਕੋਕ
ਨਾਰਨ ਗਾਏ ਇ ਗੰਧੂਕੀ ਰੁਸੀ ਏ ਮਾਸੇ ਖਤਮੀ ਕੇ ਛੁ
ਲ ਛੁ ਮਾਸੇ ਇਹ ਸਰੁ ਦੁਵਾਈ ਪਾਨੀ ਮਿ ਪਾਇ ਕਾਨ੍ਹੇ ਠੇ
ਰ ਕਰ ਲੇ ਕਰਾਵੈ ਜੇ ਘਾਵ ਠੇਰੇ ਕਾਹੇ ਵੈ ਤੇ ਯੇਹ ਦੁਵਾ
ਈ ਕਰੇ ॥ ਨੁਸਖਾ ॥ ॥ ਖਤਮੀ १ ਤੇ ਲਾਖ
ਤਮੀ ਕੇ ਛੁਲ ਤੇ ਲਾ ਬਨਖ ਸਾਛੁਲ ਤੇ ਲਾ ਲਾਜੁ ਰੇ १
ਤੇ ਲਾ ਮੇਥੀ ਕੇ ਬੀਜ १ ਤੇ ਲਾ ਇਨ ਸਰੁ ਦੁਵਾਈ ਕੇ
ਕੁਟ ਕੇ ਇਕ ਸੇਰ ਪਾਨੀ ਨਵੀਕ ਦੁਵਾਈ ਮਿ ਰਲਾ ਇਕ
ਰੁਪਾ ਲੇ ਇਨ ਦੁਵਾਈ ਕੇ ਪਾਨੀ ਮਿ ਗਿਰਾਵੈ ਫਿਰ ਕਾ
ਲੇ ਤਿਲੇ ਕਾ ਤੇ ਲਾ ਮਿਲਾਵੈ ਕਾਨ੍ਹੇ ਪਲੀ ਸਾਹਜਾਵੈ ਤੇ
ਲਾ ਰਾਜਾਵੈ ਤੇ ਲਾ ਕੇ ਛਾਨ ਰਖੇ ਓਸ ਘਾਵ ਪ੍ਰ ਤੇ ਲਾ
ਲਾ ਗਾਯਾ ਕਰੇ ॥ ਈਸਵਰ ਕਰੇ ਗੰਧੀ ਹੋਵੈ ਯੇਹ ਰੋਗ
ਬਹੁਤ ਬੁਰਾ ॥ ਏਕੋ ਠੇਰ ਜੀਰੂ ਕੇ ਤੇ ਲੇ ਮੁਖ ਮੇ ਹੋਰਾ ਓ
ਸੇ ਠੇਰੇ ਕੀ ਸੂਰਤ ਛਾਲੇ ਕੀ ਤਹ ਹੋਤੀ ॥ ਅੰਗੇ ਏਕੋ ਠੇਰੇ ਕੇ
ਨੇ ਕੀ ਤਰਫ ਕੇ ਸੁਕਾ ਹੁਆ ਹੋਤਾ ॥ ਓਸ ਠੇਰੇ ਕੇ ਕਾਰਨ ਸੇ ਬਾ

੨੭
 ੨੮
 ਹਰਕੀਤਰਫਏਕਗੁਠਲੀਜੈਸੀਜੋਜਤੀਪੈਉਸਗੁਠਲੀ
 ਉਪਯੋਗਲੇਪਲਗਾਵੈ। ਲੇਪਕੀਬਿਧਿ। ਨਿਰ
 ਬਿਸੀਹੀਅਕੇਇਨਦੇਨੇਕੋਪੀਸਕਰਗਰਮਕਰੈਲਗਾ
 ਵੈਅੰਗਜੇਛਲਾਸਾਹੇਤਾਉਸਕੀਦੁਵਾਈਇਸਪ੍ਰਕਾਰਕ
 ਰੇ। ਨੁਸਖਾ। ਵਾਇਦੁਹਿੰਗਮਾਂਟੀਛੋਟੀਮਾਂਟੀਵਡੀ
 ਮਾਜੂਫਲਹਰਿਸਾਸੇਧਾਉਣਇਨਸਭੁਦਸਤੁਕੋਬਰਾਬ
 ਰਪਾਨੀਮੇਕਾਵੈਫਿਰਕਰਲੈਕਰੇਜਬਛਲਾਫਟਜਾਵੈ
 ਤੋਉਸਕੀਯੋਗਦੁਵਾਈਹੈ। ਨੁਸਖਾ। ਧਨੋਯਾਸੁਕ
 ਕਥਾਂਸੁਫੇਦਮਾਜੂਫਲਇਨਸਭੁਕੋਬਰਾਬਰਲੈਕੇਮੈ
 ਨਪੀਸਕਰਲਗਾਵੈਅੰਗਇਨੀਦੁਵਾਈਕੋਪਾਨੀਮੇਕਾ
 ਵੈਕਰਲੈਕਰਾਵੈਅਰਉਸਮੇਬੁਰਾਮਾਸਉਤਪਨਹੋਜਾ
 ਤਾਹੋਸਾਗੀਜੀਕੁਪ੍ਰਫੇਲਜਾਵੈਪੈਮੈਸਾਹੋਜਾਵੈਤੋਜਾਨ
 ਨਚਾਹੀਏਬੀਸਬਾਈਸਬਰਸਕਬਾਦਫਰੰਗਹੋਯਾ
 ਪੈਮੈਸਾਮੁਵਾਦਵਲਾਸਮਸ੍ਰਨਾਚਾਹੀਏਇਸਕੀਦੁਵਾ
 ਈਕਰਨੀਬਹੁਤਕਠਨਹੈਅਤੇਬਹੁਤਬਹੁਤਫੇਰੇਕਰ
 ਨਹੈਅੰਗਇਸੀਕਰਕੇਉਦੈਹੈਨਇਸਸਬਦਸੰਕੇਈਮਾ
 ਨਖਇਸਰੋਗਦੀਹਮੀਨਹੀਕੁਰਦੀਪੁਰਾਣਬਾਦਫ
 ਰੰਗਾਟਦਾਗੁੀਐਖੈਅਤੇਦੁਵਾਈਇਸਰੋਗਦੀਇਸ
 ਤਰਾਕਰੀਜਾਵੀਉਸਬੁਰੇਮਾਏਕੀਕੁਉਪਰੋਕਟਸੁ
 ਏਜਦਲੇਹੂਉਸਵਿਚੋਨਿਕਲਾਨੇਲਗੇਤਬਉਸਹੁਦੁ
 ਕੋਬੀਦਕਰਨੇਕੀਦੁਵਾਈਸੋਹਕਰੇ। ਨੁਸਖਾ।
 ਬਨਤਕੀਕੁਸਮਸੀਪਕਾਚਨਸਾਖੁਕਕੋਇਲਾਸੇਲ
 ਖਡੀਰੁਮੀਅਸਤਕੀਖਰੋਗਸਕੀਖਲਡੀਗੋਮਾਰਕ
 ਰਸਛੁਪੋਟੇਕੇਪੋਤਕਾਰਸਇਨਸਭੁਕੋਪੀਸਕਰਲ

ਗਾਵੈ ਜਬਰਦਰ ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਵੈ ਤਬ ਜੁਲਾਬ ਦੇਵੈ ਐਰ
ਪ੍ਰਿਤੀ ਕੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੁਵਾਈ ਖੁਲਾਵੈ ਐਰ ਯੇਹ ਦੁਵਾ
ਈ ਘਾਵੁ ਪੁਲਗਾਵੈ। ਨੁਸਖਾ। ਫਟਕਰੀ ਕਰੀ
ਚਾਰ ਮਾਸੇ ਨੀਲਾ ਬੋਥਾ ਕੂਨ ਚਾਰ ਮਾਸੇ ਗੋਕ ਪਿਉਚ
ਰੋਤੇ ਲੇਇ ਨ ਦੇਨੇ ਦੁਵਾਈ ਓ ਕੋ ਪੀਸ ਕੇ ਪਿਉ ਮੇ ਮਿਲਾ
ਵੈ ਪਾਨੀ ਨਾਲ ਧੋਇ ਕਰ ਮਿਲਾਵੈ ਅਛੀ ਤਰਹ। ਐਰ
ਜੇ ਕਰ ਰੋਗੀ ਮਾਨੈ ਤੇ ਯੇਹ ਹੀ ਚਕਿਤ ਸਾਕਰੇ ਐਰ ਜੇਨ
ਹੀ ਮਾਨੈ ਤੋ ਕਦੀ ਨ ਦੁਵਾਈ ਕਰੇ ਜੇ ਕਰੇ ਸਮੇ ਸਿਕਰੇ ਜੇ
ਸਾਮੁ ਨਾ ਸਬ ਸਮਝੇ ਵੈ ਸੀ ਹੀ ਦੁਵਾਈ ਕਰੇ ਐਰ ਦੁਸ਼ਟ
ਨਾ ਜੇ ਮੁਖ ਕੇ ਕੋਨੇ ਕੋ ਉਪ ਕੋ ਸੁਕਾ ਹੁਆ ਹੋ ਤਾਹੈ ਐਰ ਬ
ਹਿਰ ਕੀ ਓਹ ਉਸ ਕੀ ਗੁਠਲੀ ਹੋਤੀ ਹੈ ਉਸ ਗੁਠਲੀ ਪ
ਤੇ ਵੇਹ ਲੇਪ ਕਰੇ ਜੋ ਪਹਿਲੇ ਹੀ ਇਸ ਰੋਗ ਪ੍ਰਬਰਨ ਨ
ਕਰ ਕੇ ਲਿਖ ਚੁਕੇ ਹੈ। ਅਤੇ ਅੰਦਰ ਇਹ ਦੁ
ਵਾਈ ਲਗਾਵੈ। ਨੁਸਖਾ। ਰੁਮੀ ਮਸਤਕੀ ਸ
ਫੈਦ ਕਥਾ ਮਾਜੂ ਫਲ ਭੂਨਿਯਾ ਹੋਯਾ ਬੀਸ ਲੋਚਨ ਗਾਜ
ਦੁਕੀ ਰੁਸ ਮਯੇ ਹੋਸ ਭੁਦੁਵਾਈ ਚਾਰ ਚਾਰ ਮਾਸੇ ਲੋਕੇ ਇਨ
ਸਭ ਕੇ ਮਹੀਨ ਪੀਸ ਕਰ ਲਗਾਵੈ ਧੋਈ ਦਾਲ ਮੰਗ ਕੀ ਬਿ
ਨੋਚ ਪਤੀ ਗੋਰੀ ਰੋਟੀ ਖਾਵੈ ਇਸ ਰੋਗ ਦੁਲਾ ਆਗੇ ਹੋ
ਠ ਕੇ ਫੋੜ ਕਾਇਲਾ ਜਏ ਕਛੁ ਨ ਸੀ ਹੋਠ ਪ੍ਰਹੇਤੀ ਹੈ ਉਸ
ਪ੍ਰਸੁਧ ਕਰਨੇ ਦੁਲਾ ਮੁਹਮ ਲਗਾਵੈ ਜਿਸ ਸੇ ਵੇਹ ਫੋ
ਤੀ ਮੁਦਾਦ ਨਿਕਲ ਜਾਵੈ ਕੋਲੋ ਕੇ ਪਤੇ ਪਿਉ ਨਾਲ
ਚਿਕਨੇ ਕਰ ਕੇ ਗਲੇ ਨਾਲ ਬਾਂਧੇ। ਕੇਉ ਕਿ ਸੁਜਨ
ਕੋ ਗੁਣ ਕਰ ਤਾਹੈ ਇਸ ਕੀ ਦੁਵਾਈ ਸੀ ਪਰ ਹੀ ਕਰ
ਨੀ ਚਾਹੀਏ ਕਰ ਨੀ ਚਾਹੀਏ ਕਿਉ ਕਿ ਯੇਹ ਫੋੜ ਪੇਟ

ਮਉਤਰਜਾਤਾਉਸਕੇਬਾਹਰਫੁਟਨੇਕੀਯੋਹਦੁ
 ਵਾਈਐ। ਨੁਸਖਾ। ਬਰੇਜਾਦੋਤੋਲੇਰੇਵਦਰੀ
 ਨੀਯਮਾਸੇਅੰਜਰਤਫਮਾਸੇਇਨਸਕੁਕੇਪੀਸਕਰਬਿ
 ਰੋਜੇਮਿਮਲਾਇਕਰਪਾਨੀਸੇਫਿਰਲਗਾਵੈਜਬਫੁ
 ਟਜਾਵੈਮੁਵਾਦਨਿਕਲੇਪਾਕਨਿਕਲੇਸਫੁਹੋਜਾਵੈ
 ਘਾਵਤੇਯੋਹਦੁਵਾਈਲਗਾਵੈ। ਨੁਸਖਾ। ਰ
 ਸੀਤਇਕਮਾਸਾਤਗਰਕੀਲਕਰੀਤੀਨਮਾਸੇਇਨਦੁ
 ਵਾਈਕੋਪੀਸਕਰਗੋਕੇਘਓਨਾਲਮਿਲਾਵੈਅਤੇਕ
 ਰਾਹੀਵਿਚਪਾਕੇਖੁਬਘੋਟੇਤੋਬਹੁਤਹੀਚੰਗੀਬਨਜਾ
 ਵੈਬਹੁਤਉਤਮਹੋਵੇਗੀ। ਇਸਦੁਵਾਈਕੋਬਨਾਕੇਦ
 ਸਪੰਜਵਾਹੀਲਗਾਉਉਨਸੇਆਰਾਮਹੋਜਾਵੈਗਾਉ
 ਸੂਰਕੀਕ੍ਰਿਪਾਸੇ। ਦਰੂਕੇਫੋਕੇਕਾਯਤਨ। ਏ
 ਕੋਫਰਾਦਾਇਮੇਹੋਤਾਉਸਕੀਦੁਵਾਈਯੋਹੋ। ਨੁ
 ਸਖਾ। ਨਿਮਕੇਪਤੇਬਕਾਇਨਕੇਪਤੇਸਿਭਾਯਕੇਪ
 ਤੇਨਗਮੇਕੀਕਪਸਕੇਪਤੇਇਨਚਾਰੋਕੇਯੋਕਪਾਨੀਮਿਕ
 ਰੇਪਤੇਬਰਾਬਰਵਜਨਲੇਵੈਉਥਾਯਕੇਪਤੇਤਿਸਕੀ
 ਭਾਫਦੇਵੇਹਵਾਨੂੰਦੇਨੀਚਾਹੀਏਫਿਰਓਹੀਪਤੇਉਪਥਿ
 ਨਦੇਨੇਉਸੀਕਰੂਹੋਇਪਾਨੀਸੇਕਰਲੇਕਰਕੇਜੇਕਰਭੀ
 ਰੂਹੀਫੁਟਜਾਵੈਤੋਬਹੁਤਚੰਗੀਬਾਤਹੋਜੋਬਾਹਿਰਫੁ
 ਟੇਤੋਬਿਨਾਦਾਤਕੇਓਖੇਰੇਆਰਾਮਨਹੀਹੋਵੇਗਾਅਗ
 ਯੋਹਫੋਰਾਬਾਹਿਰਹੋਵੈਅਤੇਬਾਹਿਰਹੀਫੁਟੇਤੋਉਸ
 ਕੋਚਹਾਵੇਨਾਹਫੁਯੋਉਸੇਚੀਰਾਵੇਰਾਏਚਾਰਫਾਕ
 ਕਰੇਜਿਸਕੇਮਧਾਨੀਚੋਰਾਕਾਤੇਹੋਅੰਗਨੀਮਕੇਪਤੇ
 ਤਥਾਯੁਣਥਾਧੋਅੰਗਜੇਮਲਹਮਉਪਬਰਨਨਕਰੇ

ਉਨਮੇਸੇਕਈਮਰਹਮਲਗਾਉਜੇਇਨਸੈਆਰਮਨ
ਗਿਆਵੈਤੋਉਸਪਯੋਹਮਰਹਮਲਗਾਨਚਾਹੀਏ।

ਨੁਸਖਾਮਰਹਮਕਾ। ਕਾਲੇਤਿਲੇਕਾਤੇਲਪੀ
ਜੇਤੇਲੇਸੁਫੇਦਮੇਮ?ਤੇਲਾਠੇਹਬਾਨ?ਤੇਲਾਖੁਰਦ
ਸਿੰਗਮਾਸੇਪਜੀਨੀਲਾਥੇਥ?ਮਾਸਪਹਲੇਤੇਲਕੇਕ
ਮਕਰੈਫਿਰਉਸਮੇਮੋਮਕੇਰੂਲੇਜਬਮੇਮਪਿਘਲਜਾ
ਵੈਤੇਲਮੇਮਿਲਜਾਵੈਤੋਪੀਛੇਸਰੂਦੁਵਾਈਓਕੋਪੀਸ
ਕੇਮਿਲਾਵੈਜਬਖੁਬਮਰਹਮਪਕਜਾਵੈਤਬਉਸਕੇ
ਖੁਬਤਰਹਰਗਨ੍ਹੇਜਬਠੰਢਾਹੋਜਾਵੈਤੋਕਾਮੇਲਾਵੈ॥

ਅਗੁਜੇਗੁੀਤਰਫਟੇਤੋਵੇਹੁਕੁਰਲੇਕਰਾਵੈਜੇਖੁਨ
ਕਕੇਰੋਗਸੈਕਹੋਮਾਗੁਜੇਘਾਵਗੁੀਤਰਸੇਸੁਪਸਾਫੁਰੇ
ਜਾਵੈਤੋਵੇਹੁਤੇਲਕੁਰਦੇਨਚਾਹੀਏਜੇਤੇਲਉਪਬਨਨ
ਕਹਿਯਾਹੋਈਹਗੁੀਲਿਖਦੇਤੋਹੋਕਿਤੇਲਵੇਹੁਜੇਤਾਰਪੀ
ਨਕਯਾਜਲਪਾਈਕਾਤੇਲਾਹੋਐਰਜੇਮੁਖਕੇਗੁੀਤਰਛੋ
ਟੇਛੋਟੇਛੁਲੇਹੋਵੈਤੇਬਰਫਕੇਪਾਨੀਸੇਕੁਰਲੇਕਰਾਵੈ
ਤੇਨਿਸ਼੍ਰੋਜਨਨਚਾਹੀਏਕਿਆਰਮਹੋਵੈਗਾਈਸੂਰਕੀ
ਕ੍ਰਿਪਾਚਾਹੀਏਤੋਆਰਮਹੋਜਾਵੈਗਾ। ਠੰਡੀਕੇਛੋਟੇ
ਕਾਇਲਾਜਾ। ਏਕਛੋਟੇਰੋਡੀਪ੍ਰੋਤਾਹੋਉਸਕੇਪਾਸ
ਲਾਲਸੂਜਨਤੇਡੀਹੋਇਸਛੋਟੇਕੇਨਿਸ਼ਾਨਆਗੇਲਿ
ਖੀਤਸਵੀਰਮੇਸਮਝਲੇਨਾ॥ ਇਲਾਜਾ।

ਇਸਛੋਟੇਪਰਜੰਗਾਲਮਰਹਮਲਗਾਨਚਾਹੀ
ਏਐਰਜੰਗਾਲੀਮਲਹਮਵੇਹੁਹੋਜਿਸਮੇਰੋਵ
ਦਚੀਨੀਐਰਬਿਰੋਜਮਿਲਾਵੈਜਬਖੁਦ
ਨਿਕਲਜਾਵੈਤਬਸਿਆਹਮਲਹਮਲਗਾਵੈਇ

ਸਤਸਵੀਰਕੀ
 ਭਾਈ ਅੰਗ
 ਜਬਹੋਤਾ
 ਹੋਤਾਪ੍ਰ
 ਸੁਰਖੀਬਹੁ
 ਅੰਗਫੁਨਸੀ
 ਏਇਸਕੀਇ

ਠੰਡੀਪੁਟੇ
 ਯੋਹਟੇਨ
 ਤੋਛੋਟਸ
 ਤੁਇਸਕੀ
 ਤੁਯੋਇਤ
 ਕੋਘੋਰਏ
 ਲਾਜਕਰ

੩੧

ਨੇਮੇਦੇਰਨਹੀਕਰਨੀਚਾਹੀਏਕਿਉਕਿਯੇਹਦਖ
 ਵਧਜਾਵੈਤੋਬਹੁਤਹੀਦੁਖਦੇਤਾਏਅਗਊਸ
 ਫੁਨਸੀਕੇਨੀਚੇਗਠਲੀਸੀਹੋਜਾਵੈਤੋਉਸਪ੍ਰੀ
 ਮਕੇਪਤੇਅੰਗਫੁਨਪੀਸਕਰਅੰਗਜੰਤਕੇਪਤੇਬ
 ਧੇਜਬਵੇਪਕੇਜਾਵੈਤਬਵੇਹਮਲਾਮਲਗਾ
 ਵੈਅੰਗਭੀਲਿਖੀਏ। ਕਾਨਕੇਠੇਨੇਕਾਇਲਾ
 ਜਾ। ਏਕਫੋਟਸਾਠੇਨੇਕਾਨਕੇਭੀਤਰਫੁਨ
 ਸੀਜੇਸੀਹੋਤੀਹੋਉਸਕੀਦੁਦਈਯੋਹੋਠਟਕ
 ਹੀਸੁਠੇਵਤਬਸਮੁੰਦਸੁਗਪੀਸਕਰਕਾਨਮੇ
 ਰਾਲਦੇਵੇਉਪਕਾਗਜੀਨਿਬਕਾਰਸਰਾਲ
 ਦੇਵੇਜਬਮੁਵਦਬੰਦਹੋਜਾਵੈਤੋਪੀਨੁਵਹੋ
 ਜਾਵੇਗੀਤੋਮੁਲੀਕੇਪਤੇਮਿਠੇਤੋਲਮੇਸਾਕੁਰੇ
 ਛਾਨਲੇਣੇਅੰਗਉਸਤੇਲਕੇਕਾਨਮੇਰਾਲੇਤੋ
 ਅਰਮਹੋਜਾਵੇਗਾਅੰਗਉਸਕਾਨਿਸਾਨਅਗੇ
 ਕੀਤਸਵੀਰਮੇਦੇਖਲੇਣਾਤਸਵੀਰਕੇਕੀਨਮੇ
 ਜੇਛਿਦਰਦੇਕਮੇਠੇਨੇਕਾਵੇਹੁਫੋਨਮਸੂਰੇਕੀਬ
 ਰਾਬਰਜਲੇਨਅਰਮਸੂਰੇਕੇਬਰਾਬਰਹੋਤ

੩੨

ਪ੍ਰੰ ਅਗਇਸ
ਜੋਰਸੇਸਾਰ
ਜਾਵਾਏਐਰ
ਇਸਫੇਰਕੀ
ਹੋਜਾਵੀਐਇ
ਸਕਸੇਚਕੇਕ

ਫੇਰੇਕੇ
ਕੰਨਸੁਜ
ਰੰਗਤ
ਸੁਰਖ
ਲਾਜਇ
ਰਨਰ

ਹੀਏਯੇਹਰਗਾਨਾਧੀਯਕੀਮਕਾਨਾਏਰਗਾਫੁਨ
ਸੀਹੋਨੇਸੇਕੰਨਕੇਅੰਦਰਦਿਸਦੇਖਨਾਕੀਸਹ
ਜਨਹੀਐਦਲੀਲਸੇਦੇਖੋ॥ ਦੇਵਕੀਪੀ
ਨਾਕਾਇਲਾਜਾ॥ ਜੇਦੇਦਾਦਿਚਪੀਨੂੰਹੋ
ਵੇਅਥਵਾਦੇਦਹਿਲਾਵੇਹੋਦਨਯਾਦੇਦਾਦਿਚੇਲੇ
ਨਿਕਲੇਯਾ ਲੋਹੁਵਗਪਨੇਤਥਾਦੋਤੇਸੇਦੁਰਗੀਧਆ
ਵਈਹੋਏਤੇਯੇਹਵਾਈਕਰਨੀ॥ ਨੁਸਬਾ॥
ਜੋਜਸੁਫੇਦੁਤਿਨਮਾਸੇਅਨਾਰਕਾਛਿਲਕਤਿਨਮਾ
ਸੇਇਨਦੇਨਕੇਸੇਰਪਨੀਮੇਪਾਇਕਰਕਾਨੇਕੁਰ
ਲੇਕਰਾਵੇਅੰਰਜੀਗੀਕੇਪਤੇਦੋਤੇਮੇਮਲੇ ਅਥ
ਵਹਰਿਯਾਧਨੀਯਾਤੇਜਸ੍ਰਿਕੇਮੇਪੀਸਕਰਮਲੇ
ਅਥਵਾਤਾਨ੍ਰਕੇਬਿਰਛਕਾਛਿਲਕਕਚਨਾਰਕਾ
ਛਿਲਕਮਹੁਏਕੀਛਿਲਇਨਸਰੁਕੇਏਕਏਕਤੇਲਾ
ਲੇਕਰਜਲਾਵੇਅਥਵਾਇਨਸਰੁਕੀਰਖਏਕਏਕ
ਤੇਲਾਹੁਮੀਅਸਤਕੀਚਾਰਮਾਸੇਸੁਫੇਦਮੁੰਗੇਕੀਜੜਏ
ਮਾਸੇਮੇਜਫੁਲਾਭੁਨਿਯਾਹੁਆਏਮਾਸੇਸੁਫੇਦਕਥਾ
ਏਮਾਸੇਸੋਨਾਮਖੀਤਿਮਾਸੇਇਨਸਰੁਦਾਈਓਕ
ਉਜੁਦਾਜੁਦਾਪੀਸਕਰਮਿਸ਼ੀਕੀਤਰਾਵਾ

ਤੇ ਮੇਮਲੇ ਅਥਵਾ ਸੁਫੇਦ ਕੰਥਾ ੧ ਤੇਲ ਫਟਕਰੀ ੩੩
 ਸੁਫੇਦ ੬ ਮਾਸੇ ਮਾਜੂਫਲ ੬ ਮਾਸੇ ਇਨ ਤੀਨੇ ਦੁਦਾਈ ੧੪
 ਕੋਕਟਕੇ ੧ ਸੋਰਪਾਨੀ ਮਿਕਰੂਨਾ ਜਬਜ ਆਧਾਪਾ
 ਨੀਸਰੇ ਤੇ ਕੁਰਲੇਕਰੇ ਅਥਵਾ ਲੋਹਚਰੂ ੮ ਤੇ
 ਲੇਹਰੀਯਾ ਮਾਜੂਫਲ ਚਾਰਤਲੇ ਨੀਲਾਬੰਬ ੬
 ਨਿਯਹੇਯਾ ੧ ਤੇਲਾ ਸੁਫੇਦ ਕੰਥਾ ੨ ਤੇਲੇ ਛੋਟੀ ਇਲਾ
 ਚੀਕੋਦਾਨੇ ਛੇ ਮਾਸੇ ਇਨ ਸਕੁਕੇ ਮਹੀਨ ਪੀਸਕਰ ਮਿਸੀ
 ਕੀਤਰਹਦਾ ਤੇ ਪਮਲੇ। ਮਿਸੀ ਦੁਦਾਈ ਉਸਕੋਕਰਿ
 ਤੇ ੧ ਦੁਦਾਈ ਮਿਲਾਕੇ ਪੀਸਕੇ ਬਰੀਕ ਉਂਗਲੀਸੇਯਾ
 ਦਾਤਨਸੇ ਦਾਤੇ ਪਮਲਨੀ ਸੁਖਰੇਵੈ ਅਥਵਾ ਲੋਹਚਰੂ
 ਰਸੋਰਬਿਨਾਛੇਦਕੇ ਮਾਜੂਫਲ ੧ = ਪਾਵੇ ਛੋਟੀ ਇਲਾ
 ਚੀ ਛਿਲਕੇ ਸਮੇਤ ੧ ਤੇਲੇ ਨੀਲਾਬੰਬ ੧ ਤੇਲਾ ਰਮੀ
 ਮਸਤਕੀ ਚਾਰਮਾਸੇ ਹੀਰਾ ਕਸੀਸ ੪ ਮਾਸੇ ਸੋਨਾ ਮਾਥੀ ੪ ਮਾ
 ਸੇ ਇਨ ਸਕੁਦੁਦਾਈ ਕੋ ਬਹੁਤ ਬਾਰੀਕ ਪੀਸਕੇ ਦਾਤੇ ਪਮ
 ਲਨੀ ਅਥਵਾ ਤੁਬੇਕਾਬੁਰਾ ਏਕ ਛੋਟਾ ਕਰੁਰਾਨਾ
 ਰਕਾਛਿਲ ਛੋਟਾ ਕਰੁਰਾ ਮਾਜੂਫਲ ਹਰਿਯਾ ਦੁਦਾਈ
 ਤੇਲੇ ਫਟਕਰੀ ੧ ਤੇਲਾ ਇਨ ਸਕੁਦੁਦਾਈ ਕੋ ਮਹੀਨ
 ਪੀਸਕਰ ਦਾਤੇ ਪਮਲੇ ਅਥਵਾ ਰਮੀ ਮਸਤਕੀ ਮਾਜੂਫਲ
 ਲਹੀਰਾ ਕਸੀ ਮਾਈ ਵਹੀ ਹਰਨਕਾਛਿਲਕਾ ਫਟਕਰੀ
 ਭੁਨੀਹੋਈ ਨੀਲਾਬੰਬ ਭੁਨਕੇ ਮੌਲਾਸੀਕੇ ਬਿਛੁਕ
 ਛਿਲਕਾ ਯੇਹੁਦੁਦਾਈ ਸਕੁਬੁਰਾ ਬਰਦੁਜਨ ਲੋਕ ਪੀ
 ਸੇ ਬਾਰੀਕ ਦਾਤੇ ਕੋ ਮਲੇ ਖੂਬਧੇਵੈ ਮੁੰਗਕਨੀ ਵਕਰੇ
 ਲਾਲਾ ਵਾਧੈ ਫਿਰਪਾਨਥਾਇਕੇ ਲਾਲਾ ਬਿਦਕਰੇ ੧
 ਸੁਰਕਰੇ ਰਾਜੀਹੋਵੈ ਅਥਵਾ ਕਪੂਰਕੇ ਗਲਾਬਕੇ

੩੦
੫੫

ਪਾਨੀਨਾਲ ਅੰਗਸਿਕੇ। ਮਿਲਾਇਕੇ ਫਿਰ ਇਨਤੀ
ਕੋਰ ਕੇ ਕੁਧਸੇ ਮਿਲਾਇ ਕਰ ਲੇ ਕਰਾਏ ਅਥਵ
ਕਪਰੇ ਲਾਇਨ ਦੇ ਨੇ ਕਪਸਿਕੇ ਦਾ ਤੇ ਕਮਲੇ ਅਥਵ
ਟਕੜੀ ਹੁੰਨੀ ੧ ਹਿਸਾ ਸਹਿਤ ਦੋ ਹਿਸੇ ਸਿਕਾ ੧ ਰੁਗਇਨ
ਤੀਨੋਂ ਕੋ ਮਿਲਾਇਕੇ ਅਗਨੀ ਪ੍ਰਧਾਨ ਪਕਾਏ ਜਬਗਾਹਤ
ਹੋ ਜਾਵੇ ਤਬ ਦੋ ਤਪਾਲੇ ਦਾ ਤਹਲਾਏ ਪੰਕੇ ਹੋ ਜਾਵਨ ਫਿਰ
ਹੋ ਜਾਵਨ ਗੇਵੇ ਵਾਗਹਿਲਾ ਬੀਦੋ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਅਥਵ ੩
ਪਾਨੀਸਾ ਰੂਕੇ ਸੁਪਾਹੀ ਗੀਰਾਖ ਰਬਾ ਸੁਫੇਵ ਕਲੀਮਿਰ
ਰੇਮੀ ਮਸਤਕੀ ਸੋਧਾ ਲਾਇਨ ਸਰੁਦਵਾਈ ਕੋ ਬਰਾ
ਬਰ ਦੁਜਨ ਫਿਰੋ ਜਿਤ ਨੀ ਲੇ ਕੇ ਬਹੁਤ ਬਾਕੀ ਕਪਸਿਕੇ
ਦਾ ਤੇ ਤੇ ਮਲੇ ਦਾ ਤਕਹਿਲਾ ਬੀਦੋ ਹੋਵੇ। ਅਥਵ ੪
ਜੁਫਲਾ ਕਲਾਫੇ ਕੇ ਬੀਜ ਇਨ ਕੋ ਪਾਨੀ ਮੇ ਪੀਸਕੇ ਕਰੇ
ਕਰੇ ਦਾ ਤੇ ਸੇਲਾਹੁ ਨਿਕਲਨਾ ਮਸਤਕੀ ਕਾਲੇਹੁ ਨਿਕਲ
ਨਾ ਬੀਦੋ ਹੋਵੇ ਅਥਵ ਬਾਰਾ ਸਿੰਕੇ ਕੁ ਸਿੰਕੇ ਤਿਸਕੇ
ਜਲਾਇਕੇ ਕੁਸਮਸੇ ਪੈਲਾਨੁ ਇਹ ਦੋ ਨੇ ਕੋ ਬਾਰੀਕ ਪੀ
ਸਕੇ ਵੇਦਾ ਓਧੁ ਮਲੇ ਖੁਨ ਨਿਕਲਨਾ ਬੀਦੋ ਹੋਵੇ ਅਥਵ
ਪੁਰਾਣੇ ਲੋਹੇ ਕੁ ਰੁਫੇਨ ਹੋ ਬੇਲਾਸ ਰੇਮੀ ਮਸਤਕੀ ਇ
ਨਤੀਨੋ ਕੋ ਬਰਾਬਰ ਦੁਜਨ ਲੇ ਕੇ ਮਹੀਨ ਪੀਸਕਰ ਦਾ
ਤੇ ਮਲੇ ਲੋਹੁ ਨਿਕਲਨਾ ਬੀਦੋ ਹੋਵੇ। ਅਥਵ ਮਾਜੂ
ਲਾ ਫਰਕੜੀ ਇਨ ਦੇ ਨੇ ਕੋ ਬਰਾਬਰ ਦੁਜਨ ਲੇ ਕੇ ਸਿ
ਕੇ ਫਿਰ ਜੇਸਦੇ ਵੇ ਕਰ ਲੇ ਕਰੇ ਮਸਤਕੀ ਕਾਜਖਮਦ
ਰੇਮੀ ਅਥਵ ਕੁੰਦਰ ਰੁਇ ਰੁਮੀ ਮਸਤਕੀ ਇ
ਨਤੀ ਪੀਸਕਰ ਮਸਤਕੀ ਕੋ ਜਖਮ ਪਲਗਾਏ ਜਖ
ਮਾਧਵੇ ਨੇ ਹੋ ਹੋਵੇ। ਰੀਜੇਕ ਇਲਾਜ

॥ ਜਿਸਕੇ ਸਿਦਿਹੇ ਗੀਜੇ ਦੇ ਤੇ ਇਹ ਚਕਿਤਸ
 ਕਰੇ ਇਹ ਦੁਹਈ ਕਰਨੇ ਸੇ ਰਾਜੀ ਹੋਵੇ। ਕਾਲੀ
 ਮਿਚ ਏ ਮਾਸੇ ਕਲੀਜੀ १ ਤੇਲਾ ਇਨ ਦੇ ਨੇ ਕੇ ਗੋ ਕੇ ਪਿਥੇ
 ਮੇ ਜਲਾਵੇ ਅਰਘੇ ਜੇ ਦਮਲਾਹਮ ਕੀ ਤਰਾ ਤੇ ਜਾਵੇ
 ਤੁਪਾਨੀ ਮੇ ਘੋਲੇ ਅੰਗਮ ਕਤਰ ਕਰੇ ਅਰਥਾਤ ਨਤਾਰ
 ਲੇਵੇ ਪਹਿਲੇ ਉਸਪਾਨੀ ਨਾਲ ਸਿਕੋ ਪੈਵੇ ਫਿਰ ਇਸ
 ਮਲਾਹਮ ਕੇ ਲਗਾਵੇ ਅੰਗਜੇ ਕਰ ਇਸ ਦੁਹਈ ਨਾਲ
 ਆਰਾਮ ਨਾ ਆਵੇ ਤੇ ਫਿਰ ਇਹ ਦੁਹਈ ਕਰੇ। ਨਸਖ
 ॥ ਕਾਲੀ ਮਿਚ ਏ ਮਾਸੇ ਕਵੇਲਾ ਹਰਿਯਾ ਏ ਮਾਸੇ ਮਨਿ
 ਦੀ ਦੇ ਪੰਤ੍ਰ ਹਰੇ ਏ ਮਾਸੇ ਸੁਕੇ ਆਵੇਲੇ ਏ ਮਾਸੇ ਨਿਮਕੋ ਪੁ
 ਰ ਏ ਮਾਸੇ ਨੀਲਾ ਬੋਥਾ ਏ ਮਾਸੇ ਸਰਸੋ ਕਾ ਤੇਲ ਪਤੋਲੇ
 ਪਹਲੇ ਤੇਲਾਨੇ ਕਣ੍ਹਾ ਜੀ ਵਿਚ ਰਾਮ ਕਰੇ ਫਿਰ ਇਨ ਦੁ
 ਹਈ ਓ ਕੇ ਤੇਲ ਮੇ ਭਾਲ ਦੇਵੇ ਜਬ ਦੁਹਈ ਤੇਲ ਮੇ
 ਜਲਾ ਜਾਵੇ ਤਬ ਪੋਟ ਕਰ ਰੰਦਾ ਕਰੇ ਰਖਵੇ ਤੇ ਦੁਹ
 ਈ ਲਗਾਵੇ ਅਬਦ ਹਲਾਮ ਦੇ ਤੇਲੇ ਲੇ ਕਰ ਰ
 ਲਾਵੇ ਅਰਜਲਾ ਕੇ ਕੀਏਲੇ ਤੇ ਜਾਵੇ ਤੇ ਪੀਸ ਕਰ ਕੇ ਤੇ
 ਤੇਲ ਮੇ ਮਿਲਾਵੇ ਫਿਰ ਇਸ ਦੁਹਈ ਕੇ ਦੇ ਪਹਰਤ ਕ
 ਪੁਪ ਮੇ ਰਖੇ ਫਿਰ ਇਸ ਕੇ ਲਗਾਵੇ ਤਬ ਗੀਜ ਹੋਵੇ ਨਿ
 ਸਚੈ ਜਾਨ ਨਾ। ਜਦਨ ਚਾਹੀਏ ਕਿ ਸਿਕੋ ਫੇਰੇ ਤੇਨੇ
 ਕੇ ਰੇਦ ਬਹੁਤ ਹੈ ਜੋ ਸਾਹੀ ਹਕੀਕਤ ਬਰਨਾਨ ਕਰੀਏ ਤੇ
 ਗੀਕ ਬਹੁਤ ਦੁਪਜਾਵੇਂ ਇਸੀ ਲੀਏ ਸਿਖਾਖਸੇ ਇਥ
 ਤੇ ਪੰਤ੍ਰ ਜੇ ਫੇਰੇ ਸਿ ਮੇ ਤੇ ਤੇ ਉਨ ਸਕੁਤ ਰਾਕੀ ਚ
 ਕਿਤਸਾ ਦੁਹਈ ਇਹਨਾ ਜੀ ਮਲਾਮਾ ਵਿਚ ਬਨਾਵੇਲਾ ਗ
 ਵਨੀ ਚਾਹੀਏ ਕਿ ਓ ਕਿਸੇ ਮਲਾਹਮ ਬਹੁਤ ਹੀ ਗੁਣਕ

੩੬
੧੫

ਰਤੀਯੋ॥ ਇਤੀ ॥ ਕੀਠਕੇ ਫੇਰੇ ਕਾਇਲਾਜਾ॥
॥ ਏਕੋ ਫੇਰਾ ਕੀਠਮੇਂ ਰੋਤੀਯੋ ਗਲੇ ਵਿਚ ਫੇਰੇ ਕਾ
ਨਾਮ ਕੀਠਮਾਲਾ ਭੁਕਿ ਰਹੇ ਹੋਏ॥ ਹਜੀਰਾ ਭੁਕਿ ਨਾਮ ਉਨਕੇ
ਕਹਿਤੇਯੋ ਉਨਕੀ ਸੁਰਤ ਪਹਲੇ ਅੰਧੀ ਰੋਤੀਯੋ ਕਿ ਸਜੇ
ਪਸੇਯਾ ਖਬ ਪਸੇ ਗਲੇ ਮੇਂ ਗੁਠਲੀ ਜੈਸੀ ਰੋਜਾਤੀਯੋ
ਫਿਰ ਵਪਕੁ ਬਨੀ ਸਾਰੀ ਰੀਦੁ ਰੋਜਾਤੀਯੋ ਗਲਰੀ

ਫੁਰੀ ਨਾਮ
ਹਿਤੁਯੋ ਇ
ਸਾਨ ਇਸ
ਲਿਖਾਯੋ ਸ
ਯੋਗਤਸਵੀ

ਇਸੀ ਕੋਕ
ਸਫੇਰੇ ਕਾ
ਤਸਵੀਰਮੇਂ
ਮਸ਼ੁਲੇ ਨਾ
ਰ ਕੀਠਮਾਲ

ਦੁਲੇ ਰੋਗੀ ਕੀਯੋ ਯੋ ਰੋਗ ਪਹਿਲੇ ਗੁਠਲੀ ਸੀਜੈ
ਸੀ ਰੋਤੀਯੋ ਫਿਰ ਬਨ ਕਰ ਕੁਕਨੀ ਅਰ ਬਾਤ ਛਲੀ
ਜੈਸੀ ਰੋਜਾਤੀਆਯੋ ਜਬ ਪਕਜਾਤਾਯੋ ਤੋ ਬਹੁਤ ਦੁਖ
ਵੇਤਾਯੋ ਇਸ ਦੁਖ ਕੇ ਹੋਨੇ ਕੇ ਸਬ ਬਸੇ ਖਾਇਆ ਪੀ
ਆਨਹੀ ਜਾਤਾ ਇਸ ਫੇਰੇ ਕੀ ਦੁਵਾਈ ਇਸ ਤਰਹ ਕੁ
ਨੀਚਾ ਹੀਏ ਪਹਿਲੇ ਤੋ ਤਹਲੀ ਲਕਰਨੇ ਦੁਲੀ ਦੁ
ਵਾਈ ਕਰਨੀ ਜਿਸ ਦੁਵਾਈ ਕੇ ਕਰਨੇ ਸੇਯੋ ਬੈਠ
ਜਾਵੈ ਅੰਧੀ ਦੁਵਾਈ ਲਗਾਵੈ ਇਹ ਗੁਠਲੀ ਦੁਰੋਜਾ
ਵੈ ਕਿਉ ਕਿ ਜੋਯੋ ਗੁਠਲੀ ਬੈਠ ਜਾਵੈ ਤੋ ਹਛੀਯੋ॥
॥ ਬੈਠਾਨੇ ਦੁਲੀ ਦੁਵਾਈ ਯੋਹੋ॥ ਖਾਕਸੀ ਪੀਜੇ ਤੋ
ਲੇ ਸਰੀਜਾ ਕੌਰੀਯਾ ੧ ਤੇਲਾ ਕੀਦਰੂਹੀਦ ੧ ਤੇਲਾ ਇਨ
ਸਭ ਦੁਵਾਈ ਕੇ ਹਰੀਕਾਸਨੀ ਕੇ ਰਸਮ ਪੀਸਕੇ ਲਗਾਵੈ
ਅੰਧੀ ਉਸਕੇ ਪਤੇ ਯਾ ਨੀਮਕੇ ਪਤੇ ਰਾਮ ਕਰਕੇ ਬਾਂਧੇ

ਜਬ ਯੇਹ ਗੁਠੀਯਾ ਨਾ ਦੇਖੇ ਤੇ ਫਸਦੇ ਖੋਲੇ ਬਸਨ ਕਰਾ
ਰੇ ਜੇ ਇਸ ਸੇ ਆਰਮਨ ਆਵੇ ਤੇ ਪੀਛੇ ਲਿਖੀ ਦੁਵਾਈ ਕਿ
ਜੇ ਦੇ ਕੇ ਅਰਕ ਮੇਂ ਪੀਸ ਕੇ ਲਗਾਵੇ ਜੇ ਯੇਹ ਲਿਖੀ ਦੁਵਾ
ਈ ਕਰਨੇ ਸੇ ਗੁਠ ਲੀਨ ਬੈਠੇ ਤੇ ਯੇਹ ਲੇਪ ਲਗਾਵੇ।

ਲੇਪ ਕੀ ਬਿਧੀ। ॥ ਜੇਹੇ ਗੁਠ ਨਾ ਸੁਕੀ ਮਕੇ
ਇਹ ਬਲਾ ਅਖਵੈ ਨ ਅਰਥਾਤ ਖੂਨ ਜਾਓਸ ਮੁਰਿਦ
ਕੇ ਬੀਜ ਇਨ ਸਰ੍ਹਦੁਵਾਈ ਚਕੋ ਏਕ ਏਕ ਤੇ ਲੇਪ ਲੇਕਰ
ਬਹੁਤ ਬਰੀਕ ਪੀਸ ਕਰ ਮੁਰਗੀ ਕੇ ਅੰਡੇ ਕੀ ਸੁਫੇਦੀ ਮੇਂ
ਮਿਲਾਇ ਕਰ ਗੋਲੀਯਾ ਬਨਾਇ ਕਰ ਛੁਵੇ ਸੁਕਾਵੇ ॥
ਗੋਲੀ ਅੰਗੂਰ ਕੇ ਸਿਕੇ ਸੇ ਪੀਸ ਕਰ ਗੀਛੁ ਮਾਲਾ ਪਲਾ
ਗਾਵੇ ਜੇ ਇਸ ਲੇਪ ਕੇ ਲਗਾਨੇ ਸੇ ਗੁਠੀ ਨ ਬੈਠੇ ਅੰਗ ਪ
ਕਜਾਵੇ ਤੇ ਯੇਹ ਦੁਵਾਈ ਕਰੇ ਨੁਸਖਾ। ਕੜਵਾ ਤੇ
ਲਾਅਧਾਵੁ ਐਰ ਏਕ ਗੁਗਟ ਮੇਤ ਵਾਹਯਾ ਮੰਗ
ਲਾਵਾਰ ਕੇ ਦਿਨ ਮਾਰ ਕੇ ਅੰਖ ਕੇ ਪੱਤ ਨਗ ਸਤ ਫੁਲ
ਵੇ ਨਗ ਸਤ ਇਨ ਕੇ ਤੇ ਲਾ ਮੇ ਪਾਇ ਕੇ ਜਲਾਵੇ ਖੁਬ ਘੋ
ਟੇ ਠੰਡ ਕਰ ਕੇ ਲਗਾਵੇ ਐਰ ਕਦਾ ਚਿਤ ਇਸ ਘਾਵੁ
ਕੇ ਅਸ ਪਾਸ ਸਿਰਾਹੀ ਆਜਾਵੇ ਅਰ ਘਾਵੁ ਮੇ ਸੇ ਪਾਨੀ
ਨਿਕਲਤਾ ਹੋਵੇ ਤੇ ਬਹੁਤ ਖੀਬੁ ਰਾਹੋ ਅਥਵਾ ਜੇ ਕਰਸਿ
ਆਹੀ ਨਾ ਹੋਵੇ ਐਰ ਗਾਨ ਗੁਠੀ ਛੀਟੀ ਨਹੀ ਪੈ ਤੇ ਉਸ ਕੇ ਬੈ
ਠਾਨੇ ਕੇ ਲੀਏ ਐਰ ਦੁਵਾਈ ਵਰਨ ਨ ਕਰਤੇ ॥ ਨ
ਸਖਾ। ਛੁਗਰੇ ਕੀ ਗੁਠ ਲੀ ਇਕ ਲੀ ਕੇ ਬੀਜ ਇ
ਬਲੀ ਕੀ ਰੋਪਾ ਮਾਝੇ ਕੇ ਪੱਤ ਇਸ ਕੇ ਬਾਬਰ ਲੈ ਮਹੀ
ਨ ਪੀਸ ਕਰ ਗੁਨ ਗੁਨ ਕਰ ਆਪ ਸੇ ਮੇ ਮਿਲਾਵੇ ਉਗੁ
ਲੀ ਨਲ ਪਤਲਾ ਪਤਲਾ ਲੇਪ ਕਰੇ ਅਥਵਾ ਏਕ ਮਕੇ

੩੭
੫੮

ਸੋਕੋ ਤਿਲਕੋ ਤੇਲਮੇ ਪਕਾਵੈ ਫਿਰ ਉਸ ਤੇਲਕੋ ਲਗਾ
ਵੈ ਤੇ ਗਾਠ ਬੈਠ ਜਾਵੇਗੀ ਅਬਦਾ ਦੇ ਮੋਹਣੇ ਕੇ ਮਾਸਕੋ
ਮਾਰ ਕਰ ਜਾਮਨਿ ਮੇ ਗਾਰੂ ਕਰ ਜਬ ਉਸਕ ਮਾਸ ਗ
ਲਾਜਾਵੈ ਤਬ ਉਸਕੀ ਹਡੀ ਕੋ ਡੋਰੇ ਸੋ ਬਾਂਧ ਗਲੇ ਪ
ਥਾਧਨਾ ਅਬਦਾ ਬਿੰਦੁ ਚਕ ਰਮਣ ਬਾਧਨਾ ਭੀ ਹ
ਛਾਹਤ ਹੈ ਈਸਰ ਕੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸੋ ਯੇਹੋ ਰਿਗਾਵੁ ਹੋਵੈ

ਅਬ ਧੁਕ ਧੁਕੀ ਕਾਇਲਾ ਜਾ ॥ ਏਕ ਘਾਵੁ
ਕੰਠ ਮੇ ਹੋਤਾ ਹੈ ਉਸਕੋ ਲੋਕਿਕ ਮੇ ਧੁਕੀ ਧੁਕੀ ਕਹਿਤੇ ਹੈ
ਉਸਕੀ ਸੁਰਤ ਯੇਹੋ ਕਿ ਉਸ ਮੇ ਸੇ ਵਰਗੀਧਾ ਆਯਾ ਕ
ਰਤੀ ਹੈ ਅੰਰ ਕੰਠ ਸੇ ਲੇਰ ਛਤੀ ਕੇ ਨੀਚੇ ਤਕ ਘਾਵੁ ਹੋਤਾ
ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਘਾਵੁ ਮੇ ਗੀਦੁ ਹੋਵੈ ਤੇ ਇਸਕੀ ਚਕਿਤ ਸ
ਅਰਥਾਤ ਦੁਦਾਈ ਨਾ ਕਰੇ ਕਿਉਂਕਿ ਪਿਛਲੇ ਮਹਾਵੈ
ਦ ਲੋਕੋ ਨੇ ਲਿਖਾ ਹੈ ਕਿ ਯੇਹੋ ਠੋਕਾ ਹਛਾ ਨਹੀ ਹੋਤਾ ਜੇ
ਕਰ ਹਛਾ ਹੋਵੈ ਭੀ ਤੇ ਬੋਨਾ ਅਤੀ ਅਵਸਯ ਕਰਕੇ ਜੇ
ਦੁਦਾਈ ਕਰਨੀ ਭੀ ਹੋਵੈ ਤੇ ਯੇਹੋ ਕਰੇ ਇਸ ਘਾਵੁ ਕਾ ਨਿ

ਸਾਨ ਤਸੀ
ਖੇਗੇ ਸੋਦ
ਸੁਲੇਨਾਇ
ਰਕੇ ਗਲੇ
ਨਿਸਾਨ ਹੈ

ਰਮੇ ਲਿ
ਖਕੇ ਸਮ
ਸਤਸ੍ਰੀ
ਮੇ ਘਾਵੁ ਕ
ਇਲਾਜਾ

ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਸੁਗ ਸੁਮੇਰ ਕੇ ਪੀਸ ਕੁ ਛਾਨ ਰਖੇ ਇਕ ਤੇਲਾ ਨਿ
ਤਹੀ ਠਕੇ ਉਪਰ ਉਸ ਠਕੀ ਕ ਜਾਮਨੀ ਕੇ ਪਤੇ ਪਾਨੀ ਮੇ ਪੀ
ਸਕੇ ਪਿਲਾਵੈ ਅੰਰ ਉਸ ਘਾਵੁ ਪਦ ਦੁਈ ਯੇਹੋ ਲਗਾਵੈ ਮ
ਨੁਖ ਕੇ ਸਿਕੀ ਹਡੀ ਕੋ ਬਾਸੀ ਪਾਨੀ ਸੇ ਪੀਸ ਕਰ ਲਗਾਵੈ

ਅਬਦੁ ਸੁਅਰਕੀਵਿਸਟ ਕੀਨਿਕਾਕੇਮੁਤਰਮੇ ਪੀਸਕੇ
ਲਗਾਵੈ ਅਬਦੁ ਏਕ ਪ੍ਰਸਿਕਾਮਾਰਕ ਪ੍ਰਸਿਕਾਮਾਰਕ
ਸਪਸਾਠ ਕਰੇ ਅਤੇ ਵੈ ਛੁ ਛੁ ਦਰਮਾਰਕਰ ਸੁਪਕਰੇ
ਠੇਰਉਨਾਨ ਅਪ ਸੇਰ ਕੈਨਾ ਤੇਲਾਵਿਰਜਲਾਵੈਦਿ
ਹ ਉਸਤੋਲ ਕੋਸਾਠ ਕਰੇਕ ਰਖੇ ਜਖਾ ਓਪਰੇਵੇਤੋ
ਲਲਗਾਵੈ ਛੁਨ ਕੇਈ ਸਵਰਕੀ ਕ੍ਰਿਸ ਸੇਰਾਜੀ ਤੇਵੈ
ਖਰਾਇਤੁਕੀਕਰੇ। ਅਬਕਖਲਾਈਕਾਇਲਾਜ
ਕਛੁਰਾਲੀ ਏਕਠੇਨਕਾਖਮੇਤੋਤਮੇਓਸਕੇਲੋਕਿ
ਕਮੇਕਖਲਾਈਕਹਿਤੇਹੋਜਿਸੇਕਛੁਰਾਲੀਕਹਿਤੇਹੋ
ਓਸਕੀ ਸੁਰਤਯੇਹੋਕਿ ਕਿਸੀਕਿਸੀਨਾਪਤੀਬਗਠ
ਮੋਕਈ ਗੁਠਲੀਯਾਤੋਤੀਹੋਐਏਕਠੇਨਮੇਸੇਪਕਜ
ਤੀਹੋਜਬਤਕਵੇਹੁਛੀਨਹੀਹੋਤੀਤਬਤਕਉਨਮੇਸੇ
ਦੁਸੀਪਕਜਾਤੀਹੋਇਸਤਰਹਸੇਕਈਵਾਹੀਕਰਕੇਛੁ
ਸਤੁਹੋਜਾਦੀਯਾਹੋਨਏਕਸੁਰਤਯੇਹੋਕਿਏਕਗੁਠ
ਲੀਹੋਇਕਰਪਕਜਾਤੀਹੋਦਿਰਵੇਹੁਪਕਕਰਸੀਪ੍ਰੀ
ਠਟਜਾਤੀਹੋਐਸਾਹੋਵੈਤੋਬਹੁਤਹੁਛਾਹੋਨਹੀਤੋਰੀਗ
ਵੈਨਾਪਕਤਾਹੋਬਿਨਾਚੀਰਨੇਕੀਹਛੀਨਹੀਹੋਤੀਜੋਰੋਗੀ
ਬਲਹੀਨਤੋਵੈਤੋਛੇਕੀਯੇਹਸੁਰਤਹੋਤੀਹੋਜੋਓਪਰ
ਕਹਿਐਏਹੋਜੋਰੋਗੀਬਲਵਾਨਹੋਵੈਤੋਯੇਹਸੁਰਤਹੋਤੀ
ਹੋਕਿਬਗਲਮੇਪਹਿਲੇਸੁਜਨਸੀਹੋਤੀਹੋਅਰਬਹੁਤ
ਸਖਤਹੋਤੀਹੋਐਸੀਜੋਕਛੁਰਾਲੀਹੋਵੈਤੋਬਹੁਤਦਿਨੇ
ਮੇਪਕਤੀਹੋਵੇਹੋਨੇਕੇਕਾਰਨਨਸਤਰਯਾਤੋਜਾਬਲ
ਗਾਤੋਹੋਤੋਰੁਪਨਿਕਲਤਾਹੋਬਸਯੇਹੀਹਾਨੀਹੋਵੈਹੋਜ
ਕਨੀਸਕੇਪਤੋਬਾਧਚੁਕਤੇਹੋਤੋਮਰਹਮਕੇਲਗਾਨੇਪ

ਫੇਪਾਨੀਨਿ
ਤਾਪੈਬਸਇ
ਸੇਰੋਗਬਢ
ਸਟੇਨ੍ਹਕਾਨਿ
ਤਸਵੀਰਮੇ
ਸੁਲੈਨਾਰ

ਕਲਾ ਕਰ
ਸੀਪ੍ਰਕਰ
ਜਾਤਾਇ
ਸਾਨਇਸ
ਲੈਨਾਸਮ
ਜੀਏਇ

ਸਤਸਵੀਰਕੀ ਬਗਲਮੇ ਫੇਨ੍ਹ ਪੈਇਸਫੇਨ੍ਹ ਦੁ ਕੀ
ਵਾਈਯੇਯੇਕਿਪਹਲੇਵੇਹੁ ਬਤੀਆਬਾਧੈਜੇਦਾਤੁ
ਕੇਫੇਨ੍ਹੇਵਸਤੇਵਰਨਨਕਰਚੁਕੇਯੋਜਬਨਰਮੇਯੋਵੇ
ਤਬਵੇਹੁ ਮੁਹਮਲਗਾਵੈ ਜਿਸਮੇਨਾਨਪਾਵਕਾਗੁਣਾ
ਲਿਖਾਯੋ ਅਬਵਾਯੋਅਯਧਲਾਗਾਵੈ। ਨੁਸਖਾ
ਗੇਹੁਕਮੇਦਾ ਸਹਤਮੁਰਗੀਕੇਅੰਤੈਕੀਜਰਵੀਇਨ
ਤੀਨੋਕੋਮਿਲਾਕਰਲਗਾਵੈ ਇਸਦੁਵਾਈਕੇਲਗਾਨੇ
ਸੇਜਲਦੀਫੁਟਜਾਵੈਗਾ ਜੇਨਰਮੇਯੋਜਾਵੈ ਤੋਹੀਰਾਵੈ
ਫਿਰਨਿਮਕੋਪਤੇ ਲਿਖ ਸਹਿਤਬਾਧੈਔਰਯੋਹਮਲਗਮ
ਲਗਾਵੈ। ਮਲਗਮ ਨਿਲਾਬੋਬਾਤਿਨਮਾਸੇਕੋਕੁਨ
ਰਜਲਾਦੁਆਰੇਲਾਇਨਦੇਨੋਕੋਪੀਸਕਰਇਸਮੇਥੇ
ਨਾਸਾਨਿਖਲਾਨ ਸਹਿਤਕੋਮਿਲਾਇਕਰ ਰਗਨ੍ਹੇਜਬ
ਮੁਹਮਕੇਸਮਾਨਹੋਜਾਵੈ ਤਬਲਗਾਵੈ ਔਰਜੇਇਸ
ਸੇਆਰਮਨਾਹੋਵੈ ਤੋਯੋਹੁਦੁਵਾਈਲਗਾਵੈ। ਨੁ
ਸਖਾ। ਸੁਅਰਕੀਹਰੀਔਰਸੁਅਰਕੇਵਾਲਜਲਾ
ਇਕੋਵੇਨੋਵੇਕਏਕਤੋਲਾ ਲੈਕਰ ਸੁਅਰਕੀਚਹਈ
ਲੈਕੇਤਿਸਮੇਮਿਲਾਵੈ ਖੁਬਰਗਨ੍ਹਕਠਲਗਾਵੈ ਅ
ਗੁਘਾਵ ਨਹੀ ਸੁਖਾਹੋਇ ਤੋਸੁਅਰਕੀਹਰੀ ਕੁਮਮਦੁ

ਵਾਲੇ ਕੀ ਭੁਜਮ ਉਸ ਜਖਮ ਪੁਰ ਬੁਰਕੇ ਅਰਥਾਤ ਪੁਰ ਦੇ
 ਵੈਤਥ ਜਖਮ ਸੁਕ ਜਾਵੇਗਾ ਅੰਗਰਾਹ ਕੋ ਚਾਹੀਏ ਕਿਯ
 ਵ ਪੁਨਿਗਾਹ ਰਖੇ ਜੋ ਜਖਮ ਮੇਸੇ ਪਾਨੀ ਨਹੀ ਆਵੇ ਅਗ
 ਜਖਮ ਮੇਸੇ ਪਾਨੀ ਨਿਕਲਤਾ ਹੋਵੇ ਤੋ ਉਸ ਕੋ ਕਾਰਨ ਕੋ ਜ
 ਨ ਨ ਚਾਹੀਏ ਕਿਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਜਖਮ ਮੇਸੇ ਪਾਨੀ ਨਿਕ
 ਲਤਾ ਹੈ ਮਨੁਖ ਕੀ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤ ਚਾਰਤ ਰਾਕੀ ਹੋਤੀ ਪਾਨੀ
 ਤੋ ਰਤੁ ਬਤ ਕੇ ਕਾਰਨ ਸੇ ਨਿਕਲਤਾ ਹੈ ਅੰਗਰਾਹ ਪਿਤ ਕੇ
 ਕਾਰਣ ਸੇ ਅੰਗ ਪੀਲੀ ਪੀਵ ਕਠ ਕੇ ਕਾਰਣ ਸੇ ਅੰਗ ਮ
 ਸਲਾਪੀਵ ਖੁਸਕੀ ਕੇ ਕਾਰਣ ਸੇ ਨਿਕਲਤੀ ਹੈ ਅੰਗ
 ਉਚਿਤ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਮਲਾਹਮ ਯੋਗ ਸਮਝੇ ਯੋਗ ਲਗਾਵੇ
 ਚਾਹੀ ਹੋਵੇ ਅਗਰਾਹ ਤੀ ਕੇ ਫੋਨੇ ਕਾਇਲਾ ਜੋਗੇ।
 ਏਕੋ ਫੋਨਾ ਛਤੀ ਸੇ ਤੀ ਨ ਚਾਰ ਉਗਲ ਉਪਰੇ ਤਾ ਹੈ ਉ
 ਸਕੀ ਸੁਰਤ ਯੋਗੇ ਪਹਿਲੇ ਤੋ ਵੇਵੇ ਨਾ ਜੋ ਸਾਹਤਾ ਹੈ ਫਿ
 ਰ ਬਨ ਜਾਤਾ ਹੈ ਫਿਰ ਆਪਨਾ ਫੋਲਾਵ ਬਹੁਤ ਫੋਲਾਵੇ
 ਤਾ ਹੈ ਵਿਕਾਰ ਫੋਨੇ ਕਾ ਵਧ ਜਾਤਾ ਹੈ ਇਸ ਫੋਨੇ ਕਾ ਬੈਠਾਨ
 ਹਛਾ ਨਹੀ ਕਿਉਂ ਕਿਸ ਜੀਤ ਰਫ ਕੇ ਹੋਤਾ ਹੈ ਤੋ ਇਸ ਸੇ ਬ
 ਨਾ ਭੁੰਗਿਤਾ ਹੈ ਕਿਯੋਂ ਫੋਨਾ ਪੇਟ ਮੇਂ ਨਾ ਉਤਰ ਜਾਵੇ ਅੰ
 ਹ ਜੇ ਬਾਈਤ ਰਫ ਸੇ ਹੋਵੇ ਤੋ ਕੁਛ ਭਰਨ ਜੀ ਅੰਗਰਾਹ
 ਇਸੇ ਹੋਤੇ ਹੀ ਬੈਠ ਜਾਇ ਤੋ ਕੁਛ ਭਰਨ ਜੀ ਅੰਗਰਾਹ
 ਕਜਾਵੇ ਤੋ ਚੀਰ ਭਾਲ ਨ ਚਾਹੀਏ ਅੰਗਰਾਹ ਪੁਨਿ ਮਕੇ ਪਤ
 ਬਾਧ ਨ ਚਾਹੀਏ ਫਿਰ ਉ ਜਖਮ ਪੁਰ ਮਲਾਹਮ ਲਗਾਵੇ।

ਬਿਧਿ ਮੁਹਮਕੀ। ਹਾਲ ਸੁਫੇਦ ਤੋ ਲੇ ਨੀ
 ਲਾ ਬੋਧਾ ੧ ਹਤੀ ਵਿਲਾਇਤੀ ਸਾਬੁਣ ੧ ਮਾਸਾ ਇਨਸ
 ਕੁਕੇ ਪੀਸ ਕਰ ਗੋਕ ਪਿਉ ਪਾਚੇ ਤੋ ਲੇ ਤਿਸ ਮੇਂ ਦੁਵਈ

੪੨
੫੨

ਕੋਰਲਵੈ ਫਿਰਉਸੇਪਾਨੀਮੇਪੋਇਕ ਆਵਪੁਲਗ
 ਵੈ ਇਸੀ ਸੂਰਤਕਾਠੇਨ ਬਾਲਕਕੋਹੋਇਦਾਜੁਨਕੋ
 ਹੋਇਤੋਰਾਹੀਏਦੁਵਾਈਕਰਨੇਦਲਾਬਰੀਸੋਰਅ
 ਰਬੁਧਦਾਨਤਸੇਕੋਇਸਫੇਰੇਪੀਵਸੁਫੇਰਪੀਲਾ
 ਪਨਲੀਵੈਨਿਕਲੇਤੋਜਾਨਨਾਜੋਆਰਾਮਸੀਘੋਹੋਏ
 ਗਾਐਰਜੋਪੀਵਸੁਫੇਰਦਲਾਲਰਗਨਿਕਲੇਤੋਇ
 ਸੀਮਲਗਮਸੇਜੋਅਬਹੀਓਪਲਿਖੀਐਕਾਸਕਾਰੀਸ
 ਫੇਰੇਮਾਸੇਮਿਲਾਵੈਐਰੋਓਸਘਾਵਪੁਲਗਾਵੈਤੋ
 ਵੀਸੂਰਕੀਕ੍ਰਿਪਾਸੇਬਹੁਤਸੀਘਰੀਆਰਾਮਹੋਵੈਗਾ
 ਇਸਫੇਰੇ
 ਕੀਤਸੀਰ
 ਤਸੀਰਕੀ
 ਰਾਹੀਆ
 ਕੀਛਤੀ

ਵਾਲੇਰਗੀ
 ਯੇਹੋਇਸ
 ਛਤੀਪਫੇ
 ਗੋਇਸਤੀ
 ਕੇਫੇਰੇਕ

ਇਲਜਹੈਲਿਖਤੇਹੈਏਕਫੇਰਾਇਸਤੀਕੇਅਸੁ
 ਨਮੀਮੇਪਹੋਤਾਏਓਸਕੀਦਵਾਈਗੁਇਸੀਤਰਾਹ
 ਤੀਐਜੋਸੀਕਿਉਪੁਛਤੀਕੋਫੇਰੇਮੇਅਬੀਲਿਖ
 ਚੁਕੇਐਐਰਉਸਫੇਰੇਪੁਮਲਗਮਲਗਾਵੈਜਿਸਮੇ
 ਅੰਤਰੀਜਦੀਲਿਖੀਐਅਬਦਾਵੇਰਮੁਹਮਲਗਾ
 ਵੈਜਿਸਮੇਨਾਨਪਵਕਰੀਦਲਿਖੀਐਇਨਮਲ
 ਮੇਕੇਲਗਾਨੇਸਫੇਰਾਫੁਵਜਾਇਤੋਉਤਮੁਹੋਅਗ
 ਜੋਇਨਕੇਲਗਾਨੇਸਫੇਰਾਨਹੀਫੇਰੇਤੋਵੇਹਾਹਮ
 ਲਗਾਵੈਜਿਸਮੇਹਲਾਪੀਆਵਰਨਨਕੀਐਅਗ
 ਜੋਇਸਮਲਗਮਸੇਗੁਨਹੀਫੇਰੇਤੋਇਸਫੇਰੇਕੋਰ

ਰਾਵੇਵੇ ਔਰਜੇ ਆਪਹੀ ਟੁਟਾਵੇ ਤੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਉਤਮੇ ੪੩
 ਔਰਜੇ ਟੁਟੇ ਟੋਰੇ ਕੇ ਘਾਵੇ ਕਾ ਮੁਖ ਉਪਰੇ ਹੋਇ ਤੇ ਬਹੁਤ
 ਨੇ ਸੋ ਪ੍ਰੀਵ ਨਿਕਲ ਤੀਹ ਤੇ ਉਸਕੇ ਨਿਚੇ ਨਸਤ ਰਾਵੇਵੇ
 ਵੁ ਗਾਈ ਕੇ ਨੀਚੇ ਬਾਂਧੇ ਔਰ ਬਾਲ ਕੇ ਕੇ ਦੁਪਿਲਾਨ
 ਬੰਦ ਨਾ ਕਰੇ ਜੇਕੁ ਦੁਪਿਲਾਨੇ ਸੋਹਾਨੀ ਸਮਝੈ ਤੇ ਨਹਿ
 ਨਾਪਿਲਾਵੇ ਨਹੀ ਔਰ ਯੋਗਮਲਾ ਗਲਗਾਵੇ ॥ ਮੁਹਮ
 ॥ ਸੁਪਾਰੀ ਅਧਰੂਨੀ ਈਮਾਸੇ ਕਥਾ ਸੁਣੇ ਦੁਪਿਲਾਨ
 ਈਮਾਸੇ ਗੁਜਾਤੀ ਸਿਉਰ ਈਮਾਸੇ ਸੁਣੇ ਦੁਪਿਲਾਨ ਕੇ ਰੀਏ ਮਾ
 ਸੇ ਗੋਕਾ ਘਿਤੁ ਤੇ ਲੇ ਪਹਲੇ ਪ੍ਰਿਤ ਕੇ ਗਮ ਕਰੇ ਚਿਸਮੇ
 ੧ ਤੇ ਲਾਪੀਲਾ ਮੇਮ ਪਿਘਲਾਵੇ ਫਿਰ ਸੁਕੁ ਦੁਪਿਲਾਨ
 ਕੇ ਪੀਸ ਕਰ ਬਰੀਕ ਅਲਾਵੇਵੇ ਖੁਬ ਘੋਟੇ ਜਬ ਠੰਢਾ
 ਹੋਜਾਵੇ ਤਬ ਈਮਾਸੇ ਪਾਗ ਅਲਾਇ ਕਰ ਬਰ ਰਾਜੇ ਫਿ
 ਰਦੁ ਦਾਈ ਕੇ ਲਗਾਵੇ ਤੇ ਬਹੁਤ ਛੋਤੀ ਜਖਮ ਹਛਾਤ
 ਵੇ ॥ ਔਰ ਏਕੋ ਟੋਰਾ ਬਿਨਾ ਦੁਪਿਲਾਨ ਚੁਚੀ ਅਰਥਾਤ
 ਮੀਮਾ ਪ੍ਰੋਤਾ ਹੋ ਉਸਕੀ ਸੁਰਤ ਯੇਹੋ ਕਿ ਪਹਲੇ ਏ
 ਕ ਫੁਨ ਸੀਕੀਸੀ ਸੁਰਤ ਮਾਕੇ ਦਾਣੇ ਯਾ ਮਸਕੀ ਦਾਲ
 ਕੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅੰਦ੍ਰ ਏਕ ਗੁਠਲੀ ਦਾਨੇ
 ਲੇ ਕੇ ਜੀਸੀ ਹੋਤੀ ਹੈ ਵੇਹੁ ਪਤ ਦੁਪਿਲਾਨ ਜਾਈ ਹੈ ਅਰਥਿ
 ਫੁਨ ਸੀਹੰਡੀ ਹੋਜਾਤੀ ਹੈ ਔਰ ਵੇਹੁ ਗੁਠਲੀ ਜੋ ਜਦ
 ਨ ਔਰ ਤਕੇ ਹੋਵੇ ਤੇ ਏਕ ਅਥਵਾ ਵੇਬਰਖ ਕੇ ਪੀਛੇ
 ਅੰਬਕੀ ਗੁਠਲੀ ਯਾ ਅੰਬਕੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਜਾਤੀ ਹੈ ਅ
 ਰਥਿ ਧਾਏ ਸਤ੍ਰੀ ਹੋਇ ਤੇ ਆਠ ਨੰਮ ਹੀ ਨਾ ਕੇ ਪੀਛੇ ਮ
 ਬਕੀ ਬਾਬੇ ਹੋਜਾਤੀ ਹੈ ਜਬ ਗੁਠਲੀ ਇਤਨੀ ਬਹੁ
 ਜਾਤੀ ਹੈ ਤਬ ਸੇਬ ਹੋਅਤਾ ਹੈ ਔਰ ਉਪੀਤਾ ਹੋਤੀ ਹੈ

੪੪
ਐਰ ਜੁਰਗੀ ਤੇ ਜਾਤੀ ਐਰ ਦੁਵਾਈ ਘਿਲਾਨੇ ਸੇਤਪ
ਜਾਤਾ ਗਿਤਾ ਐਰ ਉਸਗੁਠੀ ਪ੍ਰਘ੍ਰੀ ਦੁਵਾਈ ਅਬ
ਵ ਉਨਦੋਨੇ ਕੀ ਦੁਵਾਈ ਲਗਾਤੇ ਜੇ ਇਸ ਇਲਮਕੇ
ਠੀ ਕਠੀ ਕਨਹੀ ਜਾਨਤੇ ਜਬ ਕਿਸੀ ਸੇਆਰਾਮ ਨਾਪਨ
ਐਰ ਰੇਗ ਬਨੁ ਗਘਾ ਤੇ ਜਰਾਸੇ ਕਹਿਤੇ ਇਸਠੇ
ਕੋ ਕੋਤੁ ਗਲੀਲ ਕਰੇ ਅਰਥਾਤ ਇਹ ਪੁਬਗ ਵਿਚੇ ਹੀ ਜ
ਜਬ ਹੋ ਜਾਵੈ ਯੇਹੋ ਕਈ ਪੁਬਕ ਕਰੇਦੈ ਇਸਕੋ ਕੋਕ
ਰ ਵੇਲ ਕਾਤੇ ਇਸਕਾਤੁ ਗਲੀਲ ਹੋਨ ਘਾਨੇ ਗੁਮ
ਹੋ ਜਾਣਾ ਵਿਚੇ ਹੀ ਬਹੁਤ ਕਠਨਾ ਐਰ ਕਾਟੇ ਸੇਭੀ ਨਤੀ
ਕਟਤੁ ਇਸਰੋ ਗਕੇ ਇਲਜ ਕਰਨੇ ਮੇ ਜਰਾਹ ਕੋਭੀ
ਉਚਿਤੈ ਕਿਹ ਕੀ ਮੋਕੀ ਜਿਮਤੁ ਗੁਲੇਤਾਰੇ ਉਨਾ ਕੀ
ਮੋਕੀ ਸਲਾਹ ਮਿਲਾਕੇ ਦੁਵਾਈ ਕਰੇ ਕਿ ਦੁਵਾਈ ਓਕੋ
ਸੁਭਾਵਕੇ ਦੁਵਾਈ ਓਕੀ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਕੋ ਮੇਲ ਕੋ ਹਕੀਮ ਜਾ
ਨਤੇ ਹਛੀਤ ਰਹਾ ਹਕੀਮੋਕੀ ਸਲਾਹ ਸੇਆਪਨੀ ਸਲਾ
ਹ ਮਿਲਾਕੇ ਕਾਮ ਦੁਵਾਈ ਕਾ ਕਰੇ ਅੰਗੇਜੀ ਦੁਵਾਈ
ਕੀ ਲੋਕ ਸਕਤੀ ਨਹੀ ਰਖਤੇ ਇਸਲੀਏ ਹਕੀਮ ਕੀ ਸ
ਲਾਹ ਲੇਨਾ ਹਛਾ ਹੈ ਵੇਹੁ ਜੋ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਕੋ ਅਨੁਸਾਰ ਦੁ
ਵਾਈ ਕਰੇਗਾ ਸੁਭਾਵਕੇ ਦੁਵਾਈ ਪੀਨੇ ਕੀ ਐਰਲੇ
ਪਕਰਨੇ ਕੀ ਯੇਹੋ ਪਹਿਲੇ ਯੋਗ ਵਫਾ ਰਾਵੈ ਵਫਾ
ਰੇ ਕੀ ਦੁਵਾਈ ਵਫਾਹ ਨਾਮ ਭੁਫਾਸ ਦੇਨੇ ਕਾ
ਸਿਭਾ ਲੂ ਕੋਪਤੇ ਮਹੁਏ ਕੋਪਤੇ ਇਨਦੋਨੇ ਕੋ ਪਾਨੀ ਮੇ ਪਾ
ਇਕ ਕਾਨ੍ਹੇ ਫੇਰੁ ਭੁਫਾਸ ਦੇਵੈ ਯੇਹੀ ਪਤੇ ਉਪਬਾਧੇ ਜੋਕੁ
ਛਾਅਰਾ ਮਹਿ ਦੇ ਤੇ ਯੋਗ ਹੀ ਕਰਤੇ ਰਹੀ ਨਹੀ ਤੇ ਸੋਇਕਾ
ਸਗ ਕਾਨ੍ਹੇ ਬਾਧੇ ਐਰ ਜੇ ਇਸ ਮੇਭੀ ਆਰਾਮ ਨਹੀ ਹੋਇ

ਤੇਯੇਲੇਪਲਗਾਵੈ ਲੇਪਕੀਬਿਧਿ॥ ॥ ਨਾਖੁਨਾ१ ਤੇ
 ਲਖੁਬਾਜੀਕੇਬੀਜ ਏਕਤੋਲਾ ਖਤਮੀਕੇ ਫੁਲ१ ਤੋਲਾ
 ਖਤਮੀਕੇਬੀਜ१ ਤੋਲਾ ਅੰਬਲ ਤਾਸਕਾ ਗੁਣਾ ੨ ਤੋਲੇਸੁ
 ਰੰਜਨਕੜਵੀ ਬਨਖਸਾ ਕੇ ਫੁਲ ਉਸਕੁ ਰੁਮੀ ਅਲਸੀ
 ਯੇਸੁ ਸਰੁਦੁ ਵਾਈ ਛੇਛੇ ਮਾਸੇ ਇਨਸਰੁਕੇ ਪੀਸਕਰਲ
 ਗਾਵੈ ਗਮਕਰੈ ਜੋਇਸਸੇਆਰਾਮਹੋਇਜਾਇਤੋ ਉਤਮੰ
 ਅੰਗਕੀਮਕੋਚਾਈਏ ਇਸਰੋਗੀਕੇ ਜੁਲਾਬਦੇਵੈ ਯਾਫ
 ਸਦਖੇਲੇ ਅੰਗਜੀਆਰਾਮਨਹੋਇ ਤੋਵੇਦੁਵਾਈਲਗਾਵੈ
 ਕਿਜਿਸਸੇਖਾਕਸੀਐ ਅੰਗਲਉਸਕਾ ਉਪੁਲਿਖਾਯਿ
 ਯਾਹੈ ਅੰਗਏਕਨੁਸਖਾਲੇਪਕਾਯੇਹੈ ਲੇਪਕੀਬਿ
 ਧਿ॥ ਮੁਰਦਾਸਿਗ ਸੁਰੰਜ ਕੜਵੀ ਗੋਰੀ ਸੁਕੀ ਹੋਈ
 ਮਕੇਸਰੁਚੀਜ ਬਰਾਬਰਵਜਨਲੈ ਇਨਸਰੁ ਵਸਤੁਕੇ
 ਪਾਨੀਸੇ ਪੀਸਕਰਲਗਾਵੈ ਜੋਇਸਸੇਰੁਮੀਆਰਾਮਨਾ ੧੨
 ਤੋਦੇਖੇਜੋਫੋਨ ਕਾਸੇਨਰਮੈ ਉਸਪ੍ਰਜੋਤ ਕੇਪ੍ਰਾ ਅੰਗਨੀ
 ਮਕੇਪ੍ਰੋਤੋ ਸਾਂਬਰ ਲਿਣ ਪਾਣੀਸੇ ਪੀਸਕਰ ਬਾਂਧੇ ਅੰਗਆਸ
 ਪਾਸਵੇਹ ਲਾਵੈ ਲੇਪਜੋਉਪਕਰਹਿ ਆਏਹੈ ਅੰਗਜੋਇਨ
 ਪਤੋਸੇਗੀਨਹੀ ਫੁਟੇ ਤਉਨੀ ਕੀਛੁਲੀ ਪਾਨੀਸੇ ਪਸਕ
 ਰਲਗਾਵੈ ਅਗ੍ਰਜੋਕਿਸੀਸੰਅਰਾਮਨਹੀ ਹੋਇ ਤੇਯੇਹਫ
 ਹਿਆਬਨਾਇਲਗਾਵੈ॥ ਬਿਧਿਫਹਿਅਬਨਾਨੇਕੀ
 ॥ ਲਾਲਮੇਨਫਲ ਬੀਬਰਕਾਗੋਦ ਲੋਗ ਵਲਾਇ
 ਤੀ ਸਾਬੁਣ ਭੁੰਸੀਆ ਗੁਗਲੋ ਸਰੁ ਵਸਤੁਕੇ ਬਰਾਬਰਲੈ
 ਕੇਪਾਨੀਸੇ ਪੀਸਕਰ ਕਪੜੇਪ੍ਰਜਮਾਇਕੇ ਰਖਛੋਤੇ ਅੰ
 ਰਸਮਪ੍ਰਫੋਤੇ ਕੇਬਰਾਬਰ ਕਪੜੇਕੋਕਤਰਫਯਾ ਬਾ

੪੫
 ੨੦

੪੬
੫੫

ਇਕਰਲਗਾਵੈ ਜੋਇਸਕੇਲਗਾਨੇਜੇ ਫਟਜਾਇਤੇਜੈ
ਤਕੇਪੰਤੇਨੀਅਕੇਪਤੇਬਾਏਜਬਫੇਰੇਕੋਸਖਤੀਨਰਮ
ਤੋਇਤੇਉਪਕੀਕਹੀਹੁਈਮਲਮੇਸੇਕੋਈਤੇਜਸੀਅ
ਲਾਮਲਗਾਵੈ ਔਰਜੇਫੇਰੇਕੇਫਟਨੇਸੇਪੀਛੇਉਸ
ਮੇਥੁਰਾਮਾਸਉਤਪਨਤੋਇਜਾਵੈਤੇਉਕਿਤਸਾਨਾਕਰੇਅ
ਗੁਜੇਚਕਿਤਸਾਕਰਨੀਅਵਸਾਜੋਇਤੇਯੇਹਕਹਾਵੈ
ਕਿਸਭਚੁਚੀਕਦਵਾਡਾਲੇਤੋਆਰਾਮੋਇਗਾਔਰਹਕੀ
ਮੋਕੇਚਾਏਕਿਪਕਿਤੀਕੇਅਨੁਸਾਰਯਾਨੇਜਭਾਵੈਖਕੇ
ਕਮੀਸਦੀਵਾਈਕੋਤੇਵਾਈਕਰੇਜੈਸਾਸੁਭਾਵੈਖਕੇ
ਸਾਹੀਇਲਾਜਕਰੇਅਤੇਜਰਹਾਕੇਭੀਉਚਿਤਹੋਕਿ
ਵੇਹਮਲਾਮਲਗਾਵੈਜਿਸਮੇਘਾਵਪਾਨੀਨਾਵੈਅ
ਗੁਜੇਚੁਚੀਨਹੀਕਾਦੀਜਾਵੈਤੇਵੇਯੇਹਮਲਾਮਹੀ
ਮਲਾਮਕੀਬਿਧਿ। ਜੇਗਾਣ੧ਤੇਲਾਸਹਿਤ੧ਤੇ
ਲਾਸਿਕਾ੨ਤੇਲੇਇਨਜਭਕੇਮਿਲਾਇਕਰਪਕਾਵੈ
ਜਿਸਦਕਤਤਾਰਬੰਧਨੇਪੁਆਵੈਤਾਰਬੰਧਨੇਲਗੇਠੰਢਾ
ਕਰਕੇਲਗਾਵੈਅਤੇਘਾਵਕੇਦੋਖੇਜੋਘਾਵਮੇਰੁਧਨਿਕਲ
ਤਹੋਯਾਪਾਨੀਨਿਕਲਤਹੋਔਰਅਸਾਧਕਾਲਖਮਣਯੇਹ
ਯੋਘਾਵਕੇਚੋਰੋਭਿਜਿਆਹੀਤੇਤੀਔਰਦੁਰਗਾਧਹੋਤੀ
ਯੋਔਰਪੀਵਕਾਈਨਿਕਲਤੀਔਰਸੁਗਜੈਸੀਸੁਫੇ
ਦਹੀਦੀਯੋਜਬਫੇਰੇਕੇਘਾਵਕਾਔਸਾਰੀਗਹੋਜਾਵੈਤੇਉ
ਸਕੀਤੁਵਾਈਨਾਕਰੇਕਿਉਕਿਉਸਕੇਕਬੀਆਰਮਨ
ਹੀਹੋਗਾਔਰਸਾਧਕਾਲਖਮਣਯੇਹੋਜੋਘਾਵਚਾਰੋਓ
ਰਮੇਲਾਣਹੋਵੈਔਰਪੀਪਗਾਹਰੀਅਰਪੀਲੇਰੀ
ਗਕੀਨਿਕਲੇਜੋਘਾਵਕੀਬੁਰਤਮੀਸੀਹੋਵੈਤੇਨਿਰ

ਸਿੰਦੂ ਦਵਈ ਕਰੇ ਪਸੇ ਸਦੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਨਿਸਚੈ ਆਰਾਮ
ਤਵੇ ਗਾ ਅਤੇ ੧ ਫੋਨਾ ਛੁਤੀ ਉਪਕੋਤੀ ਦੇ ਪਾਸ

੪੮

ਅਬਦ ਕੋਤੀ ਕਿ ਅਸਥਾਨ ਉਪਰੰਦਾ ਉਸਨੇ ਤੇਜਮ
ਲਾਹਮਲਗਾਵੈ ਤੇਜਮਲਹਮ ਸੇ ਪਕਾਵੈ ਅਬਦ ਹੀ
ਰਾਤਲੇ ਇਸਫੋਰੇ ਦੀ ਚਕਿਤਸਾ ਛੁਤੀ ਇਲਾਜ ਕਰ
ਨ ਚਾਹੀਏ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਫੋਨਾ ਰਹਿ ਜਾਵਾਓ ਅੰਗੇਜ
ਘਾਵ ਮੇਂ ਸਾਮਨੇ ਬਤੀ ਜਾਵੈ ਤੇ ਚਕਿਤਸਾ ਇਸਦਾ ਇ
ਲਾਜ ਨਾ ਕਰੇ ਔਰ ਜੇਕਰ ਦਾਈ ਬਾਈ ਤਰਫ ਤਬਾ
ਸੰਜੇ ਖੰਬੇ ਪਸੇ ਬਤੀ ਜਾਵੈ ਤੇ ਕੁਝ ਉਸੀ ਤਰਾ ਚਕਿਤਸਾ

ਕਰੇ ਜੇਸੀ ਕਿ ਉਪਰ ਬਰ
ਨਨ ਕਰ ਆਏ ਹੈ ਉਸੀ ਤ
ਰ ਇਲਾਜ ਕਰੇ ਇਸਤ
ਸਵੀਰ ਕੀ ਛੁਤੀ ਮੇਂ ਫੋਨੇ
ਕਾ ਨਿਸਾਨ ਹੈ ਔਰ ਕੋਤੀ

ਕੇ ਉਪਕੋਤੀ ਦੇ ਕੋਫ਼ਰ ਪਟ ਪਹਿਨਾਓ ਉਸਕੀ ਦਵ
ਈ ਇਸਤਰਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਏ ਜੇਸੇ ਕਿ ਛੁਤੀ ਕੋਫ਼ਰੇ
ਕੀ ਦਵਈ ਉਪਰ ਬਰ ਨਨ ਕਰ ਆਏ ਹੈ ਅਰਵੇਤੁ
ਮਰਹਮਲਗਾਵੈ ਜਿਸਮੇਂ ਜਾਲਿਯਾ ਹੋਯਾ ਕੇ ਕੁ ਨਾਹ
ਲਿਖਾਓ ਉਹ ਮਰਹਮਲਗਾਵੈ। ਔਰ ਇਕ ਫੋਨਾ ਤੀ
ਨੀ ਕੇ ਉਪਰੰਤਾਓ ਉਸਫੋਰੇ ਕੀ ਦਵਈ ਵੇਹੁ ਕਰਨੀ
ਚਾਹੀਏ ਜੇਸੀ ਪੇਟਕੋ ਫੋਨੇ ਕੀ ਦਵਈ ਕ ਦਰਨਾ ਕਰ
ਆਏ ਹੈ ਔਰ ਮਲਹਮ ਉਹ ਲਗਾਵੈ ਜਿਸਮੇਂ ਰਸੋਤਾ ਮੇਂ
ਰਤਗੁਰੀ ਲਕੜੀ ਲਿਖੀ ਹੈ ਇਨਤੀਨੀ ਫੋਕਿਓ ਕੀ ਵੇ
ਜਹੀ ਦਵਈ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਏ ਔਰ ੧ ਫੋਨਾ ਪੇਟਕੋ ਉਪਰ

੪੯

ਤਾਂ ਉਸਕਾ ਚੌੜਾ ਵਲਿ ਬਾਵ ਬਹੁਤ ਹੋਤਾ ਹੈ ਯਹਾ ਤੱਕ ਬਾਨਿ
 ਤਾਂ ਕਿਤ ਬੁਝਕੀ ਬਰਾਬਰ ਹੋਜਾਤਾ ਹੈ ਇਸਠੇ ਨੇਕੀ ਦਵਾ
 ਈ ਗ੍ਰੀ ਬਹੁਤ ਛੋਟੀ ਹੀ ਬਰਨੀ ਚਾਹੀਏ ਕਿਸਿਆ ਹੀ ਨਾਮ
 ਨੇਪਾਵੈ ਔਰ ਜਿਸ ਦੁਕਤ ਸਿਆਹੀ ਮਾਜਾਵੈ ਤੋ ਇਲਾਜ ਨਾਕ
 ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਯੇਹ ਅਸਾਧ ਹੋਜਾਵੈ ਪ੍ਰੰਤੂ ਜੇ ਦਵਾਈ ਕਰਨੀ
 ਅਵਸਾ ਹੋਵੈ ਤੋ ਇਸ ਮੁਜਕੀ ਦਵਾਈ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸੇ ਕਰੇ
 ਰਯੇਹ ਮਲਹਮ ਲਗਾਵੈ ਮਲਹਮ ਨਿਮਕੇ ਪੱਤ੍ਰ ੧ ਸੋਹ ਅਵ
 ਹਲਧੀ ਅਧ ਪਾਵ ਕਚੀ ਹਲਧੀ ਅਧ ਪਾਵ ਕਾਲੇ ਤਿਲੋ ਕਾਤੇ
 ਲ ਸੋਹ ਪਹਲੇ ਤੇਲ ਨੂੰ ਤਾਂਬੇ ਕੇ ਬਰਤਨ ਮੇ ਰਾਮ ਕਰੈ ਉਸੇ
 ਨਿਮਕੇ ਪਤੇ ਜਲ ਕੁ ਕਾਲੇ ਹੋਜਾਵਨ ਤਬ ਪਤੇ ਨਿਕਾਲਾ ਦੇਵ
 ਨ ਦੇਨੇ ਹਲਧੀ ਅਧ ਅਧ ਪਾਵ ਕੇ ਕਟ ਕੇ ਤੇਲ ਮੇ ਪਾਵੈ ਜਿਸ
 ਵੇਲੇ ਹਲਧੀ ਗ੍ਰੀ ਸਰੂ ਕੇ ਕਾਲੀ ਹੋਜਾਵੈ ਤੋ ਤੇਲ ਕੇ ਚੁਨਲੇ ਵੇ
 ਬਰਤਨ ਮੇ ਪਾਇ ਰਖੇ ਛੋਟੇ ਪੁਲਗਾਵੈ ਔਰ ਜੇ ਇਸ ਕੇ ਲਗਾ
 ਨੇ ਸੇ ਆਗਾਮ ਨਾ ਹੋਵੈ ਤੋ ਦੋਹਰੀ ਕਰੇ ਜੇ ਉਪਦਰਨ ਨ ਕੀਯਾ
 ਹਿਯਾ ਹੈ ਔਰ ਸਮਾਪਤ ਜੈਸੀ ਸਿਪਤੀ ਹੋਵੈ ਵੈਸੀ ਹੀ ਸਮਸ੍ਰ ਕੇ
 ਕਰੈ ਪ੍ਰੰਤੂ ਮੇਰੀ ਬੋਲੀ ਮਤ ਵਾਲੇ ਕੀ ਬੁਧ ਮੇ ਯੇਹ ਬਾਤ ਆਤੀ ਹੈ
 ਕਿਹੇ ਸੇ ਲੋਕ ਦਵਾਈ ਕਰਨੇ ਵਾਲੇ ਮਹਾਤਮਾ ਲੋਗ ਕਿਸੀ
 ਨ ਕਿਸੀ ਬਰਾਨੇ ਸੇ ਇਸ ਮੁਜ ਦਾਲੇ ਛੋਟੇ ਪਾਵ ਕੀ ਦਵਾਈ
 ਕਰਨੀ ਛੋਟੇ ਨੀ ਚਾਹੀਏ ਔਰ ਬਹੁਤ ਸੇ ਛੋਟੇ ਆਗੇ ਕੀਤ
 ਰਠ ਕੇ ਹੋਤੇ ਹੈ ਔਰ ਦਵਾਈ ਕਰਨ ਸੇ ਹਛੇ ਹੋਜਾਤੇ ਹੈ ਔ
 ਰ ਯੇਹ ਛੋਟੇ ਜੇ ਮੇਨੇ ਕਹੇ ਹੈ ਉਨ ਕੀ ਦਵਾਈ ਬਹੁਤ ਹੀ ਕਠਿ
 ਨ ਹੈ ਜੇ ਸਾ ਮੇਰੀ ਬੁਧੀ ਮੇ ਆਯਾ ਵੈ ਸਾ ਤੇ ਮੇਨੇ ਲਿਖਾ ਆ
 ਗੇ ਜੁਰਾਹ ਅਪਨੀ ਸਿਮਤੀ ਕੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਰੈ ਔਰ ਏ
 ਕੇ ਠੇਕਾ ਪੇਡਾ ਔਰ ਜੇ ਘਾ ਕੇ ਬੀਚ ਮੇ ਹੋਤਾ ਹੈ ਵੇਹ

ਗੁਰੀ ਕੀਠਮਾਲਾ ਕੇਰੇਦਮੇ ਪੈਐਰ ਲੋਕਿਕਮੇ ਇਸ
 ਕਾ ਨਾਮ ਬਦਵਿਖਾਤੈ ਉਸਕੀਸਰਤਯੋਹੈਕਿਪ
 ਹਿਲੇ ੧ ਗੁਠਲੀਸੀਤਿਤੀਐਐਰਲੋਕਉਸਕੇਉਪਦਿਸ
 ਅਰਥਾਤਬਾਦਫਰੀਗਕੇਰੇਦਮੇਛਪਾਤੈਇਸਸੀਦੋ
 ਮੇਰਹਕਰਦਖਪਾਤੈਯਦਪਵੇਹਬਾਲਕਉਮੇਭੀਤ
 ਜਾਤੀਯਾਐਐਰਜੇਉਨਕੋਨਜੀਛਪਾਵੈਤੋਛੁਤੀਆਰਾਮ
 ਹੋਸਕਤੈਨਹੀਤੇਇਸਕੀਵਦਾਈਬਹੁਤਮੁਸਕਲਹੇਸ
 ਕਤੀਐਇਸਰੋਗਕੇਇਲਾਜਬਹੁਤਸੇਹਕੀਮੇਨੇਅਪਨੀ
 ਅਪਨੀਕਿਤਬੋਮੇਲਿਖੇਐਅਬਅਪਨੀਬੁਧੀਕੇਅਨੁਸ
 ਰਾਅਪਨੀਵਦਾਈਲਿਖਤੈਬੁਧਦਾਨੇਕੋਚਾਹੀਏਕਿਪਤਿ
 ਲੇਵੇਦਵਾਈਲਗਾਵੈਜਿਸਦਵਾਈਕੇਲਗਾਨੇਸੇਸੇ
 ਹਰੇਲੀਯਾਬੈਠਜਾਇਪਤਿਲੇਬੈਠਾਨੇਕੀਵਦਾਈਕਰੇ
 ਵਦਾਈਯੋਹੈ॥ ਨੁਸਖਾ ਚੁਨਾ੧ਤੇਲਾਏਕੇਉਸਚੁਨੇਕੇ
 ਮੁਰਗੀਕੇਏਕਅੰਤ੍ਰੀਕੀਸੁਫੈਦੀਸੇਮਿਲਾਇਕਰਲੇਪਕਰੇ
 ਅਬਦਮਨੁਖਕੇਸਿਰਕੀਹਰੀਪਾਨੀਸੇਘਸਕੇਲਗਾਵੈ
 ਅਬਦਈਸਬਰੋਲਕੋਪਾਨੀਸੇਪੀਸਕਰਬਦਕੇਉਪ
 ਲੇਪਕਰੇਅਬਦਸੁਫੈਦਾਕਥਕਲਾਮੀਤਜਕਵੇਲਾਬੀ
 ਬੂਰਕਹੀਵਛੇਛੇਅਸੇਲੇਕਗਇਨਸਰੁਕੇਪੀਸਪਾਨੀ
 ਮੇਪੀਸਕਰਗਰੁਗਾਫਲੇਪਕਰੇਐਰਜੇਇਨਦਵਾਈ
 ਬੀਏਤੇਨਬੈਠੇਤੋਪਕਨੇਕੀਵਦਾਈਲਗਾਵੈਯੋਹਵੇਹ
 ਪਠਾਟੀਕਾਨਸਖਾ੧ਅੰਤ੍ਰੀਕੀਜਰਦੀਨਿਖਲਾਸਜਹਿਤ
 ਲੋਲਾਰੇਇਕਾਨਾਮਤੇਲਾਇਨਕੇਮਿਲਾਇਕਰਲ
 ਗਾਵੇਹਏਕਾਏਨਾਰਾਟੇਹੇਠਿਸਤਰਦੇਵੈਜੋਨਿਸ
 ਚਿਦਾਮਕਚਨਿਕਲੇਤੋਸਿਮਕੇਪਤੇਐਹਹਰੀਮਕ

੪੯
 ੧੯

ਇਐਰਨਰਮੇਕੇਪੰਤੇਐਰਜੈਤਕੇਪੰਤੇਐਰਬਕਾਇ
ਨਕੇਪਤੇਇਨਸਰੁਕੇਪਾਨੀਮੇਉਬਾਲਕਰਭਰਾਸਦੇਏ
ਐਗਇਨੀਪਤੇਕੇਉਪਰਬਾਂਧੇਸਤਾਦਿਨਤਕਯੇਹੀ
ਕਰਤੇਏਇਸਸੇਖੁਬਨਰਮਹੋਕਰਮੁਵਾਦਨਿਕਲਜ
ਵੈਫਿਰਯੇਹਮਲਹਮਲਗਾਵੈਮਲਹਮਪ੍ਰਿਥਮਤੋਕੇਕ
ਪਿਓਆਧਪਾਵਲੈਕਰਗਮਕਰੈਉਸਮੇਰਤੋਲੇਪੀਲਾ
ਮੇਮਤਾਲੇਜਦਮੇਮਪ੍ਰਿਮਿਰਲਜਾਵੈਫਿਰਸੁਫੇਦਰਾਲਾ
ਤੋਲੇਮਿਲਾਵੈਜਦਰਾਲਾਅਛੀਤਰਹਮਿਲਜਾਵੈਤਬ
੧ਸਕੇਰੇਮੇਰਖਕਰਪਾਨੀਸੇਧੋਵੈਐਰਚਾਰਤੋਲੇਉ
ਗਕੇਕਾਰਸਮਿਲਾਇਕਰਘਾਵਪੁਲਗਾਵੈਐਰ੧
ਲੇਪਏਹੈਕਿਅਦਿਮੇਹੀਫੋਰੇਕੋਤਹਲੀਲਕਰਤਾਏ
ਅਰਪਕੇਹੋਇਫੋਰੇਨੀਫਰਦੇਵਾਏਅਤੇਕਚੇਫੋਰੇਨੀਪਕ
ਦੇਵਾਏਉਸਲੇਪਕਯੇਹਨਜਖਾਏ। ਜਲੇਤਜਮਲ
ਸੀਮੇਬੀਕੇਬੀਜਯੇਹਸਰੁਏਕਏਕਤੋਲਾਏਲਾਅਕ
ਮਰਹੀਸਾਬਨਭੈਸਮਾਗੁਗਲਰੇਵਦਚੀਨੀਲਾਲਸ
ਜੀਯੇਹਸਰੁਛੇਵੇਮਾਸੇਇਨਸਰੁਕੇਪਾਨੀਮੇਪੀਸਰ
ਮਕਰਕਾਛੁਗਾਛੁਲੇਪਕਰੇਐਰਉਪਰਸੇਬੀਗਾ
ਲਪਨਗਮਕਰਕੇਬਾਂਧਵੇਵੇਇਸਲੇਪਕੇਐਰਗ੍ਰੀਬ
ਹੁਤਸੇਗਨਾਏਐਰਜੇਕਰਇਸਲੇਪਕੇਚੋਟਪੁਲਗਾਵੈ
ਤੋਸਜੀਨੀਗੁਲੇਕਿਤੂਸਜੀਕੇਬਦਲੇਸੇਧਾਉਣਾਮਿ
ਲਾਵੈਐਰਜੇਕਰਚੋਟਲਗਨੇਸੇਹਤੀਤੂਟਗਾਏਏਇ
ਤੋਆਵਹਲਪੀਐਰਬਛਕਰਵਪੀਕਕਰਕੇਲਗਾ
ਵੈਤੋਪਮੇਸੂਰਕੀਅਨੁਗਹਸੇਆਰਮਹੋਜਾਵੈਗਾਪੁ
ਮੇਸੂਰਕੇਨਾਮਪਰਸਾਧਬੁਹਮਰਾਕੀਸੇਵਕਰੇ

ਤੇ ਮੇਸੀ ਸਖਤ ਬੀਮਾਰੀ ਹੋ ਗਈ। ਐਸੇ ਏਕੋ
 ਨਾ ਅਤਿ ਕੋਸਕੇ ਨੀਚੇ ਹੋਵਾਂ ਪਤਾ ਲਿਆ ਕੋ ਨੀਚੇ ਜਿਸ
 ਕੇ ਭਰੀ ਦਰਗੁਹਿ ਤੇ ਉਸ ਟੋ ਨੇ ਮੇਸੀ ਨਾ ਮਸਜ
 ਨ ਕੀ ਹੋਤੀ ਉਸ ਟੋ ਨੇ ਕੋ ਨੇ ਸੋ ਤਪੁਰੀ ਹੋ ਜਾਵੇ ਉ
 ਸ ਟੋ ਨੇ ਕੀ ਚਕਿਤਸਾ ਬੰਦ ਕੀ ਚਕਿਤਸਾ ਕੇ ਅਨੁਸਾਰ
 ਕਰਨੀ ਜੋਗੇ ਐਸੇ ਪਤਿਉਕਾ ਫਾਟਾ ਨਾ ਮਥੂਨਾ
 ਦੇ ਨੀਚਾ ਹੋ ਜੋ ਪੀਛੇ ਲਿਖਾ ਆਏ ਐਸੇ ਮਲਾਹ
 ਮਗੀ ਵੇਹੀ ਲਗਾਵੇ ਜਿਸ ਮੇ ਅਲਾਸੀ ਮੋਰਮੇਰੀ
 ਲਿਖੀ ਜਿਸ ਵਕਤ ਨਰਮ ਹੋ ਜਾਵੇ ਟੋ ਨਾ ਤਬਰੀਰ
 ਦੇ ਨੇ ਮੇ ਦੇ ਹੀ ਨਾ ਕੋਰੇ ਫਿਰ ਮੁਵਾਦ ਨਿਕਲ ਜਾਵੇ ਤੇ ਮੇ
 ਨਿਮਕੇ ਪੱਤੇ ਅਰ ਲੂਣ ਉਪਰ ਬਾਂਧੇ ਯੋਗ ਮਲਾਹ ਮਲਾ
 ਹਾਵੇ। ਮਲਾਹ ਮਕੀ ਬਿਧਿ। ਪਹਿਲੇ ਗੋਰਾ ਪੀ
 ਸਤ ਤੇ ਲੇ ਲੋਕੇ ਗੁਮ ਕਰੇ ਫਿਰ ਸੁਫੇ ਦੇ ਮੇਸ ਉਸ ਮੇ
 ਭਾਲ ਕਰ ਗੁਮ ਕਰੇ ਜਬ ਮੇਸ ਪੀਸੇ ਰਲ ਜਾਵੇ ਤੇ
 ਮੇਸੁਰ ਗੁਜਰਾਤੀ ਦੇ ਤੇ ਲੇ ਐਸੇ ਗਿਰਾਫ਼ ਹੁਮੀ ਸੁਫੇ
 ਦੇ ਜੀਰ ਸੇਲਾਖਰੀ ਕਾਲੀ ਅਰ ਚਕਬਾ ਸੁਫੇ ਦੇ ਸੁਪਾਰੀ
 ਇਹ ਵਸਤੂ ਏਕ ਏਕ ਤੇ ਲਾ ਲੋਕੇ ਐਸੇ ਨੀਲਾ ਬੋਧਾ
 ਕਮਾਸਾ ਇਨ ਸਰੂ ਕੇ ਮਹੀਨ ਪੀਸਕ ਉਸ ਪਿਤ੍ਰ ਮੇ ਮਿਲ
 ਵੇ ਐਸੇ ਆਚ ਪਰਖੇ ਜਬ ਖੂਬ ਚਾਸ ਨੀ ਹੋ ਆਵੇ ਤੇ ਅ
 ਗਨੀ ਪਰਸੇ ਉਤਾਰ ਠੰਢਾ ਕਰ ਕੇ ਲਗਾਵੇ ਐਸੇ ਜਿ
 ਸ ਸੇ ਆਰਾਮ ਨਹੀ ਹੋਵੇ ਤੇ ਵੇ ਮਲਾਹ ਮਲਾਹਾ ਵੇ ਜਿ
 ਸ ਮੇ ਬੋਰ ਕੇ ਪਤਰ ਪੈ ਜੋ ਇਸ ਸੇਰੀ ਰਹਿ ਜਾਇ ਤੇ
 ਤੇ ਜਾਬ ਲਗਾਵੇ ਜਿਸ ਮੇ ਗਿਰਾਟਾ ਹੋ। ਗਦਾ ਕੇ
 ਟੋਰੇ ਕ ਯਤਨ। ਏਕ ਟੋ ਨਾ ਗਦਾ ਸੇ ਹੋਤਾ ਉਸ ਕੇ

49
 01

ਨਵਾਸੀਰਕਤਿਤੈਓ ਉਸਫੇਰੇਕ ਭੇਦ ਕਈਤਰਕਾਓ
ਤਾਓ ਏਕਭੇਦ ਉਸਕਾ ਯੇਹਓ ਕਿਆਵੇਓ ਜਾਵੈ ਅਰਓ
ਸੇਆਰਾਮਨਾਓਵੈ ਵੇਹੁਠਿਰਪਕੇਗਾ ਐਰਫੁਟੇਗਾ
ਐਰਇਸੀ। ਕਰਸੇਰਓਗਾ ਐਰਜੇਬਹੁਤੋਸਘਾਵੇਓ
ਜਾਵੈ ਤੇਸਭਕੇਹਛਾਂਕਰਦੇਵੈ ਅਤੇਇਕਘਾਵੇਕਰ
ਹਿਨੇਦੇਵੈ ਜਿਸਸੇਮੁਵਾਦਨਿਕਲਤਾਰਹਿਤਾਓ ਇਸ
ਫੇਰੇਕੇਹਕੀਮ ਐਰਤੁਕਟਰਲੇਕ ਅਸਾਧਮਰਜਕ
ਹਤੇਓ ਜੋਹਛੀਓਨੇਵਲੀਨਹੀਕਦਾਹਿਤ ਪਰਮੇਸੁਰਕੀ
ਕ੍ਰਿਪਾਸੇ ਆਰਾਮਓਵੈਹੀ ਤੇਬਹੁਤਜਤਨਸੇ ਆਰਾਮਓਵੈ
ਇਸੀਵਸਤੇਇਸਫੇਰੇਕੀਯੇਹਮਲਹਮਲਗਨਮਨ
ਸਬਯੋ। ਮਲਹਮਕਾਨੁਸਖਾ। ਕਾਲੇਤਿਲੇਕਾਤੇ
ਲਛੇਮਸੇਕਛਾਂਮੇਮਯ ਮਸੇਸੁਰਦੀਚਰਬੀਰ ਤੇਲੇਰ
ਲਾਵਿਲਾਇਤੀਓ ਤੇਲਾ ਇਨਸਵਦਾਈਕੇਮਲਹਮ
ਕੀਤਰਹਮਲਹਮਬਨਾਵੈ ਅਤੇਮੁਕੁਸੇਧੋਇਕਰਲ
ਗਾਵੈ। ਅਥਵਾ ਇਕਸਪਦਾਸ਼ਿਨਗਓਛਛਦੁ
ਨਗਓਸੁਅਰਕੀਵਿਸਾਓ ਤੇਲੇਸੁਅਰਕੀਚਰਬੀਰ
ਤੇਲੇਹੁਕਾਂਨਾਰਯਲਪੁਗਾਣਾਕਾਲੇਤਿਲਾਣਾਤੇਓ
ਓਸੇਰਇਨਸਭਦਵਾਈਯਾਕੇਤੇਲਾਮੇਜਲਾਇਕਰਉ
ਸਤੇਲਕੇਲਗਾਵੈਛਨਕਰਜਬਉਸਘਾਵੇਸੇਮੇਲ
ਅਰਾਪਨਵਾਯਨਿਕਲੇਵਿਸਟਾਨਿਕਲੇਵਾਉਕਕੀ
ਪਓਣਨਿਕਲੇਤੇਵਦਾਈਨਕਰੈਐਰਇਸਘਾਵੇਸੇ
ਪਵਿਪਾਕਨਹੀਨਿਕਲਤੀਓਕਿਤੁਪਾਨੀਨਿਕਲ
ਤਾਓਐਰਜਰਾਹਕੇਉਚਿਤਓਕਿਕੋਈਕਾਤਮੇਸੀਨਿ
ਕਲੇਕਿਛਕਿਤਸਾਕਰਨੀਛਟਜਾਵੈਪਾਨੀਨਿਕਲੇ